

Ліягона

**Зміцнення дому
й сім'ї, сс. 4, 16,
20, 22**

**Доросла молодь говорить
про цнотливість, с. 42**

**Чотири уривки з Писань,
які допомогли нам, с. 54**

**Перехід з Початкового
товариства, с. 58**

*Христос у Америці,
художник Джеффрі Хейн*

*Коли воскреслий
Христос відвідав нефійців
на Американському
континенті, "Він узяв їхніх
малих дітей, одного за
другим, і благословив їх, і
молився Батькові за них.*

*А коли Він зробив це,
Він знову заплакав;*

*І Він звернувся
до натовпу і сказав
їм: Дивіться на
своїх маленьких"
(3 Нефій 17:21–23).*

Ліягона, жовтень 2012 р.

ПОВІДОМЛЕННЯ

- 4** Послання Першого Президентства: Один секрет сімейного щастя
Президент Дітер Ф. Ухтдорф
- 8** Послання візитного вчителювання: Шанувати свої завіти

СТАТТІ

- 22** Як допомогти молоді здобути духовний досвід
Мелісса Меррілл
П'ять способів створення ситуації, що веде до навернення.
- 28** Книга Алми: уроки для нашого дня
Старійшина Пол Б. Пайпер
Три уроки від нефійців можуть допомогти нам успішно подолати випробування наших днів.

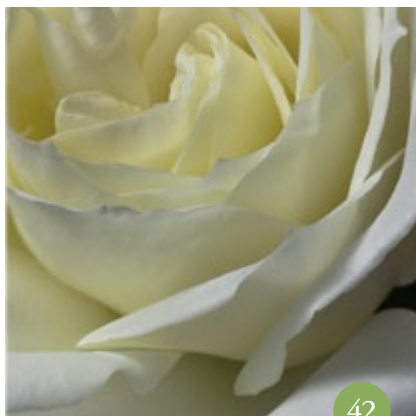
- 34** Як вижити на території ворога
Президент Бойд К. Пекер
Зрозумійте для себе, яким чином Святий Дух може скеровувати і захищати.

РУБРИКИ

- 9** Заради зміцнення молоді: Одяг і зовнішній вигляд
- 10** Блокнот жовтневої конференції: Узгодити свій календар з конференцією
Шеріл Берр
- 11** Служіння в Церкві: Звичні відповіді на Недільній школі
Емма Аддамс
- 12** У що ми віримо: Завбачливе життя готує нас до майбутнього
- 14** Через мале і просте

- 16** Наші домівки, наші сім'ї: Як навчати цнотливості й доброчесності
Метью О. Річардсон
- 20** Класика євангелії: Як навчати праведності вдома
Старійшина Делберт Л. Стейплі
- 38** Голоси святих останніх днів
- 74** Церковні новини
- 79** Ідеї для домашнього сімейного вечора
- 80** До нових зустрічей: Хороші події неодмінно приходять
Кайтлін А. Раш

НА ОБКЛАДИНЦІ
Фотоілюстрація Коді Белл.

42

42 Цнотливість у нецнотливому світі

Восьмеро молодих людей обговорюють, як залишитися цнотливими у світі, який не цінує цнотливості.

Чи можете ви в цьому номері знайти заховану Ліягону?

Підказка:

А Ной користувався Ліягоною?

46 Запитання і відповіді

Що означає шанувати священство Бога?

48 Будь мудрим і будь другом

Старійшина Роберт Д. Хейлз
З хорошими друзями легко жити за заповідями.

51 Одяг для танців

Кристал Мартін
Я мала спокусу одягнути сукню, яка не прикривала плечі, але потім я згадала про своє патріарше благословення.

52 Заради зміцнення молоді: "Хай нас Дух Святий веде"

Мері Н. Кук

54 Зміцнені Словом

Четверо підлітків розповідають про ситуації, коли їм допомогли уривки з Писань, які вони пригадали.

57 Плакат: Дорога є прямою та вузькою

51

58 Перехід з Початкового товариства

Ось децю з того, на що ви можете чекати в Товаристві молодих чоловіків або Товаристві молодих жінок.

60 Люба Amiga

Марібель
Лист до подруги, яка хвилюється через те, що доведеться йти з Початкового товариства.

61 Радіти новому етапу життя

Мерісса Віддісон
Ноа, Ділан, Патрик і Бен готуються до отримання священства.

62 Музика: Прийди Господе, Ісусе

63 Особливий свідок: Чому важливо, щоб я наслідував Ісуса Христа з вірою, незалежно від того, де я знаходжусь?

Старійшина Даллін Х. Оукс

64 Початкове товариство вдома: Благословення священства доступні всім

66 Подвійне благословення

Річард М. Ромні
Познайомтеся з Софі та Елоді, 10-річними близнючками з Мадагаскару.

68 А можна і мені хреститися?

Гіларі Уоткінс Лемон
Шестирічний Пауло радий стати членом Церкви.

70 Для молодших дітей

81 Фігурки персонажів з Книги Мормона

Перше Президентство: Томас С. Монсон,
Генрі Б. Айрінг, Дітер Ф. Ухтдорф

Кворум Дванадцятьох Апостолів: Бойд К. Пекер,
Л. Том Перрі, Рассел М. Нельсон, Даллін Х. Оукс,
М. Рассел Баллард, Річард Г. Скотт, Роберт Д. Хейлз,
Джеффері Р. Холланд, Девід А. Беднар, Квентін Л. Кук,
Д. Тодд Крістофферсон, Ніл Л. Андерсен

Редактор: Крейг А. Кардон

Консультанти: Шейн М. Боуен, Бредлі Д. Фостер,
Крістоффель Голден молодший, Ентоні Д. Перкінз

Головний директор: Девід Т. Ворнер

Директор з питань підтримки

сім'ї і членів Церкви: Вінсент А. Вон

Директор церковних журналів: Аллан Р. Лойборг

Бізнес-менеджер: Гарф Кеннон

Головний редактор: Р. Вел Джонсон

Помічник головного редактора: Ларен Портер Гонт

Помічник з видання: Мелісса Зентено

Редколегія: Сюзен Берретт, Раан Карр, Девід Діксон,
Девід А. Едвардс, Метью Д. Фліттон, Мінді Рей Фрідман,
Хікарі Лофтус, Ліа Мак-Кланган, Майкл Р. Морріс,
Річард М. Ромні, Пол Ванденберге, Джулія Вудбері

Головний директор художнього відділу:

Дж. Скотт Кнудсен

Керівник художнього відділу: Тедд Р. Петерсон

Дизайнери: Дженетт Ендрюс, Фей П. Ендрус, С. Кімбол
Ботт, Томас Чайлд, Керрі Ліні С. Геррін, Коллін Хінклі,
Ерік П. Джонсен, Скотт М. Муй, Бред Тер

Координатор з прав власності: Коллітт Небекер Он

Керівник видавництва: Джейн Енн Пітерс

Склад видавництва: Конні Боуторп Брідж, Говард
Дж. Браун, Джулі Бурдетт, Брайан В. Двіджі, Кетлін
Говард, Деніс Кірбі, Джинні Дж. Нільсон, Ту Пілчер,
Гейл Тейт Рафферт

Підготовка до друку: Джефф Л. Мартін

Відповідальний за друк: Крейг К. Седжвік

Відповідальний за розповсюдження: Еван Ларсен

За інформацією щодо передплати і цін поза межами
Сполучених Штатів і Канади зайдіть на сайт store.lds.org
або звертайтеся до місцевого розподільчого центру
Церкви або керівника приходу чи філії.

Рукописи і запитання надсилайте он-лайн на сайті
liahona.lds.org; **поштою до** *Ліагона*, Rm. 2420, 50 E.
North Temple St., Salt Lake City, UT 84150-0024, USA;
або електронною поштою на адресу: liahona@ldschurch.org

Ліагона (слово з Книги Мормона, що означає "компас"
або "дороговказ") друкується албанською, англійською,
біслама, болгарською, вірменською, в'єтнамською,
голландською, грецькою, датською, естонською,
індонезійською, ісландською, іспанською, італійською,
камбоджійською, китайською, кірибаті, корейською,
китайською (спрощеною), латвійською, литовською,
мальгаською, маршалійською, монгольською,
німецькою, норвезькою, польською, португальською,
російською, румунською, самоанською, себуано,
словенською, тагальською, таїянською, тайською,
тонганською, угорською, українською, урду, фіджійською,
фінською, французькою, хорватською, чеською,
шведською та японською мовами. (Періодичність видання
різна в залежності від мови).

© 2012 by Intellectual Reserve, Inc. Усі права застережено.
Printed in the United States of America.

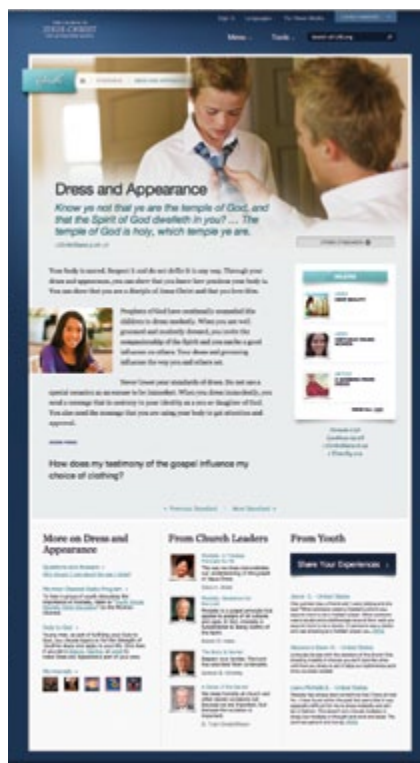
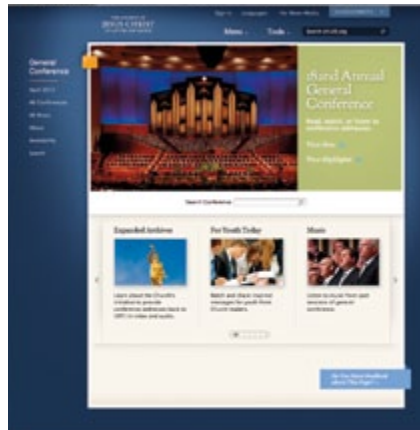
Текст та ілюстрації з *Ліагони* можна копіювати для
разового некомерційного церковного або домашнього
використання. Ілюстративні матеріали не можна
копіювати, якщо інше не зазначено у відповідному
місці біля ілюстрації. Із запитаннями щодо авторських
прав звертайтеся до Офісу інтелектуальної власності
за адресою: Intellectual Property Office, 50 E. North
Temple St., Salt Lake City, UT 84150, USA; електронна
адреса: cor-intellectualproperty@ldschurch.org

For Readers in the United States and Canada:

October 2012 Vol. 15 No. 10. LIAHONA (USPS 311-480)
Ukrainian, (ISSN 1096-5173) is published monthly by The
Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 East North
Temple St., Salt Lake City, UT 84150. USA subscription price
is \$10.00 per year; Canada, \$12.00 plus applicable taxes.
Periodicals Postage Paid at Salt Lake City, Utah. Sixty days'
notice required for change of address. Include address
label from a recent issue; old and new address *must*
be included. Send USA and Canadian subscriptions to Salt Lake
Distribution Center at address below. Subscription help
line: 1-800-537-5971. Credit card orders (Visa, MasterCard,
American Express) may be taken by phone. (Canada Poste
Information: Publication Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send address changes to Salt Lake
Distribution Center, Church Magazines, PO Box 26368,
Salt Lake City, UT 84126-0368.

Більш докладно в режимі ОН-лайн Liahona.lds.org

ДЛЯ ДОРОСЛИХ

Коли ви прочитає про прощення в посланні Першого Президентства (с. 4), ви можете також прочитати останній виступ президента Джеймса Е. Фауста на генеральній конференції під назвою "Зцілююча сила прощення" (квітень, 2007 р.) на сайті conference.lds.org.

ДЛЯ МОЛОДІ

На с. 52 Мері Н. Кук пояснює, як благоговіння, яке ми виявляємо до храмів, може спрямовувати нас у тому, як ми одягаємося. На сайті youth.lds.org ви можете дізнатися більше про "Одяг і зовнішній вигляд" та будь-які інші норми з брошури *Заради зміцнення молоді*.

ДЛЯ ДІТЕЙ

Ви можете прочитати про близнючок Елоді та Софі з Мадагаскару в статті "Подвійне благословення" (с. 66) і побачити кілька їхніх цікавих фотографій на сайті liahona.lds.org.

ВАШОЮ МОВОЮ

Ліагона та інші церковні матеріали доступні багатьма мовами на сайті languages.lds.org.

ТЕМАТИЧНИЙ ПОКАЖЧИК

Номери сторінок відповідають першій сторінці статті.

Батьківство, 16, 20, 22
Вивчення Писань, 11, 54
Викладання, 16, 20
Віра, 39, 80
Генеральна конференція, 10
Доброта, 28
Друзі, 48
Завіти, 8
Історія Церкви, 14
Ісус Христос, 62, 63
Керівництво, 20

Книга Мормона, 28, 81
Лихо, 28
Молитва, 38
Мудрість, 48
Навернення, 39
Одяг, 9, 51, 52
Підготовка, 12
Послух, 40, 57
Праця, 12
Приклад, 40
Пророки, 28
Прощення, 4

Самозабезпечення, 12
Священство, 46, 64
Сім'я, 4, 16, 20, 22, 38, 66
Служіння, 20, 39
Суботній день, 40
Товариство молодих жінок, 58, 60
Товариство молодих чоловіків, 58, 61
Храми, 8, 52
Хрищення, 68
Цнотливість, 16, 42

**Президент
Дітер Ф.
Ухтдорф**

Другий радник
у Першому
Президентстві

ОДИН СЕКРЕТ СІМЕЙНОГО ЩАСТЯ

Великий російський письменник Лев Толстой почав свій роман *Анна Кареніна* такими словами: “Всі щасливі сім’ї схожі одна на одну, кожна нещаслива сім’я нещаслива по-своєму”¹. Хоча я не поділяю впевненості Толстого щодо того, що всі щасливі сім’ї подібні, однак я відкрив для себе одну рису, яка притаманна більшості з них: вони вміють прощати і забувати про недоліки інших та шукати те, що є хорошим.

З іншого боку, в нещасливих сім’ях кожен шукає помилок, таїть злобу й не прощає колишніх образ.

“Так, але...”,—починає хтось із нещасливої сім’ї. “Так, але ви не знаєте, як сильно вона мене образила”,—каже один. “Так, але ви не знаєте, який він жахливий”,—каже інша.

Можливо, обоє праві; можливо, жоден з них.

Образи бувають різними. Глибина душевних ран буває різною. Але я помітив, що часто ми виправдуємо свій гнів і заспокоюємо власну совість, розповідаючи собі історії про те, якими мотивами керуються інші люди і засуджуємо їхні вчинки як непростимі або егоїстичні, в той же час вважаючи свої мотиви чистими й невинними.

Пес принца

Є стара валлійська легенда 13-го століття про принца, який повернувся додому і побачив, що з

пащі його пса капає кров. Чоловік кинувся в палац і не знайшов свого новонародженого сина, а його колиска була перевернута. Розлючений принц вийняв свого меч і вбив пса. Невдовзі він почув плач свого сина—дитина була жива! Біля немовляти лежав мертвий вовк. Насправді пес захистив немовля принца від кровожерливого вовка.

Хоча ця історія драматична, в ній описано те, що я хочу сказати. Вона допомагає зрозуміти, що історії, які ми вигадуємо стосовно того, чому інші люди поведуться певним чином, не завжди співпадають з реальністю. А іноді ми навіть не хочемо знати реальності. Нам більше подобається виправдовувати свій гнів, розпалюючи власне роздратування і почуття образи. Іноді ця злоба може тривати місяцями або роками. Іноді—все життя.

Розділена сім’я

Один батько не міг простити свого сина за те, що той зійшов з дороги, якої його навчали. У хлопця були друзі, яких батько не схвалював, і він робив багато чого всупереч сподіванням свого батька. Це спричинило розкол між батьком і сином, тож як тільки з’явилася можливість, хлопець пішов з дому й ніколи не повернувся. Вони лише зрідка розмовляли.

Чи відчував батько, що він правий? Можливо й так.

Чи відчував син, що він правий? Можливо й так.

ЯК НАВЧАТИ З ЦЬОГО ПОСЛАННЯ

“Готуючись до кожного уроку, запитуйте себе, як принцип (історія, подія) пов’язаний з тим, що пережили члени вашої сім’ї чи вашого класу у своєму житті” (Навчати—немає покликання величності [2000], с. 164). Ви можете запропонувати членам сім’ї розповісти позитивні історії з власного життя чи з життя інших людей, пов’язані з прощенням. Обговоріть ці історії, наголошуючи на благословенні прощення. В кінці свідчіть про те, як важливо прощати одне одного.

Але я знаю лише одне—сім’я була розділена й нещаслива, бо ні батько, ні син не змогли простити один одного. Вони не змогли подолати неприємних спогадів. Вони сповнили свої серця гнівом, а не любов’ю і прощенням. Кожен позбавив себе можливості по-доброму впливати на життя один одного. Розкол між ними виявився таким глибоким і настільки широким, що кожен став духовним в’язнем на власному острові емоцій.

На щастя, наш люблячий і мудрий Небесний Батько дав нам засоби подолання цієї прірви гордощів. Велична і безкінечна Спюкута є найвищим виявом прощення і примирення. Її велич перевищує моє розуміння, та я свідчу всім своїм серцем і душею про її реальність і надзвичайну силу. Спаситель запропонував Себе як викуп за наші гріхи. Завдяки Йому ми отримуємо прощення.

Жодна сім’я не є досконалою

Ніхто з нас не без гріха. Кожен робить помилки, як ви, так і я. Усім нам завдавали болю. Усі ми завдавали болю.

Завдяки жертві Спасителя ми можемо здобути піднесення і вічне життя. Коли ми йдемо Його шляхами і долаємо гордовитість, пом’якшуючи своє серце, то можемо принести примирення і прощення у свої сім’ї та в особисте життя. Бог допоможе нам більше прощати, мати більше бажання пройти другу милу, першими вибачитися, навіть якщо то була і не наша провина, забути про давні образи і більше до них не повертатися. Дяка Богові, Який дав Свого Єдинонародженого Сина, і Синові, Який віддав за нас Своє життя.

Щодня ми можемо відчувати, як Бог

любить нас. Чи не слід нам вдіяти від себе трохи більше нашим ближнім, як про це вчить улюблений гімн “Любов’ю широко поділюсь”?² Господь відкрив двері і дав нам можливість бути прощеними. Чи не було б справедливим відкинути свій егоїзм та гордовитість і почати відкривати ті благословенні двері прощення людям, з якими нам важко спілкуватися—в першу чергу всім членам своєї сім’ї?

В кінцевому результаті, джерелом щастя є не досконалість, а застосування божественних принципів, навіть у невеликих справах. Перше Президентство і Кворум Дванадцятьох Апостолів проголосили: “Щастя в сімейному житті найпевніше досягають, коли воно засновано на вченнях Господа Ісуса Христа. Щасливі шлюби й сім’ї засновуються й зберігаються на принципах віри, молитви, покаяння, прощення, поваги, любові, співчуття, праці, а також здорового відпочинку”³.

Прощення займає місце прямо посередні цих простих істин, які входять до плану щастя нашого Небесного Батька. Оскільки прощення поєднує принципи, воно поєднує людей. Це ключ, який відкриває закриті двері; це початок чесного шляху і наша найбільша надія на щастя в сім’ї.

Нехай Бог допомагає нам трохи більше прощати у наших сім’ях, трохи більше прощати одне одному і, можливо, трохи більше прощати собі. Я молюся, щоб прощення для нас стало однією з прекрасних рис, яка поєднує всі щасливі сім’ї. ■

ПОСИЛАННЯ

1. Лев Толстой, Анна Кареніна <http://www.ukrlib.com.ua/perekaz-zl/printout.php?id=45&bookid=2>
2. “Любов’ю широко поділюсь”, Гімни, № 128.
3. “Сім’я: Проголошення світові”, Ліягона, лист. 2010, с. 129; курсив додано.

Молитва і спокій

Лорен В.

Одного вечора я посвари-лася з мамою і почувалася жахливо. Тож я вирішила помолитися. Хоча я була в поганому настрої і не хотіла бути “духовною”, я знала, що молитва допоможе мені почувати себе краще і зменшить бажання сперечатися. Коли мама вийшла з кімнати, я почала молитися. “Дорогий Небесний Батьку, я прийшла цього вечора до Тебе тому, що ...” Ні. Я розплющила очі і опустила руки. Щось ішло не так. Я спробувала знову. “Небесний Батьку, мені потрібно ...” Це також звучало дивно. Я відчувала, що Сатана переконує мене не молитися більше й не просити Небесного Батька про допомогу.

Раптом я відчула спонукання звернутися з подякою! Я так і зробила, і відразу полилися думки. Я згадала про багато всього, за що можу дякувати Небесному Батькові. Висловивши подяку, я почала обговорювати свою проблему.

Після цього я відчула неймовірний спокій всередині, тепле духовне відчуття від усвідомлення того, що Небесний Батько і мої батьки люблять мене і що я Боже дитя. Я змогла вибачитися перед мамою і прийняти її вибачення.

Прощення приносить щастя

Президент Ухтдорф навчає, що ми повинні прощати членів своєї сім'ї. Подивіться, як вибір Джозефа і Анни вплинув на їхню сім'ю.

Джозеф і його молодша сестра Анна граються разом. Анна вихоплює у Джозефа його іграшку. Що слід робити Джозефу?

Джозеф сердиться на Анну.

Анна плаче. Мама Джозефа дорікає йому за те, що він свариться зі своєю сестрою. Джозефу шкода, що він зробив неправильний вибір.

Джозеф вибачає Анну і починає гратися іншою іграшкою.

Вони мирно граються разом. Мама рада, що Джозеф був добрим до сестри і підтримує мир у сім'ї. Джозеф щасливий, бо вирішив прощати.

Пізніше Джозефу й Анні треба допомогти мамі приготувати обід. Джозеф не допомагає. Що слід робити Анні?

Анна скаржиться мамі. Анна нарікає, що їй доводиться виконувати роботу самій. Під час обіду всі розстроєні через сварку.

Анна прощає Джозефа і допомагає з обідом. Мама вдячна Анні за допомогу. Сім'я радо проводить час разом. Анні приємно, що вона вирішила прощати.

Як твоє рішення прощати впливає на щастя твоєї сім'ї?

З молитвою вивчіть поданий матеріал і, якщо це доречно, обговоріть його з сестрами, яких ви відвідуєте. Звертайтеся до запитань, які допоможуть вам зміцнити ваших сестер і перетворити Товариство допомоги на активну частину свого власного життя.

Шанувати свої завіти

Візитне вчителювання—це вияв нашого учнівства і спосіб вшанування наших завітів, коли ми служимо і зміцнюємо одна одну. Завіт—це священна і безстрокова угода між Богом і Його дітьми. “Коли ми усвідомлюємо, що ми є дітьми завіту, ми знаємо, хто ми, і чого Бог від нас чекає,—сказав старійшина Рассел М. Нельсон, з Кворуму Дванадцятьох Апостолів.— Його закон записаний у наших серцях. Він наш Бог, а ми Його народ”¹.

Як візитні вчительки ми можемо зміцнювати тих, кого відвідуємо, у їхніх зусиллях дотримуватися священних завітів. Таким чином ми допомагаємо їм готуватися до благословень вічного життя. “Кожна сестра у цій Церкві, яка уклала завіт з Господом, має божественні повноваження допомагати спасати душі, керувати жінками у світі, зміцнювати домівки Сіону й будувати царство Бога”²,—сказав старійшина М. Рассел Баллард, з Кворуму Дванадцятьох Апостолів.

Коли ми укладаємо священні завіти й дотримуємося їх, то стаємо знярядом у руках Бога. Ми зможемо чітко висловлювати свої вірування та допомагати одна одній зміцнювати віру в Небесного Батька та в Ісуса Христа.

З Писань

1 Нефій 14:14; Мосія 5:5–7; 18:8–13;
Учення і Завіти 42:78; 84:106

ПОСИЛАННЯ

1. Рассел М. Нельсон, “Завіти”, *Ліягона*, лист. 2011, с. 88.
2. М. Рассел Баллард, “Жінки праведності”, *Ліягона*, груд. 2002, с. 39.
3. *Дочки в Моєму царстві: історія і спадок Товариства допомоги* (2011), с. 145.

Що я можу зробити?

1. Як мої завіти мене зміцнюють?
2. Як я допомагаю сестрам, за якими наглядаю, дотримуватися їхніх завітів?

Віра, сім'я,
допомога

З нашої історії

Храм є місцем “дякування для всіх святих”,—сказав Господь через одкровення Джозефу Сміту в 1833 році. Це місце “настановлення для всіх тих, кого покликано на роботу священнослужіння в усіх їхніх різних покликаннях та чинах; щоб їх могло бути вдосконалено в розумінні їхнього священнослужіння, у теорії, у принципі й в ученні, в усьому, що стосується царства Бога на землі, царства, ключі якого було ввірено вам” (УЗ 97:13–14).

На початку 1840 року сестри Товариства допомоги в Наву, шт. Іллінойс, допомагали одна одній готуватися до храмових обрядів. Під час обрядів вищого священства, які святі останніх днів отримали у храмі Наву, “[була] явлена сила божественності” (УЗ 84:20). “Коли святі дотримувалися своїх завітів, ця сила міцнішала і підтримувала їх у випробуваннях упродовж наступних днів і років”³.

Сьогодні у Церкві вірні жінки й чоловіки по всьому світу служать у храмі й продовжують знаходити силу в благословеннях, які можна отримати лише завдяки храмовим завітам.

ОДЯГ І ЗОВНІШНІЙ ВИГЛЯД

У сьогоdnішньому світі багато хто не розуміє або виявляє мало поваги до священної природи наших тіл, святі останніх днів вирізняються тим, що одягаються у такий спосіб, який показує: ми знаємо, наскільки дорогоцінними є наші тіла (див. *Заради зміцнення молоді* [буклет, 2011], сс. 6–8). На сторінці 52 цього номера Мері Н. Кук, перший радник у Товаристві молодих жінок, обговорює цю норму:

“Коли храм побудовано, докладають багато зусиль, щоб його захистити і гарно оздобити, як зсередини, так і ззовні. Ключовим у плануванні храмів є розуміння, що храм *представляє* Господа, це—Його дім. Ми *поважаємо* храми як священні споруди, у які можуть увійти лише гідні. Ми з *благоговінням* ставимося до храмів, бо священні обряди і завіти, у яких ми беремо участь, уможливають наше повернення до Небесного Батька.

Ваше тіло—цінніше за найпрекрасніший храм на землі. Ви—улюблений син або улюблена дочка Бога! Ці ж самі принципи—представляти, поважати і благоговіти—ще більше стосуються піклування про ваше тіло і його захист”.

Наступні пропозиції можуть допомагати вам навчати дітей вірних принципів про одяг і зовнішність. Також пам’ятайте, що ваш приклад скромності в одязі навчатиме ваших дітей тому, як важливо одягатися належним чином.

Рекомендації для навчання молоді

- Прочитайте зі своїм підлітком розділ, присвячений одягу й зовнішньому вигляду в брошурі *Заради зміцнення молоді*. Це дасть вам можливість обговорити учення, благословення і застереження цієї норми й відповісти на будь-які запитання, що виникатимуть у сина чи дочки.
- Ви можете провести домашній сімейний вечір, присвячений важливості одягу й зовнішнього вигляду. Ви можете запитати сім’ю: “Якби Господь був у церкві разом з вами, як би ви одяглися?” “У якому вигляді ви хотіли б постати перед Ним?” “Що ви відчуваєте, коли носите скромний одяг?” Ви також можете обговорити, як скромно одягатися в інших ситуаціях: у школі, на роботі чи під час громадських заходів.

Рекомендації для навчання дітей

- Наш одяг символізує те, що є для нас важливим. Щоб проілюструвати цей принцип, ви можете провести домашній сімейний вечір, на який кожен одягнеться, як місіонер або буде в найкращому недільному одязі.
- Навіть у юному віці діти можуть починати одягатися скромно. Прогляньте разом з дітьми настанови на сс. 6–8 у брошурі *Заради зміцнення молоді* і підберіть одяг, що відповідає цим настановам. ■

УРИВКИ З ПИСАНЬ, ПРИСВЯЧЕНІ ОДЯГУ Й ЗОВНІШНЬОМУ ВИГЛЯДУ

Буття 1:27;

1 Коринтянам 6:19;

Алма 1:27

Блокнот ЖОВТНЕВОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ

“Що Я, Господь, сказав, Я сказав, ... чи Моїм власним голосом, чи голосом Моїх слуг, все одно” (УЗ 1:38).

Узгодити свій календар з конференцією

Шеріл Берр

Оскільки наш календар не був переобтяжений надмірною кількістю заходів, ми могли сильніше відчувати Духа, коли слухали генеральну конференцію.

Багато років тому, коли наші шестеро дітей були малими, ми вирішили, що хочемо перетворити генеральну конференцію на більш значущу подію. Ми говорили про те, як важливо дивитися конференцію, коли розум ясний, а тіло добре відпочило. Конференція— це важливий час для отримання настанов від наших сучасних пророків. Тож ми поставили за мету не планувати додаткових заходів за кілька днів до конференції або під час вихідних, коли проводиться конференція. Ми виділили ті дні в календарі, і кожен з нас узяв зобов'язання не призначати додаткових заходів на ті дні.

Якщо і ви оберете подібний підхід, він буде особливим саме для вашої сім'ї та вашої ситуації, але для нашої сім'ї “додатковими заходами” були такі: відвідування шкільних заходів, запрошення сусідських дітей до нас додому, захід з друзями на свіжому повітрі, вечірка чи обід з друзями або родичами, виконання якихось проєктів чи робота у дворі між сесіями чи під час сесій конференції, виконання шкільних завдань в останній момент і виконання додаткових завдань на роботі.

Коли наставав тиждень перед генеральною конференцією, було трохи важко відмовитися від усіх тих заходів, але з часом вся сім'я з радістю приймала правильні рішення, щоб досягнути нашої мети. Ми побачили, що наші молодші діти хотіли брати участь в генеральній конференції. Вважаю, що це завдяки нашим постійним розмовам упродовж тижня про важливість конференції.

Мені приємно сказати, що коли наш графік

не був переобтяжений за кілька днів до генеральної конференції та під час неї, це повністю змінювало досвід, отриманий сім'єю. Наші розум і серце були підготовлені до конференції. Наш час не був перевантажений додатковими заходами, тож ми могли відчувати Духа, коли сиділи й слухали слова поради наших провідників.

Ми не відступали від своєї мети з кожною наступною конференцією, оскільки дім наповнювався спокоєм. Хоча деякі наші діти вже не живуть удома, ми заохочуємо їх узгоджувати свій календар за кілька днів до конференції та під час неї, як ми це робили вдома. Ми також намагаємося запланувати час для перегляду сесій конференції всією сім'єю. Я сподіваюся, що коли наші діти створять свої сім'ї й матимуть власних дітей, то продовжуватимуть приділяти важливе місце отриманню більшої користі від конференції, узгоджуючи події в своїх календарях. ■

ЗРОБИТЬ КОНФЕРЕНЦІЮ ПРІОРИТЕТОМ

“Прийміть рішення зараз зробити генеральну конференцію пріоритетом у своєму житті. Вирішіть слухати уважно і дотримуватися вчень, які подаються”.

Старійшина Пол В. Джонсон, сімдесятник, “Благословення генеральної конференції”, Ліягона, лист. 2005, с. 52.

ЗВИЧНІ ВІДПОВІДІ НА НЕДІЛЬНІЙ ШКОЛІ

Емма Аддамс

Я була схильна шукати глибинні відповіді на мої питання—просити Господа допомогти мені в пошуках того одного, що впорядкує все. Я зрозуміла, що такий підхід може значно ускладнювати справу.

Я викладала євангельське вчення у моєму приході й була налаштована ставити глибокі запитання, які б вимагали роздумів і поширених, нових, проникливих відповідей. Іншими словами, я хотіла уникати повторення одних і тих самих старих “звичних відповідей на Недільній школі”, які, як здавалося, члени Церкви повторювали кожного тижня.

Коли, готуючись до уроку, я уважно вивчала Новий Завіт, то була вражена використанням слова *перебувати*, яке, як здавалося, знову і знову зустрічалося в тексті. Наприклад, в Іван 15:10 сказано: “Якщо будете ви зберігати Мої заповіді, то в любові Моїй *перебуватимете*, як і Я зберіг Заповіді Свого Отця, і *перебуваю* в любові Його” (курсив додано).

У Своїй величній заступницькій молитві Спаситель молиться, щоб Його учні були “одно: як Ти, Отче, в Мені, а Я—у Тобі, щоб одно були в Нас і вони” і щоб “Я—у них, а Ти—у Мені, щоб були досконалі в одно” (Іван 17:21, 23).

Більше всього я намагалася зрозуміти, як я можу бути одно з Господом, як я можу *перебувати* в Його любові, і яким чином, внаслідок цього, я можу ще більше розвивати терпіння—таке терпіння, якого я вкрай потребувала, аби те, що роблю, більше не виснажувало мене, а навпаки—надихало і освячувало.

Іронія в тому, що коли я шукала розуміння слова *перебувати* і відповіді на ті важкі питання, які поставали переді мною кожного дня, я зрештою повернулася саме до звичних відповідей на Недільній школі, яких я так намагалася уникати. Я знаходила відповіді на свої проблеми, читаючи Писання, молячись щодня, служачи сім’ї та іншим, і відвідуючи храм та недільні збори. Я зрозуміла, що завдяки тим простим речам можна не лише витерпіти, але й витерпіти з радістю та терпінням.

Звичні відповіді Недільної школи є дійсно найкращими відповідями. ■

ЖИВИТИ НАШУ ВІРУ

“Служіння, навчання, молитва і поклоніння—це чотири складові, що лежать в основі вдосконалення того, “чого не вистачає [нашій] вірі”

(1 Солунянам 3:10). Якщо ми припиняємо жити свою віру в будь-якому з цих аспектів, ми стаємо вразливими. ...

У світі, що стає все жорстокішим, Господь може пронизати нашу свідомість, вдаючись до “меча духовного, який є Слово Боже” (Ефесянам 6:17; див. також Яром 1:12). Однак слухання повинно “злучи[тися] з вірою” (Євреям 4:2) і християнським служінням, як це ми чуємо знову і знову”.

Старійшина Ніл А. Максвелл (1926–2004), з Кворуму Дванадцятьох Апостолів, “Lest Ye Be Wearyed and Faint in Your Minds,” *Ensign*, May 1991, 88.

ВИКОРИСТАННЯ УХВАЛЕНИХ ЦЕРКВОЮ МАТЕРІАЛІВ

“Вчителі та провідники використовують Писання, вчення пророків останніх днів і затверджені навчальні матеріали, щоб навчати і свідчити про вчення євангелії. Затверджені навчальні матеріали для кожного класу або кворуму зазначені в поточних *Інструкціях щодо навчального плану*. За потребою, вчителі та провідники доповнюють навчальні матеріали інформацією з церковних журналів, зокрема, номерів з генеральною конференцією журналів *Ensign* і *Ліягона*”.

Довідник 2: Керування Церквою (2010), 5.5.4.

Завбачливе життя

ГОТУЄ НАС ДО МАЙБУТНЬОГО

Святи останніх днів вірять у те, що повинні бути підготовлені й самозабезпечені. Ми віримо в те, що освіта нас має підготувати до працевлаштування, фінансові накопичення до чорного дня, і також ми можемо підготуватися матеріально до стихійних лих та інших негараздів. Найважливіше, що ми віримо в духовну підготовленість до Другого пришествя Ісуса Христа й до того, щоб жити з Небесним Батьком знову. Такий підхід до підготовленості називається завбачливим життям.

Завбачливе життя є відображенням нашої справжньої вічної природи: ми повинні “діяти самостійно, а не бути під впливом” (2 Нефій 2:26). Господь хоче, щоб ми були відповідальними й незалежними (див. УЗ 78:14). Він хоче, щоб ми жили завбачливо з огляду на те, якими ми стаємо в процесі цього: відповідальними, щедрими, зрілими, добрими. Чим більше ми стаємо самозабезпеченими, тим краще ми можемо допомагати своїм сім'ям та іншим людям. Як ми можемо нагодувати голодних, якщо самі голодні? Як ми можемо ділитися знаннями, якщо нам самим їх не вистачає? Як ми можемо зміцнювати віру інших

людей, якщо в нас самих мало віри?

Принципи завбачливого життя включають наступне:

- Підготовка. “Готуйтеся, ви, готуйтеся, ви, до того, що має прийти, бо Господь близько” (УЗ 1:12).
- Працьовитість. “Не будь лінивим” (УЗ 42:42).
- “Прагніть знання, саме через навчання і також через віру” (УЗ 88:118).

Якщо члени Церкви роблять усе, що в їхніх силах, щоб забезпечити себе, але все одно не можуть задовольнити основних потреб, перш за все вони повинні звернутися по допомогу до своєї родини. Якщо цього недостатньо, Церква може допомогти. Єпископи і президенти приходів можуть користуватися ресурсами “Господньої комори”, щоб допомагати членам Церкви (див. УЗ 82:18–19). Будь-яка допомога Церкви спрямована на те, щоб допомогти членам Церкви допомагати самим собі й заохочувати їх до праці. ■

Більш докладна інформація міститься в Буття 41; УЗ 38:30.

“Ми всі зобов’язані забезпечувати особисті та сімейні духовні і матеріальні потреби. Щоб робити це мудро, нам слід дотримуватись принципів завбачливості: радісно жити відповідно до наших статків, задовольнятися тим, що в нас є, уникати надмірного боргу і старанно заощаджувати “на чорний день”, щоб приготуватись до важчих часів”.

Старійшина Роберт Д. Хейлз, з Кворуму Дванадцятьох Апостолів, “Стати завбачливими в забезпеченні матеріальним і духовним”, *Ліягона*, трав. 2009, с. 8.

Ми можемо працювати, щоб стати самозабезпеченими в таких сферах:

Духовна сила:

Покладати довіру на Господа; виконувати заповіді, молитися і щодня вивчати Писання; служити іншим.

Фізичне здоров'я:

Дотримуватися Слова мудрості; займатися фізкультурою; достатньо спати; стежити за санітарними умовами та гігієною.

Освіта: Навчитися грамотності; здобути професію; навчатися з найкращих книг (див. Уз 88:118).

Робота: Працювати, щоб забезпечувати власні потреби та потреби своєї сім'ї.

Домашній запас: Запаситися чистою питною водою і поступово створити запас продуктів, які ви зазвичай їсте, а також запас продуктів, які зберігаються довше, наприклад, крупи і боби.

Фінанси: Сплачувати десятину й пожертвування; уникати зайвого боргу; поступово створювати фінансові заощадження.

ЯК ВІДПОВІДАТИ НА ЗАПИТАННЯ

Деякі люди дивуються тому, що святі останніх днів накопичують продукти. В дійсності ми створюємо запас продуктів та чистої води, щоб підготуватися до часів, коли їжі та чистої води може бути недостатньо, або вони будуть недоступні, або коли сім'я переживатиме фінансові труднощі. У надзвичайних ситуаціях ті люди, які мають запас продуктів, почуватимуться більш захищеними і зможуть краще допомагати своїм сім'ям та ближнім подолати кризу.

ЗЛІВА НАПРАВО, ДРУГЕ ПРІШЕСТЯ, ХУДОЖНИК ГРАНТ РОМНІ КЛОУСОН © IRI; ФОТОПІСТРАЦІЇ КРЕЙГА ДІМОНДА, КРЕЙГІ СМІТ, ДЖОНА ПЮКА, ГРОБЕГА КЕЙСІ © IRI; ФОТОГРАФІЯ ВИЩЕНЬ ДЕРВІДА СТОКЕРА © 2008

Через **мале** і **просте**

*“Через мале і просте відбувається велике”
(Алма 37:6).*

З ЖИТТЯ ВЕЛИКИХ ЛЮДЕЙ

Ньюел К. Уїтні (1795–1850)

Внизу, вставка зліва: вигравіюваний портрет Ньюела К. Уїтні. Внизу, вставка справа: верхній поверх крамниці Уїтні в Кертленді, шт. Огайо, де проводилася Школа пророків і церковні збори. Внизу: крамниця Уїтні.

Ньюел Кімбол Уїтні народився 5 лютого 1795 року у шт. Вермонт, США. Він був талановитим бізнесменом і започаткував дружбу й ділові стосунки з Сідні Гілбертом. Поки він починав свій бізнес, йому доводилося часто подорожувати. Під час такої ділової подорожі Ньюел познайомився з Елізабет Енн Сміт в Кертленді, шт. Огайо. Ньюел і Енн зустрічалися упродовж трьох років і одружилися в 1823 р.

Ньюел і Енн разом шукали істину і протягом певного часу брали участь у русі кемпбеллітів, які стверджували, що відновили

давнє християнство. Одного вечора Ньюел і Енн молилися, щоб “дізнатися від Господа, як [вони] можуть отримати дар Святого Духа”. Енн описала видіння, яке вони отримали у відповідь на свою молитву: “На нас почив Дух, і на дім опустилася хмара. . . . Потім ми почули голос, який линув з хмари, кажучи: “Приготуйтеся отримати слово Господа, бо воно наближається”¹.

Невдовзі після цієї відповіді на молитву, в жовтні 1830 року, до Кертленда прибули місіонери-святі останніх днів. У листопаді Ньюел і Енн охристілися.

Минуло лише кілька місяців, і у двері сім’ї Уїтні постукали Джозеф і Емма. Коли Джозеф привітав Ньюела, назвавши його по імені, Ньюел не міг сказати, що знає ім’я пророка, тому Джозеф назвав себе: “Я—Джозеф, пророк. Ви молилися, щоб я прийшов до вас. То що ж вам від мене потрібно?”² Сміти жили в будинку сім’ї Уїтні упродовж кількох тижнів, а потім ще й у вересні 1832 року.

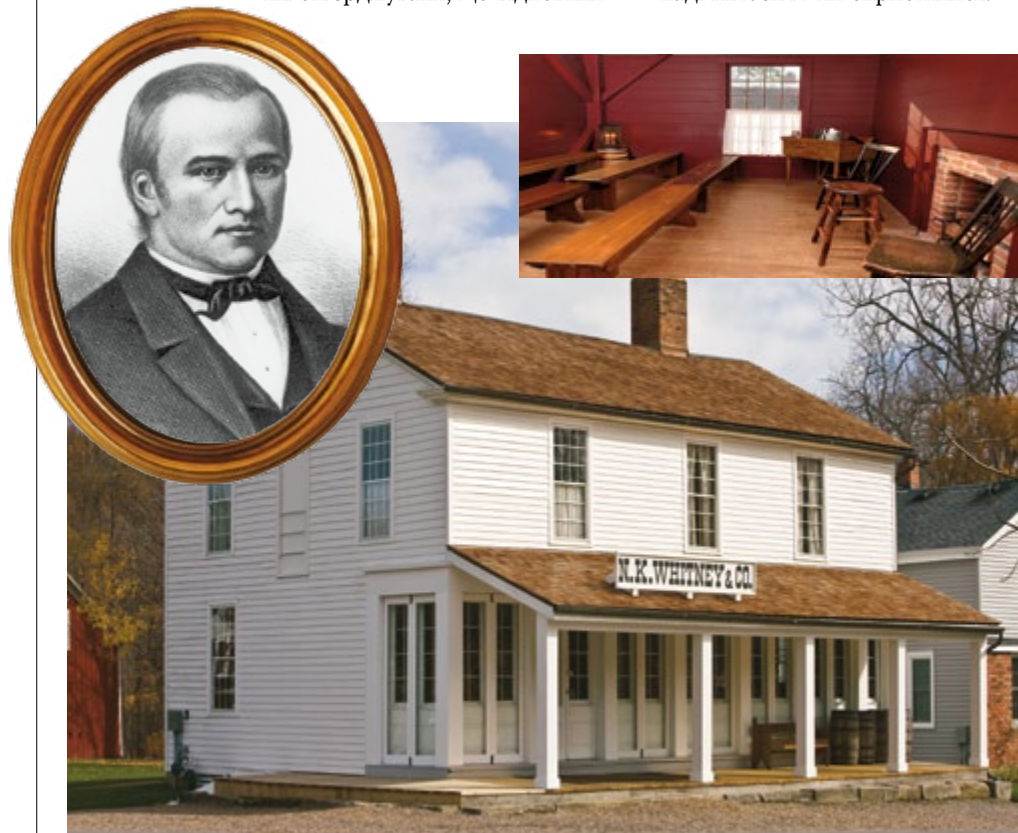
Крім того, що завдяки Ньюелу Сміти мали де зупинитися, він також надав у повне розпорядження Церкви другий поверх своєї крамниці. У крамниці Уїтні провідники Церкви проводили збори і Школу пророків.

У грудні 1831 року Ньюела було покликано другим єпископом Церкви, а пізніше він служив розпорядником фінансових операцій Церкви, допомагаючи Церкві упорядковувати її кошти і виходити з боргів. Восени 1838 року подружжя Уїтні переїхало до Фар-Уеста, шт. Міссурі, де Ньюела знову покликали єпископом, а через 10 років разом із сім’єю він перейшов рівнинами до Солт-Лейк-Сіті, де служив Верховним єпископом Церкви.

Ньюел помер 24 вересня 1850 року в Солт-Лейк-Сіті від гострого респіраторного захворювання.

ПОСИЛАННЯ

1. Elizabeth Ann Whitney, цитовано в Edward Tullidge, *The Women of Mormonism* (1877), 41–42.
2. Джозеф Сміт, цитовано в Elizabeth Ann Whitney, “A Leaf from an Autobiography”, *Woman’s Exponent*, Aug. 15, 1878, 51.

Ден Джоунс (1810–1862)

З часу організації Церкви було покликано більше одного мільйона місіонерів, однак Ден Джоунс—це не просто один з мільйона. Ось що сказав Президент Гордон Б. Хінклі (1910–2008) про цього місіонера з Уельсу: “За кількістю навернених Дена Джоунса безсумнівно можна зарахувати десь до першої п’ятірки найпродуктивніших місіонерів в історії Церкви”¹.

До того як стати місіонером, Ден емігрував з Уельсу до Сполучених Штатів і працював на ріці Міссісіпі капітаном пароплаву під назвою *Maid of Iowa*, який перевіз багато святих останніх днів до Наву, шт. Іллінойс. Він приєднався до Церкви в 1843 р. і став близьким другом пророка Джозефа Сміта.

Поїздки Дена на місію стали здійсненням останнього записаного пророцтва Джозефа Сміта. В ніч перед убивством пророк Джозеф Сміт почув за вікнами в’язниці Картеджа постріли з рушниці, тому вирішив спати на підлозі. Поруч з ним був Ден Джоунс. Пророк запитав Дена, чи той боїться смерті. Він відповів: “Ви думаете, мій час уже настав? Навряд чи смерть може лякати залучених до такої справи”. Потім Джозеф

пророкував: “Ти побачиш Уельс, і перш ніж померти виконаєш місію, призначену для тебе”².

Обіцання пророка здійснилося в 1845 році, коли Дена і його дружину Джейн було покликано служити в Уельсі. Завдяки своєму ораторському таланту Ден навчав євангелії з великим переконанням. Він вільно володів валлійською й англійською мовами. Існують рукописні свідчення того, що його промови були надзвичайно захоплюючими, і він міг утримувати увагу аудиторії годинами, промовляючи однією чи іншою мовою.

Під час перебування в Уельсі Ден публікував періодичні видання святих останніх днів, трактати і книги валлійською мовою. Під керівництвом Дена Джоунса місіонери заснували в Уельсі 29 філій і під час його першої місії христили по 1000 чоловік кожного року.

Зліва направо: портрет уельського місіонера Дена Джоунса. Пароплав, подібний до того, капітаном якого був Ден Джоунс, наближається до причалу в Наву, шт. Іллінойс. Ден Джоунс допомагає уельським емігрантам.

Його було покликано на другу місію до Уельсу в 1852 році, і хоча Церква зазнавала все більше переслідувань, за чотири роки охристілося приблизно 2000 чоловік.

Після повернення до Юти Ден допомагав багатьом наверненим з Уельсу переселитися до Юти. Йому було 51, коли він помер. На той час він допоміг приблизно 5 тис. чоловік переселитися у західну частину Сполучених Штатів.

ПОСИЛАННЯ

1. Гордон Б. Хінклі, “The Thing of Most Worth”, *Tambuli*, Mar. 1994, 8.
2. Джозеф Сміт, у *History of the Church*, 6:601.

Як навчати цнотливості й добročесності

Метью О. Річардсон

Другий радник у
Генеральному
президентстві
Недільної школи

*Батьки
можуть
скористатися
цими шістьма
порадами,
навчаючи своїх
дітей про ста-
теві стосунки.*

Ямав привілей зустрічатися з підлітками й дорослою молоддю всіх соціальних прошарків по всьому світу. Одного разу я розмовляв з групою надзвичайних підлітків про добročесність, цнотливість і моральне життя. Після того як я сказав їм, наскільки був вражений їхніми відповідями, впевненістю, зовнішнім виглядом і манерами, я запитав: “Як ви навчилися так чітко формулювати свої думки і так спокійно обговорювати таку делікатну тему, як ця?” Одна дівчина без вагань сказала: “Мої батьки навчали мене”. Інші закивали на знак згоди. Цей простий, однак незабутній приклад підкреслює, який великий вплив батьки справляють на життя своїх дітей—особливо виконуючи їхню роль навчати добročесності, цнотливості, статевим стосункам і належним взаєминам.

На жаль, багато батьків не навчають своїх дітей питанням, що стосуються сексу, так добре, як вони могли б. Наприклад, під час опитування 200 активних молодих святих останніх днів я побачив, що лише 15 відсотків вважають, що їхні батьки були головним джерелом інформації з питань сексу. Ці юні члени Церкви сказали, що вони дізналися про цю важливу тему в першу чергу від друзів чи однолітків, з Інтернету, ЗМІ, розважальних матеріалів, підручників, родичів чи провідників Церкви.

Звичайно ж, що про це нелегко навчати. Однак я впевнений, що батьки є найкращими вчителями, які можуть викласти ці священні принципи. Наступні поради допоможуть вам виробити прості, ефективні й довготривалі принципи та правила, що допоможуть ефективно викладати й навчати—в першу чергу навчати ваших дітей,—як жити добročесним і цнотливим життям.

Викладання і навчання повинні починатися рано. Батьки, які ефективно розкривають своїм дітям питання, пов'язані з сексом, розуміють, що більшість дітей стикаються з цією темою в набагато молодшому віці, ніж вони чи їхні батьки цього очікують або бажають. Багато дітей починають бачити матеріали сексуального характеру в Інтернеті, починаючи з 11 років, а то й раніше. Концертні зали, спортивні події, реклама і навіть соціальні ЗМІ все більше й більше насичені сексуальними зображеннями й непристойними коментарями.

Деякі батьки правомірно запитують: “Коли я маю починати розмову про секс і пов'язані з ним питання?” Це залежить від віку й зрілості дитини та конкретної ситуації. Якщо батьки з молитвою і великою увагою слідкуватимуть за поведінкою своїх дітей, уважно слухатимуть їх і приділятимуть час, щоб поміркувати і вирішити коли і чого навчати, вони отримують духовний провід. Наприклад, я пригадую, як син поставив мені запитання, пов'язані з анатомією, коли йому ледве виповнилося 5 років. І хоча мене це трохи спантеличило, було очевидно, що час для розмови настав. Однак, поки я думав, як відповісти, стало зрозуміло, що то *не* був відповідний час для розмови про всі аспекти сексу.

Викладання і навчання має відбуватися часто. Навчання—це процес, а не одноразова подія. Коли йдеться про те, як

навчати дітей про статеві стосунки чи пов'язані з цим питання, люди часто називають це "розмовою". Чи то навмисне, чи ні, але це слово має на увазі, що батьки говорять на цю тему лише під час однієї розмови. Це не є найефективнішим способом, у який дитина має навчатися. Спаситель казав, що ми навчаємося "рядок за рядком, приписання за приписанням" (2 Нефій 28:30). Ми будемо більш успішно навчати, якщо повертатимемося до цієї теми з нашими дітьми, коли вони підростатимуть і дорослішатимуть. Батьки, які розуміють цей принцип, готують себе розумово, емоційно і духовно, щоб навчати про секс та пов'язані з ним теми в дитячі та підліткові роки їхніх дітей.

Ефективне навчання і викладання ґрунтується на стосунках між учителем і учнем. Коли ми починаємо навчати дітей питанням, пов'язаним із сексом, більшість батьків хвилюються майже винятково про те, *що їм слід сказати*. Хоча це і важливо, ефективне викладання і навчання

не залежить лише від того, що ми розповідаємо. В дійсності, *спосіб*, у який батьки навчають своїх дітей, може бути більш важливим, ніж те, що вони кажуть. Дослідження підтверджують цей висновок про те, що батьки, які справляють найбільший вплив на своїх дітей, коли розмовляють на теми, пов'язані з сексом, це ті батьки, які відкрито спілкуються, виявляють любов і турботу й активно цікавляться життям своїх дітей¹.

У зауваженнях, якими ділилися юні святі останніх днів під час моїх неофіційних опитувань, неодноразово йшлося про те, що вони хотіли, аби батьки були більш відкритими або мали більше бажання розмовляти на теми, пов'язані з сексом. Ці молоді дорослі люди казали, що хочуть не лише того, аби батьки брали участь у процесі, але щоб вони також *"розмовляли з ними, а не повчали їх"*. Молоді люди хочуть мати розмову, яка буде "невимушеною", "нормальною", "зручною" і не такою "дивною". Це має стимулювати батьків активніше

Батьки, які справляють найбільший вплив на своїх дітей, коли розмовляють на теми, пов'язані з сексом, це ті батьки, які відкрито спілкуються, виявляють любов і турботу й активно цікавляться життям своїх дітей.

працювати над тим, аби до них було легше підійти з розмовою, у них був час, вони по-водилися невимушено й були більш доступними та спокійно сприймали тему, ситуацію або навіть вибраний час. Якщо є те, що батькам необхідно робити, аби ефективно навчати своїх дітей про найважливіше,—то це діяти таким чином, аби їхнім дітям було зручно і безпечно розмовляти на всі теми—перш за все особистого характеру.

Викладання і навчання відбуваються більш ефективно, коли тема є важливою і реальною. В залежності від нашого підходу до теми ми можемо вважати навчання про статеві стосунки дивним, нереальним, непрактичним чи навіть менторським. Ключем до успіху має бути усвідомлення того, що більшість питань і тривог, які мають діти, це відповідь на ситуації та спостереження у їхньому реальному житті. Коли ми приділяємо дітям увагу, слухаємо їх і спостерігаємо за ними, то зрозуміємо, чого треба навчати.

Наприклад, фільми, стилі, популярні ідеї, телевізійні програми, реклама чи слова з пісень дають широку можливість для розмови про моральні норми. Інші нагоди з'являються, коли ми спостерігатимемо за стосунками і взаєминами наших дітей з іншими, тим, як вони та їхні однолітки одягаються, якою мовою користуються, наскільки залежними є від присутності протилежної статі, а також з огляду на різноманітні інтерпретації цнотливості й моральних норм у громаді. Є багато життєвих ситуацій, які дають можливість поговорити з дітьми про моральність та доброчесність.

Можливо, найважливішим аспектом навчання про реальне життя є здатність батьків показувати взірець цнотливості, скромності і доброчесності у своєму житті. Діти більш охоче будуть слухати і виконувати пораду батьків, коли вона ґрунтується на їхньому гарному прикладі.

Так само це стосується і протилежного. Старійшина Роберт Д. Хейлз, з Кворуму Дванадцятьох Апостолів, сказав: “У багатьох випадках наші справи є більш

*Коли ми
приділяємо
дітям увагу,
слухаємо їх і
спостерігаємо
за ними, то
зрозуміємо,
чого треба
навчати.*

промовистими за наші слова. Президент Бригам Янг (1801–1877) навчав: “Ми повинні показувати [нашим дітям] приклад, який хочемо, щоб вони наслідували. Чи усвідомлюємо ми це? Як часто ми бачимо, що батьки вимагають від дитини або дітей послухності, гарної поведінки, добрих слів, охайного вигляду, ласкавого голосу та позитивного ставлення, в той час як самі вони постійно сердяться і сваряться! Як це несумісно й нерозумно!” Наші діти помічатимуть цю несумісність у нас і, ймовірно, шукатимуть виправдання того, щоб чинити так само”².

Учні краще навчаються, коли розуміють, чого навчає учитель. Надто багато підлітків і дорослої молоді висловлюють невдоволення через те, що батьки й навіть провідники Церкви схильні до використання “закодованих слів” і прихованих послань, які в дійсності викликають більше запитань, ніж відповідей, і створюють ще більше напруженості, ніж полегшення. Особливо це стосується тем, пов'язаних з сексом.

Коли я служив єпископом у приході для дорослої молоді, мене часто запитували про значення слова “петинг”. Мої вірні члени приходу були навчені, що слід уникати петингу, однак їх ніколи не навчали, що таке петинг. Їм було важко дотримуватися настанови, якої вони не розуміли.

Президент Меріон Г. Ромні (1897–1988), перший радник у Першому Президентстві, пояснював, що недостатньо лише навчати у такий спосіб, аби інші розуміли. Але ми також повинні навчати так, щоб жодна людина не зрозуміла вчення неправильно³. Замість того, щоб використовувати зашифровану мову чи навіть сленг, ми будемо більш успішними, якщо користуватимемося правильними й належними словами. Це сприяє кращому розумінню й викликає повагу.

Погляньте, як старійшина Річард Г. Скотт, з Кворуму Дванадцятьох Апостолів, ефективно навчав про моральні принципи й норми. Він сказав: “Будь-яка статеві інтимність поза шлюбними узами—я маю на увазі будь-який умисний контакт зі священними, інтимними частинами тіла іншої

людини, в одязі чи без нього—є гріхом і забороняється Богом. Навмисне збудження таких емоцій у своєму тілі також є гріхом”⁴.

Щоб ефективно навчати, нам потрібно переконатися, що ті, кого ми навчаємо, розуміють послання. Такі прості запитання, як: “Ви отримали відповідь на своє запитання?”, чи “Я добре це пояснив?”, або “Чи є у вас інші запитання?” стануть у пригоді.

Учні стають наверненими, коли вчитель поєднує послання з вічними принципами і нормами. Замість того, щоб зосереджуватися лише на відповідних “фактах з життя”, успішне навчання євангелії відбувається тоді, коли ми поєднуємо ті факти з “фактами вічного життя”. Наприклад, коли ми розмовляємо про наші тіла, ми можемо говорити про те, як люблячий Небесний Батько створив наші тіла і як нам слід ставитися до Його творінь з повагою й у відповідності до Його сподівань.

У той час як світ потопає в аморальності, для майбутніх поколінь все-таки є надія. Ця надія ґрунтується на тому, що батьки

докладатимуть найкращих зусиль, аби навчати підростаюче покоління доброчесності та цнотливості. Батьки, які навчають дітей жити доброчесним і цнотливим життям, намагаються поглибити своє розуміння та покращити своє вміння навчати. Таким чином вони прийдуть до пізнання, що “Господь буде збільшувати [їхні] здібності, якщо [вони] навча[ють] так, як Він наказав”. Зрештою, “це труд любові—допомагати іншим користуватися у праведності свободою вибору, прийти до Христа і отримати благословення вічного життя”⁵. ■

ПОСИЛАННЯ

1. Див. Bonita F. Stanton and James Burns, “Sustaining and Broadening Intervention Effect: Social Norms, Core Values, and Parents,” in *Reducing Adolescent Risk: Toward an Integrated Approach*, ed. Daniel Romer (2003), 193–200.
2. Роберт Д. Хейлз, “Наш батьківський обов’язок перед Богом і підростаючим поколінням”, *Ліягона*, серп. 2010, с. 74.
3. Див. Jacob de Jager, “Let There Be No Misunderstanding,” *Ensign*, Nov. 1978, 67.
4. Річард Г. Скотт, “Serious Questions, Serious Answers,” *Liahona*, Sept. 1997, 31.
5. *Навчати—немає покликання величнішого* (2000), с. 4.

Можливо, найважливішим аспектом навчання про реальне життя є здатність батьків показувати взірць цнотливості, скромності і доброчесності у своєму житті.

Як навчати ПРАВЕДНОСТІ ВДОМА

Батькам належить обов'язок і благословення навчати й готувати своїх дітей до праведного життя.

**Старійшина
Делберт Л. Стейплі
(1896-1978)**

З Кворуму Дванадцятьох Апостолів

Делберт Л. Стейплі народився 11 грудня 1896 року в Аризоні, США. Він був висвячений членом Кворуму Дванадцятьох Апостолів 5 жовтня 1950 року і служив у цьому кворумі до дня своєї смерті, 19 серпня 1978 року. Цей виступ прозвучав на духовному вечорі в Університеті Бригама Янга 1 лютого 1977 року. Повний текст виступу англійською мовою можна знайти на сайті speeches.byu.edu.

Батьки мають можливість навчати і формувати характер своїх малих дітей перш, ніж Сатана матиме силу спокушати їх після досягнення ними восьмилітнього віку, коли вони стануть підзвітними Богові. ... Господь надав батькам ці дорогоцінні роки, перші роки життя дитини, коли діти ще не є підзвітними за те, що кажуть і чинять. Батькам належить обов'язок і благословення навчати й виховувати своїх дітей, готуючи їх до праведного життя.

Найефективніший спосіб навчати

праведності та релігійності вдома—власним прикладом. Сподіваюся, що батьки самі вестимуть добродесне і чисте життя, тому зможуть з користю застосовувати свій приклад під час навчання й виховання дітей. [Президент Девід О. Мак-Кей (1873–1970) навчав:] “Якщо ви хочете навчати вірі в Бога, самі виявляйте віру в Нього; якщо ви хочете навчити молитися, ви самі моліться; ... якщо ви хочете, щоб вони були стриманими, ви самі уникайте нестриманості; якщо ви хочете, щоб дитина була добродесною, вміла себе контролювати, щоб про неї схвально відгукувалися, тоді показуйте дитині в усьому цьому гарний приклад”¹. Таким чином, ваше навчання матиме більший вплив на дітей; а вони, отримавши таке спрямування від своїх батьків, зможуть зміцнювати себе проти спокус Сатани, який ставить за мету знищити їхнє життя, коли вони досягнуть віку підзвітності. Батьки мають обов'язок бути такими, якими хочуть бачити своїх дітей в питаннях ввічливості, щирості, стриманості й відваги завжди робити те, що правильно. Приклад завжди є більш дієвим, ніж повчання.

Щоденне сімейне життя повинно бути в гармонії з церковними принципами і нормами. Те, як ми ведемо бізнес, має узгоджуватися з нашою релігією. Діти дуже швидко помічають нещирість. Джон Мільтон сказав, що лицемірство—це єдиний гріх, який ніхто не помічає, крім Бога. Однак діти є дуже чутливими до того, що є неправильним, і з обуренням сприймають нещирі й несправедливі претензії. Ми знаємо, що на дітей набагато сильніше впливають ті настанови, за якими ми самі живемо, ніж

ті, які лише проголошуємо. Батьки завжди повинні бути чесними зі своїми дітьми, дотримуючись даних їм обіцянь і завжди кажучи правду. Лише послідовні батьки завойовують довіру своєї дитини. Коли дитина відчуває, що ви шануєте її довіру і відповідаєте взаємністю, то вона не підірве вашої довіри і не зганьбить ваше ім'я. ...

Батьки ніколи не повинні сваритися в присутності дітей. Іноді причиною сварки буває спроба виправити або дисциплінувати дитину. Один з батьків критикує, а інший—захищає. У такому випадку об'єднуючий вплив домівки, настільки, наскільки він поширюється на дитину, зводиться до нуля. Батьки мають згуртуватися і вирішити, на якому шляху вони хочуть бачити свою дитину. Інакше, будучи збентеженою, вона може зійти на хибні дороги. Річард Л. Еванс, сказав: "Незгода між батьками є несправедливою, вона бентежить дітей та послаблює основи сім'ї. Ті, в кого дитина має шукати спрямування, повинні разом визначити, куди будуть спрямовувати її"². Ми знаємо, що діти є чутливими до настроїв і почуттів у сім'ї. Вони можуть відчувати напруженість і незгоди, які не завжди можуть зрозуміти чи назвати.

Дитина має право на те, щоб дім був

для неї притулком, місцем захисту від небезпеки та зла зовнішнього світу. Щоб було саме так, необхідні єдність та цілісність у сім'ї. У цьому житті лише в сім'ї можна знайти справжнє і тривале щастя. Ми можемо перетворити домівку на клаптик небес. Дійсно, я уявляю небеса продовженням ідеального сімейного життя на землі"³. ...

Євангелія, якої ми навчаємо, є істинною. Христос живе, Бог живе, і славетні оселі вже приготовано вгорі для всіх Його вірних і відданих дітей. Зараз заплануйте, які дім і сім'ю ви бажаєте мати і як ви будете задовольняти потреби своїх дітей, щоб утримувати їх на праведному шляху, який приведе сім'ю до вічного життя в целестіальному домі. Нехай Бог благословить всіх вас, мої брати і сестри. Думаю, що ви можете зрозуміти, що зі сказаного стосується вас. Задля молодих людей, які приходять, щоб благословляти ваше життя, дуже важливо організувати і тримати свою домівку такою, щоб вона була священним місцем. ■

Використання великої літери та пунктуацію узгоджено із сучасним правописом.

ПОСИЛАННЯ

1. Девід О. Мак-Кей, *Secrets of a Happy Life*, comp. Lewelyn R. McKay (1967), 11.
2. *Richard Evans' Quote Book* (1975), 23.
3. Див. Девід О. Мак-Кей, *Gospel Ideals* (1953), 490.

Дитина має право на те, щоб дім був для неї притулком, місцем захисту від небезпеки та зла зовнішнього світу. Щоб було саме так, необхідні єдність та цілісність у сім'ї.

ЯК ДОПОМОГТИ МОЛОДІ ЗДОБУТИ ДУХОВНИЙ ДОСВІД

Ніхто не може змусити молодих людей здобувати духовний досвід, однак, як зрозуміли ці батьки та провідники, є багато способів заохочувати їх до подій, що ведуть до навернення.

Коли В'ячеслав і Зоя Гулько з України почали досліджувати Церкву, їхня 13-річна дочка Кіра зовсім цьому не зраділа. Вона відмовилася від участі в місіонерських уроках і, коли дізналася, що старійшини прийдуть до них додому, за словами її мами, “демонстративно закрила двері своєї кімнати”.

Брат і сестра Гулько, які вирішили приєднатися до Церкви, передбачали, що, коли створять умови, в яких Кіра змогла б відчувати Дух, її серце може пом'якшитися. Оскільки свідчення сестри Гулько почало рости після того, як вона побувала на хрищенні іншої людини, вона попросила Кіру прийти на *своє* хрищення—просто, щоб потім допомогти перевдягнутися у сухий одяг. На подив сестри Гулько Кіра погодилася.

“Це сталося!— згадує сестра Гулько.— Небесний Батько діяв дивовижним чином”.

Кіра *дійсно* відчула Духа, а через тиждень після хрищення батьків погодилася зустрітися з місіонерами. Вона почала читати Книгу Мормона. Через кілька тижнів сестра Гулько помітила, що над Кіриним столом висить клаптик паперу зі словами з 2 Нефія 2:25. Через два з половиною місяці після свого хрищення подружжя Гулько прийшло на хрищення дочки. Тепер, через 20 років, Кіра має сім'ю. Разом з чоловіком Дейвом вони запечатані у храмі й виховують двох синів у євангелії. Вона вірно служила в багатьох покликаннях і залишається активною у Церкві.

Завдяки цьому випадку Зоя, за її словами, засвоїла дуже важливий урок, який стосується як батьків, що є членами Церкви все життя, так і нових членів Церкви, якими були вони з чоловіком: батьки й провідники не можуть примушувати дітей прийняти євангелію, однак вони *можуть* запрошувати їх у такі місця і створювати такі ситуації, де молодь зможе самостійно отримувати духовний досвід. Цей досвід, у свою чергу, може привести до навернення.

Але який саме спосіб найкращий для створення подібних ситуацій? Батьки і провідники зі всього світу розповідають, що було дієвим для них.

*Співвідносьте приклади із сучасного життя
зі словом Бога і з життям молоді.*

Дайте молоді можливість служити

Приход Грінья-Віана в колі Котія в Сан-Паулу, Бразилія, мав високий показник активності молодих чоловіків. Однак провідники помітили, що дехто з них має особисті негаразди й труднощі у виконанні обов'язків священства.

Після того як єпископат і провідники Товариства молодих чоловіків порадилися разом, то вирішили більше зосередитися на проєктах служіння, а не на розважальних заходах. Це включало відвідування менш активних членів кворуму, участь у проповідуванні разом з місіонерами повного дня і прислуговування причастя для членів Церкви, які не виходять з дому. Ці заходи дали можливість молодим чоловікам діяти за принципами, які вони засвоїли в семінарії та в Недільній школі (див. 2 Нефій 2:26).

З часом, як розповідає провідник священства, “цей духовний досвід спричинив глибокі зміни”.

“Ми були вражені, коли однієї пісної неділі всі наші молоді чоловіки свідчили,— каже він.— Коли вони це робили, багато з них зі сльозами згадували про чудовий дух, який вони відчували під час служіння. Один юнак розповів, як прислуговував причастя літньому чоловіку з приходу, який уже три роки прикутий до ліжка. Його дружина, вірна сестра, прийняла наших юнаків з радістю й надією. Після обряду вона розповіла їм, яке щастя відчуває у своєму житті завдяки євангелії, незважаючи на величезні проблеми, що їй доводиться долати. Вони відчували Духа і зрозуміли, як євангелія змінює життя людей. Цей випадок справив таке глибоке враження, що вони будуть згадувати його роками—можливо, все життя”.

Він зазначає, що ніколи не бачив такої реакції під час жодного “з футбольних матчів або веселих спільних заходів”. Натомість, за словами провідника, цей випадок навчив його про те, як важливо створювати такі ситуації, в яких молодь може відчувати Духа”.

“Розважальні заходи є важливими,— продовжує він.— Але духовний досвід відіграє надзвичайно важливу роль, допомагаючи молодим людям розвивати особисте свідчення”.

Кожної неділі у приході Рене, Французький кіл Ангерс, сестра Делфін Леторт, президент Товариства молодих жінок, готувала поштові листівки і роздавала кожній присутній дівчині, попросивши підписати її для одноклассника, якого не було у церкві. Молоді жінки писали про урок, який був того тижня—про що вони дізналися чи що їх надихнуло,—а також додавали дружнє особисте послання. Потім сестра Леторт або одна з її радників надсилали поштові листівки поштою тим, хто не прийшов до церкви.

За її словами, захід був простим, але ефективним не лише для тих, кого не було

Навчайте, використовуючи слова сучасних і стародавніх пророків.

в церкві, щоб вони знали, що про них пам'ятають, але також і для тих, хто писав листи, щоб більше думати одна про одну.

“Через мале і просте відбувається велике”,—каже вона (див. Алма 37:6).— Ми бачили, як це проявляється. Ми підбадьорювали молодих жінок, і цей захід допоміг їм зміцнити своє свідчення”.

Під'єднати молодь до Слова Божого

Алма навчав, що проповідання Слова Божого має потужний вплив (див. Алма 31:5). Девід Елмер, провідник Товариства молодих чоловіків у Техасі, США, знав про це і хотів, щоб юнаки, якими він керує, пішли у пригодницьку скаутську подорож і здобули важливий досвід, що підготує їх до майбутнього.

Брат Елмер з молитвою розмірковував над тим, чим може поділитися, і відчув спрямування звернутися до промови старійшини Ніла Л. Андерсена, з Кворуму Дванадцятьох Апостолів. Під час подорожі брат Елмер навчав з його послання, у тому числі розповів історію, наведену старійшиною Андерсеном, про Сідні Гоуінга, новозеландського зіркового гравця в регбі, який відклав свою спортивну кар'єру заради служіння на місії. “Ваша місія буде священною нагодою приводити інших до Христа і допомагати готуватися до Другого пришестя Спасителя”,—сказав старійшина Андерсен¹.

За словами брата Елмера, отриманий досвід був надзвичайним, бо він навчав зі слів сучасного пророка. У кінці духовного вечора всі юнаки і провідники написали свої імена на м'ячах для регбі, як обіцяння служити на місії і матеріальне нагадування про нові знання і відчуття. Багато батьків і провідників довго не лягали спати того вечора, розповідаючи юнакам про те, як місія вплинула на їхнє життя.

“Наш Бог є дуже особистісним. Він знає свою молодь,—каже брат Елмер.— Він знає їхнє життя і випробування, а також, що відбувається з цими дітьми. Ви ніколи не знаєте, як саме Він діє в їхньому житті. Тож ми, провідники, готуємо й забезпечуємо таку атмосферу, де молодь відчуватиме Духа. Ви можете це робити за допомогою Писань і слів пророків, але Господь, а не ми, впливає на їхні серця”.

Будьте послідовними

Брат Елмер каже, що він хоче, аби юнаки ще щось пам'ятали про подорож: вивчення евангелії було послідовним.

“Я відчував, що зобов'язаний дати їм можливість відчутти Духа, і для цього мені необхідно було все спланувати,—розповідає він.— Старійшина Девід А. Беднар навчав про створення духовних моделей у нашому житті, таких як вивчення Писань, молитва і домашній сімейний вечір². Того тижня під час подорожі ми дотримувалися цих духовних моделей. Ми молилися всією групою. Ми давали завдання юнакам ділитися 10-хвилинною духовною думкою вранці, а їхні батьки й провідники готували духовну думку ввечері.

Суть у тому, що хоча ми були далеко від дому і наш захід не був схожим на те, чим ми займаємося кожного дня, наша духовна модель не руйнувалася. Юнаки могли пам'ятати чи забувати певні уроки, але я сподіваюся, що вони пам'ятатимуть модель, якої ми дотримувалися, ділячись духовними думками, молячись та вивчаючи Писання”.

Міра Бокобо Гарсія з Філіппін також знає про

Знаходьте зручні моменти для навчання під час щоденних справ.

цінність послідовності, і вона знає, що навчання починається вдома. Разом з чоловіком Едвіном сестра Гарсія має трьох синів і шістьох дочок віком від 8 до 22 років. Кожен з них займається чимось хорошим. Усі вони роз'їжджаються в різних справах, але сім'я докладає значних зусиль, щоб завжди обідати разом.

“Радісне приготування їжі та сімейні трапези—це один з найкращих способів для нас зібратися разом з дітьми”,—каже сестра Гарсія. Вона зазначає, що спільні трапези—це час відновитися, відчутти зв'язок один з одним і згадати про Господні благословення.

Скористатися існуючими можливостями навчати і слухати

Джойселін Фідден з Нової Шотландії, Канада, каже, що найголовніші уроки, які вона засвоїла, виховуючи шістьох дітей, яким зараз від 20 до 30 років, пов'язані не лише з безпосереднім навчанням, але й зі

“створенням такої атмосфери, де діти самостійно можуть навчатися істині”.

“Не поспішайте робити за них вибір чи відповідати на всі їхні запитання”,—каже вона. Натомість вона радить скеровувати дітей “за спрямуванням і відповідями до уривків з Писань чи порад пророків”. Вона додає: “І будьте готові обговорити їхні знахідки”. Крім того, коли вона отримує від дітей запитання, то іноді відповідає на них запитанням: “Що, на твою думку, тобі слід зробити?”

“Майте впевненість, що вони зроблять правильний вибір,—каже вона.— Коли ми допомагаємо нашим дітям розпізнавати Дух у своєму житті під час багатьох навчальних ситуацій, які ми кожного дня з ними маємо, і коли вони знають, які відчуття приносить Дух, то це буде каталізатором для пошуку ними більш духовних подій, і завдяки цьому зміцниться їхнє свідчення про реальність нашого Небесного Батька і Його Сина Ісуса Христа. Це створює ефект ланцюгової реакції: чим більше вони відчують світла і втішення, що приносить Дух, тим більше вони бажатимуть цього і намагатимуться робити те, що допоможе сильніше відчувати Духа в їхньому житті”.

Вона швидко звертає увагу, що принципи, які стали дієвими в її сімейному житті, є тими самими, яких постійно навчали провідники Церкви. Наприклад, вона каже, що хоча можна навчати під час завчасно організованих обговорень, наприклад, під час домашнього сімейного вечора, сімейного вивчення Писань і сімейної молитви, батьки можуть відчутти спонукання від Духа, щоб не пропустити інших можливостей навчати³.

“Піти разом на прогулянку, підвезти на захід, закинути кілька м'ячів у кільце [пограти в баскетбол], сімейні обіди, спільна робота, спів і служіння іншим—це лише

Як я залишався сильним у євангелії

Туа Роджерс

Я охристівся, коли мені було 12, і впродовж багатьох років був єдиним членом Церкви у своїй сім'ї. Це не завжди було легко, але, на щастя, Господь благословив мене хорошими провідниками, які допомагали мені на шляху вивчення євангельського вчення і застосування цього вчення для зміцнення і покращення мого життя. Завдяки рішенням залишатися вірним тому, у що вірив, я бачив, які великі благословення прийшли в моє життя, і значно пізніше також у життя членів моєї сім'ї.

Ось дещо з того, що допомагало мені залишатися сильним:

- Бути з Небесним Батьком за допомогою молитви і вивчення Писань. Він знає, з якими ситуаціями ми стикаємося. Залишаючись поруч з Ним, мені легше пам'ятати, хто я.
- Виконувати поради церковних провідників. Я бачив у своєму житті істинність поради пророків і апостолів.
- Знати, що, живучи за євангелією, ми матимемо краще життя зараз і у вічності. Це допомогло мені дотримуватися своїх норм і зберігати

віру. Провідники заохочували мене ходити до храму, що допомогло мені отримати бачення вічного життя.

- Оточити себе хорошими друзями, які поділяють ваші норми. Господь благословив мене хорошими друзями, які допомагали мені приймати правильні рішення і зберігати віру.
- Мати тісні стосунки із сім'єю. Я любив свою сім'ю і хотів розвинути міцні стосунки з нею.
- Жити повноцінно. Дотримуйтеся норм і беріть участь у церковних програмах. Вони допоможуть вам виявляти віру і приймати правильні рішення. Правильні рішення часто полегшують життя і завжди роблять його щасливішим.

небагато з можливостей, під час яких ми навчали євангелії в нашій сім'ї,—каже вона.— Розмови на євангельські теми часто виникають природно, якщо ми залучені до інших заходів”.

Разом працювати над спільними цілями

Невдовзі після закінчення Університету Бригама Янга—Гаваї Ка Ян Деніз Мок повернулася додому в Гонконг і отримала покликання президента Товариства молодих жінок. Поки вона звикала до життя вдома, розпочинала кар'єру, продовжувала роботу над дипломом, то щиро молилася, щоб отримати натхнення щодо того, як допомогти молодим жінкам працювати над зміцненням свідчення, щоб готувати їх до майбутнього.

Якось у неділю, коли вона вела урок про вічну перспективу, сестра Мок відчула спонукання читати Книгу Мормона з однією молодою жінкою, яка в той день була єдиною на уроці.

“Ми з радницею відразу ж взялися до справи, встановивши мету прочитати Книгу Мормона всією командою разом з молодою жінкою,—розповідає сестра Мок.— Дівчина прийняла виклик не вагаючись, оскільки ми працювали над метою разом”.

З того часу сестра Мок, її радниця і та молода жінка встановили на Facebook “buddy system” і за допомогою текстових повідомлень нагадували одна одній про читання та ділилися між собою тим, про що дізналися.

Сестра Мок розповідає, що побачила надзвичайні зміни в житті цієї молодої жінки, причиною яких було вивчення Писань. І коли сестра Мок читала Писання під час своїх щоденних поїздок у поїзді, вона також помічала свої благословення. “Я також відчувала Духа і отримувала відповіді на свої молитви, коли продовжувала йти життям”,—розповідає вона.

“З досвіду я помітила, що деякі молоді люди хвилюються і не впевнені, чи зможуть отримати свідчення і здобути такий духовний досвід, як інші,—продовжує вона.— Працюючи разом, ми запевняємо їх своїми діями, що це спрацює і що ми тут є, аби підтримувати їх на кожному кроці цього шляху”. ■

ПОСИЛАННЯ

1. Ніл А. Андерсен, “Готувати світ до Другого пришествя”, *Ліягона*, трав. 2011, с. 50.
2. Див. Девід А. Беднар, “Бути більш старанними і турботливими вдома”, *Ліягона*, лист. 2009, сс. 17–20.
3. Див., наприклад, Роберт Д. Хейлз, “Наш обов'язок перед Богом: місія батьків і провідників щодо підростаючого покоління”, *Ліягона*, трав. 2010, сс. 95–98; Девід А. Беднар, “Бути більш старанними і турботливими вдома”, *Ліягона*, лист. 2009, сс. 17–20.

Старійшина
Пол Б. Пайпер
Сімдесятник

КНИГА АЛМИ: УРОКИ ДЛЯ НАШОГО ДНЯ

Нефійці з вірою долали випробування у свій час, і це є свідченням того, що Господь пошле благословення й захист, необхідні нам для успішного подолання випробувань у наші дні.

У кінці свого царювання цар Мосія запропонував, щоб монархію було замінено системою суддів, обраних народом. Запропонована система мала ґрунтуватися на даних Богом законах. За їх дотриманням мали слідувати судді, яких повинен був обрати народ.

Принцип свободи волі лежав у основі запропонованої системи—люди, а не цар брали на себе відповідальність і підзвітність діяти відповідно до закону. Оскільки “не є звичайним, щоб голос народу бажав чогось, що суперечить тому, що є правильним” (Мосія 29:26), ця система забезпечувала більший захист прав кожної людини і колективну праведність суспільства.

Відповідаючи на пропозицію Мосії, люди “стали надзвичайно стурбовані, аби кожна людина мала рівні можливості по всій землі; так, і кожна людина висловила готовність відповідати за свої власні гріхи” (Мосія 29:38).

Книга Алми містить 40-річну історію народу після того, як було прийнято запропоновану систему. Останні розділи літопису Алми, розділи з 43 по 62, розповідають про період великих труднощів і випробувань. Упродовж цього короткого 19-річного періоду люди долали внутрішні політичні негаразди, зовнішню загрозу і майже неперервні збройні конфлікти.

Урядова система двічі зазнавала внутрішньої загрози від людей, які прагнули проголосити себе царями і позбавити народ права самостійно обирати собі провідників та вільно поклонятися Богові. У той же час люди мали захищатися від численних зовнішніх нападів ламанійців, які поставили за мету повалити уряд нефійців і поневолити їх.

Хоча окремо не згадується про економічні негаразди під час цих численних випробувань, але очевидно, що вони були

Під час усіх випробувань дже-релом сили для праведних нефій-ців було те, що вони керувалися правильними мотивами. Їхнім єдиним наміром було “захистити себе, і свої сім’ї, і свої землі, свою країну, і свої права, і свою релігію”.

важким тягарем для народу. Упорядковуючи священний літопис, Мормон отримав спонукання описати цей період часу в подробицях. В дійсності, якби він з такою ж докладністю описав решту 1000 років нефійської історії, Книга Мормона містила б більше 2500 сторінок!

Президент Езра Тефт Бенсон (1899–1994) навчав:

“Книга Мормона ... була написана для нашого часу. У нефійців ніколи не було цієї книги, так само, як і у давніх ламанійців. Книга призначалася для нас. ... Під натхненням Бога, Який бачить усе від початку, [Мормон] скоротив літописи, що писалися протягом століть, вибираючи історії, промови й події, що будуть для нас найбільш корисними. ...

Ми повинні постійно запитувати себе: “Чому Господь надихнув Мормона (або Моронія, або Алму) включити це у свій літопис? Який урок, що допоможе мені жити сьогодні й у цю добу, я можу почерпнути з цього?”¹

У наш час святі останніх днів по всьому світу переживають такі ж випробування, які поставали перед нефійцями у той період їхньої історії, у тому числі й намагання позбавити членів Церкви прав поклонятися Богові й обговорювати питання, важливі для суспільств, у яких ми живемо. Деякі святі останніх днів відчували на собі загрозу нападу зовнішніх ворогів і конфлікту з силами, які ставлять за мету повалення народів та їхніх свобод.

На щастя, нефійці змогли подолати свої випробування ціною надзвичайних зусиль, жертв та завдяки Господній допомозі. Кілька уроків щодо того, як вони успішно долали свої випробування, можуть дати нам спрямування і сміливість протистояти труднощам у наш час.

1. Мати належні бажання і спонукання.

Під час усіх випробувань джерелом сили для праведних нефійців було те, що вони керувалися правильними мотивами. Їхнім єдиним наміром було “захистити себе, і свої сім’ї, і свої землі, свою країну, і свої права, і свою релігію” (Алма 43:47). Вони бажали зберегти свою свободу волі—право діяти в праведності й відповідати за свої вчинки, а не мати царя, який наказуватиме, що робити. Їхнім мотивом було бажання зберегти рівність, гарантовану законом,

особливо свободу поклонятися Богові й ходити до своєї церкви (див. Алма 43:9, 45).

Завжди у суспільствах є і будуть сили, що прагнуть завоювати громадську думку з метою отримання влади заради особистої вигоди. Виникає спокуса підтримати ці мотиви і перетворити конфлікт на гостру боротьбу. Господній спосіб полягає в тому, щоб завжди діяти лише на основі ширих бажань і мотивів, як це робили нефійці. Завдяки цьому вони могли прикликати сили небес, щоб долати свої випробування “з силою Господа” (Алма 46:20; див. також Алма 60:16; 61:18).

Подібним же чином, реагуючи на випробування, що постають перед нами сьогодні, ми повинні перевіряти свої серця, аби бути впевненими, що наші бажання і мотиви є щирими й ґрунтуються на принципах евангелії Ісуса Христа. Якщо ми діємо (або за допомогою маніпуляцій спонукаємо до дії інших), керуючись егоїзмом, особистою вигодою чи принижуючи людей, то не отримаємо потрібної допомоги з небес, щоб протистояти труднощам.

2. Будьте добрими і щедрими до тих, кому менше поталанило.

Коли колишнім ворогам нефійців, Анті-Нефій-Легіям, загрожувало знищення, нефійці проголосували за те, щоб дати їм місце, де б вони могли жити, будувати нове життя й забезпечили їм захист (див. Алма 27:21–22; 43:11–12). Оскільки Анті-Нефій-Легії поклялися, що ніколи більше не візьмуть у руки зброю війни, вони давали “велику частину свого майна” (Алма 43:13) на утримання нефійського війська у той дуже складний час. Однак літописи свідчать про те, що нефійці ставилися до цих іммігрантів з винятковою повагою і любов’ю, хоча вони могли бути легкою політичною мішенню для людей, які хотіли внести розкол.

Народ Аммона, як його стали згодом називати, відплатив взаємністю нефійцям за їхнє добре ставлення, і згодом це сприяло формуванню одного з найбільш натхненних військових підрозділів, описаних у історії,—2000 юних воїнів. За іронією долі служіння цих юнаків змогло зіграти вирішальну роль у збереженні нефійського суспільства від передчасного знищення.

У часи внутрішніх розколів, нападів із-зовні,

Бажання бути добрими і щедрими до бідних стало важливим фактором у збереженні нефійського народу й удостоїло нефійців благословень з небес у часи надзвичайної скрути. Народ Аммона відплатив взаємністю нефійцям за їхнє добре ставлення, і згодом це сприяло формуванню одного з найбільш натхненних військових підрозділів, описаних в історії,—2000 юних воїнів.

економічних негараздів існує тенденція виникнення негативного ставлення до тих, хто “не такі, як ми”. Стає легко критикувати і засуджувати таких людей. Хтось може поставити під сумнів їхню вірність і цінність для суспільства та їхній вплив на наше економічне благополуччя. Ці негативні прояви несумісні із Спасителевою заповіддю любити ближнього, як себе, і вони створюють поляризацію, суперечки та ізолювання. Якби народ Аммона не був радо прийнятий нефійським суспільством, то у підростаючого покоління це могло б викликати почуття образи, а не вдячності. Замість створення загону з 2000 вірних воїнів молоде покоління могло віддалитися і знову приєднатися до ламанійців.

Бажання бути добрими і щедрими до бідних стало важливим фактором у збереженні нефійського народу й удостоїло нефійців благословень з небес у часи надзвичайної скрути. Такі благословення потрібні Божому народові і в наш час.

3. Слухайте натхненних провідників та слідуйте за ними.

Господь знав, які труднощі постануть перед нефійцями, і Він настановив натхненних провідників, які допомагали боротися з труднощами. Полководець Мороній був воїном, однак отримав натхнення підготувати для захисту свого народу нагрудники, наручні щити, щити, щоб захищати голови і товстий одяг (див. Алма 43:19). Завдяки цьому нефійці були набагато успішнішими в битві, ніж ламанійці (див. Алма 43:37–38). Потім Мороній віддав наказ людям накидати купи землі навколо їхніх міст і по верховині цих насипів поставити балки і споруди з балок (див. Алма 50:1–3). Ці натхненні підготування допомогли нефійцям захиститися від знищення.

У той час як Мороній готувався до війни, Геламан і його брати проповідували слово Бога і переконували людей жити праведно, щоб Дух Господа міг скеровувати і захищати їх. Дослухаючись до порад натхненних провідників стосовно земного і духовного благополуччя, нефійці не загинули. Лише в результаті виникнення внутрішніх розколів і відмови дослухатися до натхненних застережень, настав період невдач і страждань.

Ми маємо благословення жити в часи, коли Господь

покликав сучасних пророків, провидців та одкровенителів застерігати і вести нас, щоб готуватися до сьогоденних труднощів. У 1998 році Гордон Б. Хінклі (1910–2008) дав натхненну настанову і застереження членам Церкви:

“Настав час упорядкувати наші домівки.

Так багато наших людей живе, витрачаючи практично все, що вони заробляють. А в дійсності, дехто живе в борг...

Економіка нестійка річ. ... Існують передвісники бурі, що наближається, і до них нам слід уважніше прислухатися”².

Нещодавно я розмовляв з чоловіком, який дослухався до слів Президента Хінклі і спонукань Духа. Разом з дружиною вони вирішили перевести у готівку всі свої інвестиції, сплатити за дім і позбавитися боргів.

Сьогодні цей чоловік самодостатній. Економічний спад, який потім настав, майже не вплинув на його сім'ю. Більше того, його самозабезпеченість дала йому з дружиною можливість служити на місії.

Президент Томас С. Монсон був призначений для нашого часу. Його життя і вчення є тим посланням, яке Бог посилає, аби захистити і благословити нас сьогодні. У час, коли багато людей переймаються тим, чого в них немає, Президент Монсон навчає нас бути вдячними за багато благословень, які Господь нам дав. І в час, коли багато людей зосереджуються на особистих проблемах, Президент Монсон закликає нас допомагати і рятувати, забуваючи про себе заради того, щоб благословляти інших. Дослухаючись до настанов Президента Монсона, ми зможемо забезпечити свої сім'ї духовним захистом і благословеннями, необхідним в наш час.

Я вдячний, що живу в добу, коли євангелію відновлено. Я вдячний, що Господь підготував Книгу Мормона для наших днів. Нефійці з вірою проходили через випробування у їхній час, і вони є свідченням того, що Господь пошле благословення і захист, необхідні нам для того, щоб успішно долати випробування у наш час. ■

ПОСИЛАННЯ

1. Ezra Taft Benson, “The Book of Mormon—Keystone of Our Religion,” *Ensign*, Nov. 1986, 6.
2. Gordon B. Hinckley, “To the Boys and to the Men,” *Ensign*, Nov. 1998, 53.

*Тому що не-
фійці дослуха-
лися до порад
натхненних
провідників
стосовно зем-
ного і духовного
благополуччя,
вони не заги-
нули. Лише в
результаті
виникнення
внутрішніх роз-
колів і відмови
дослухатися
до натхнен-
них застере-
жень, настав
період невдач
і страждань.*

ЯК

ВИЖИТИ

НА ТЕРИТОРІЇ ВОВОРОГА

**Президент
Бойд К. Пекер**
Президент Кворуму
Дванадцятьох Апостолів

Ми святкуємо 100-ту річницю семінарії в Церкві. Мої думки линуць до тих давніх днів, коли ресурси для виконання цієї програми були дуже незначними.

Ті скромні починання зараз переросли у 375008 студентів семінарії, які приходять на заняття в 143 країнах. Їх навчають понад 38000 волонтерів та штатних учителів по всьому світу. Ми багато вкладаємо у нашу молодь. Ми знаємо, якими дорогоцінними ви є і знаємо ваш потенціал.

Мудрість допоможе вам подолати ворога

Я говорю як людина, яка має багатий досвід минулого і хоче підготувати вас до майбутнього.

Ви зростаєте на території ворога. Коли ви станете духовно зрілими, то зрозумієте, як супротивник заповнив собою світ навколо вас. Він в домівках, розвагах, ЗМІ, мові—в усьому, що вас оточує. У більшості випадків його присутність залишається непоміченою.

Хочу розповісти вам те, що стане найбільш цінним і бажаним. У Писаннях сказано: “Початок премудрости—мудрість здобудь”, а я ще додав би: “за весь світ маєток [не дай собі зупинитися]” (Приповіді 4:7). Ні в мене, ні у вас немає часу, щоб його марнувати. Тож слухайте уважно!

Я добре пам’ятаю ту мить, коли вирішив бути вчителем. Під час Другої світової війни мені було трохи більше 20. Я був пілотом Військово-Повітряних сил. Я знаходився на маленькому острові Іешима. Цей острів—маленький, самотній, величиною з поштову марку, знаходиться неподалік самого північного краю Окінави.

Одного самотнього літнього вечора я сидів на скелі й дивився на захід сонця. Я думав про те, чим займатимусь у житті після війни, якщо мені поталанить і я виживу. Яку професію мені обрати? Того вечора я вирішив, що хочу бути вчителем. Я це пояснював собі тим, що вчителі завжди навчаються. Навчання—основна мета життя.

Вперше я почав навчати в семінарії у 1949 році у Бригам-Сіті. Я був студентом тієї семінарії, коли ще навчався у школі.

У ті часи в семінарії викладали три курси: Старий Завіт, Новий Завіт та Історія Церкви. Я мав привілей додати до цього переліку ранковий клас з вивчення Книги Мормона. Я повернувся з війни зі свідченням про Книгу Мормона і розумів, як діє дар Святого Духа.

Дар Святого Духа захистить вас на території ворога

Усе ваше життя вас навчали про дар Святого Духа, але можливості викладання обмежені. Ви можете, а в дійсності, й повинні подолати решту шляху наодинці, щоб зрозуміти для себе, яким чином вплив Святого Духа може скеровувати і захищати.

Процес однаковий як для юнаків, так і для дівчат. Зрозуміти, як Святий Дух діє у вашому житті—це справа всього життя. Як тільки ви зробили для себе це відкриття, ви можете жити на території ворога, і при цьому вас не буде обмануто чи знищено. Якщо коли-небудь комусь із членів цієї Церкви—а це включає кожного з вас—загрожуватиме серйозна помилка, він спочатку отримає застереження через спонукання Святого Духа.

Іноді, припустившись помилки, ви можете сказати

згодом: “Я знав, що не повинен був цього робити. Я мав якесь неприємне передчуття”. Або, можливо: “Я знав, що мені *слід* було це зробити. Просто мені не вистачило сміливості діяти!” Ці враження йшли від Святого Духа, Який намагався спрямувати вас до чогось хорошого або застерегти вас про небезпеку.

Є певні речі, які вам не слід робити, аби ці канали зв’язку залишалися відкритими. Ви не можете брехати, бути нечесними, красти чи поводитися аморально і не пошкодити ці канали. Не ходіть у ті місця, атмосфера яких заглушає духовний зв’язок.

Ви повинні навчитися шукати доступні вам силу і спрямування, а потім триматися того курсу, не зважаючи ні на що.

Першим у вашому переліку справ запишіть слово *молитва*. У більшості випадків ваші молитви будуть мовчазними. Ви можете молитися подумки.

Ви можете завжди мати прямий канал спілкування з вашим Небесним Батьком. Не дозволяйте супротивнику переконати себе, що вас ніхто не чує на іншому кінці. Ваші молитви завжди почуті. Ви ніколи не самотні.

Дбайте про своє тіло. Будьте чистими. “Чи не знаєте ви, що ви—Божий храм, і Дух Божий у вас пробуває?” (1 Коринтянам 3:16).

Уважно прочитайте обіцяння, що містяться у 89 розділі Учення і Завітів. У Слові Мудрості не надається обіцяння досконалого здоров’я, але обіцяно, що ваші духовні рецептори можуть укріпитися.

Уникайте татувань та подібних речей, які спотворюють ваше тіло. Ваше тіло було створено за образом Божим.

Пророча порада навчає істині

Зараз я хочу поговорити відверто на ще одну тему.

Ми знаємо, що стаття було визначено ще в доземному світі¹. “Дух і тіло є душею людини” (УЗ 88:15). Це питання статі є причиною великого занепокоєння для Братів, як і все, що пов’язане з мораллю.

Дехто з вас відчував або вам сказали, що ви народилися з невідповідними почуттями, і що у тому немає вашої вини, якщо ви піддаєтесь цим спокусам. Але якби це було так, то, відповідно до вчення, яке ми знаємо, вашу свободу волі було б знищено, а цього статися не може. Ви завжди маєте вибір діяти за спонуканнями

Святого Духа і вести морально чисте й цнотливе життя, сповнене доброчесності.

Президент Гордон Б. Хінклі під час генеральної конференції оголосив наступне: “Люди хочуть з’ясувати нашу позицію до тих, хто вважає себе ... геями і лесбіянками. Моя відповідь така: ми любимо їх, як синів і дочок Бога. Вони можуть мати певні схильності, які є сильними і які може бути важко контролювати. Більшість людей мають [спокуси] того чи іншого роду у різний час. Якщо вони не дозволяють цим схильностям перейти у вчинки, то можуть прямувати вперед, як роблять всі інші члени Церкви. Якщо вони порушують закон цнотливості і моральні норми Церкви, то підлягають церковному дисциплінарному покаранню, так само, як і інші.

Ми хочемо допомогти... зміцнити їх, сприяти їм у подоланні проблем і труднощів. Але ми не можемо бездіяльно спостерігати, якщо вони дають собі волю в аморальній поведінці, якщо вони намагаються захочувати до так званих одностатевих шлюбів, захищати і жити в них. Дозволити це означало б злегковажити дуже серйозною і священною основою освяченого Богом шлюбу і самої його мети—виховання сім’ї”².

Президент Хінклі говорив від імені Церкви.

Використовуйте свою свободу волі, щоб залишитися на безпечній території або повернутися на неї

Перший дар, який отримали Адам і Єва, був даром свободи вибору: “Ти можеш вибрати для себе сам, бо це дано тобі” (Мойсей 3:17).

Ви маєте цю саму свободу волі. Користуйтеся нею мудро, відкидаючи будь-який порочний потяг або нечисті спонукання, що можуть з’явитися у ваших думках. Просто не поринайте в них, а якщо ви вже там, то виходьте звідти. “Відриньте від себе всю безбожність” (Мороній 10:32).

Не збуджуйте життєдайні сили у вашому тілі на одиниці або з особами будь-якої статі. Це є нормою Церкви і вона не зміниться. З набуттям зрілості у вас з’явиться спокуса взяти участь в аморальних вчинках або більше дізнатися про них. Не робіть цього!

Ключове слово тут *дисципліна*—самодисципліна. Слово *дисципліна* походить від слова *disciple* (*учень*) або *послідовник*. Будьте учнями Спасителя, Його послідовниками, і ви будете в безпеці.

Дехто з вас, можливо, думає: “Я вже винен у скоєнні

цього або іншого серйозного гріха. Мені вже запізно виправлятися”. Ніколи не запізно!

Вдома і в семінарії вас навчали про Спокуту Ісуса Христа. Спокута подібна до гумки. Вона може стерти вашу провину і будь-які її наслідки, що викликають у вас відчуття вини.

Провина—це духовний біль. Не страждайте від постійного болю. Позбавтеся його. Покінчіть з ним. Покайтеся і, якщо потрібно, кайтеся знову, і знову, і знову, і знову, доки не станеться так, що вже не ворог пануватиме над вами, а ви станете господарем над собою.

Тривалий мир приходиться тоді, коли часто каєшся

Життя складається з низки випробувань і помилок. Додайте до свого переліку справ фразу “часто кається”. Це принесе вам тривалий мир, який не можна купити за будь-яку земну ціну. Розуміння Спокути може бути однією з найважливіших істин, яку ви можете пізнати в юності.

Якщо ви спілкуєтеся з людьми, які тягнуть вас до низу, замість того, щоб зміцнювати вас, зупиніться і змініть компанію. Можливо іноді ви залишатиметеся одні і почуватиметеся самотньо. У той час можна поставити собі важливе запитання: “Чи у хорошій ви компанії, коли ви на самоті?”

Позбавитися поганої звички, якій ви дозволили обплутати вас, може бути дуже нелегко. Але ви маєте силу в собі зробити це. Не впадайте у розпач. Пророк Джозеф Сміт навчав, що “усі істоти, які мають тіло, мають владу над тими, які його не мають”³. Ви можете протистояти спокусі!

Навряд чи ви колись особисто зустрінетеся з супротивником; він себе не виявляє у такий спосіб. Але, навіть якби він явився до вас особисто, щоб випробувати і спокусити вас, ви б мали перевагу над ним. Ви можете відстояти свою свободу волі, і йому доведеться полишити вас.

Скористайтесь благословеннями, які приносить семінарія

Ви не просто хтось. Ви дуже особливі. Ви виняткові. Звідки я це знаю? Я знаю це, бо ви народилися у той час і у тому місці, де евангелія Ісуса Христа може увійти у ваше життя завдяки вченням, яких вас навчають

удома і в Церкві Ісуса Христа Святих Останніх Днів, та завдяки заходам, що проводяться там. Ця Церква, за словами Самого Господа, є єдиною істинною й живою Церквою на лиці всієї землі (див. УЗ 1:30).

Є й інші речі, які ми можемо додати у свій перелік, але ви знаєте, що повинні або чого не повинні робити у своєму житті. Ви знаєте, що є вірним, а що ні. Вам не потрібно на все давати накази.

Не марнуйте своїх років навчання в семінарії. Скористайтеся своїм великим благословенням вивчати доктрини Церкви та вчення пророків. Пізнавайте те, що є найціннішим. Це принесе благословення вам і вашим нащадкам у багатьох майбутніх поколіннях.

Ще кілька років, і ви одружитесь, у вас будуть діти, цей шлюб потрібно буде запечатати у храмі. Ми молимося про те, щоб зрештою у належний час ви благополучно осіли в сімейному приході чи філії.

Ідіть вперед з надією й вірою

Не бійтеся майбутнього. Ідіть вперед з надією і вірою. Пам'ятайте про божественний дар Святого Духа. Навчайтеся чути Його настанови. Навчайтеся прагнути Його. Навчайтеся жити за Його спонуканнями. Вчіться завжди молитися в ім'я Ісуса Христа (див. 3 Нефій 18:19–20). Дух Господа відвідуватиме вас і ви отримаєте благословення.

Ми глибоко й цілковито віримо у вас.

Я складаю вам своє свідчення—свідчення, яке я здобув ще у юності. І ви не відрізняєтеся у цьому ні від мене, ні від будь-кого іншого. Ви маєте таке саме право на отримання свідчення, як і будь-яка інша людина. Ви отримаєте його, якщо заслужите. Я прикликаю на вас благословення Господа—благословення мати подібне свідчення у своєму житті, яке скеровуватиме вас у розбудові щасливого майбутнього. ■

З трансляції виступу, присвяченого сотій річниці створення семінарії, що пролунав 22 січня 2012 року.

ПОСИЛАННЯ

1. Див. "Сім'я: Проголошення світові", *Ліягона*, лист. 2010, с. 129; див. також Мойсей 3:5; Авраам 3:22–23.
2. Гордон Б. Хінклі, "What Are People Asking About Us?" *Ensign*, Nov. 1998, 71.
3. *Учення Президентів Церкви: Джозеф Сміт* (2007), с. 212.

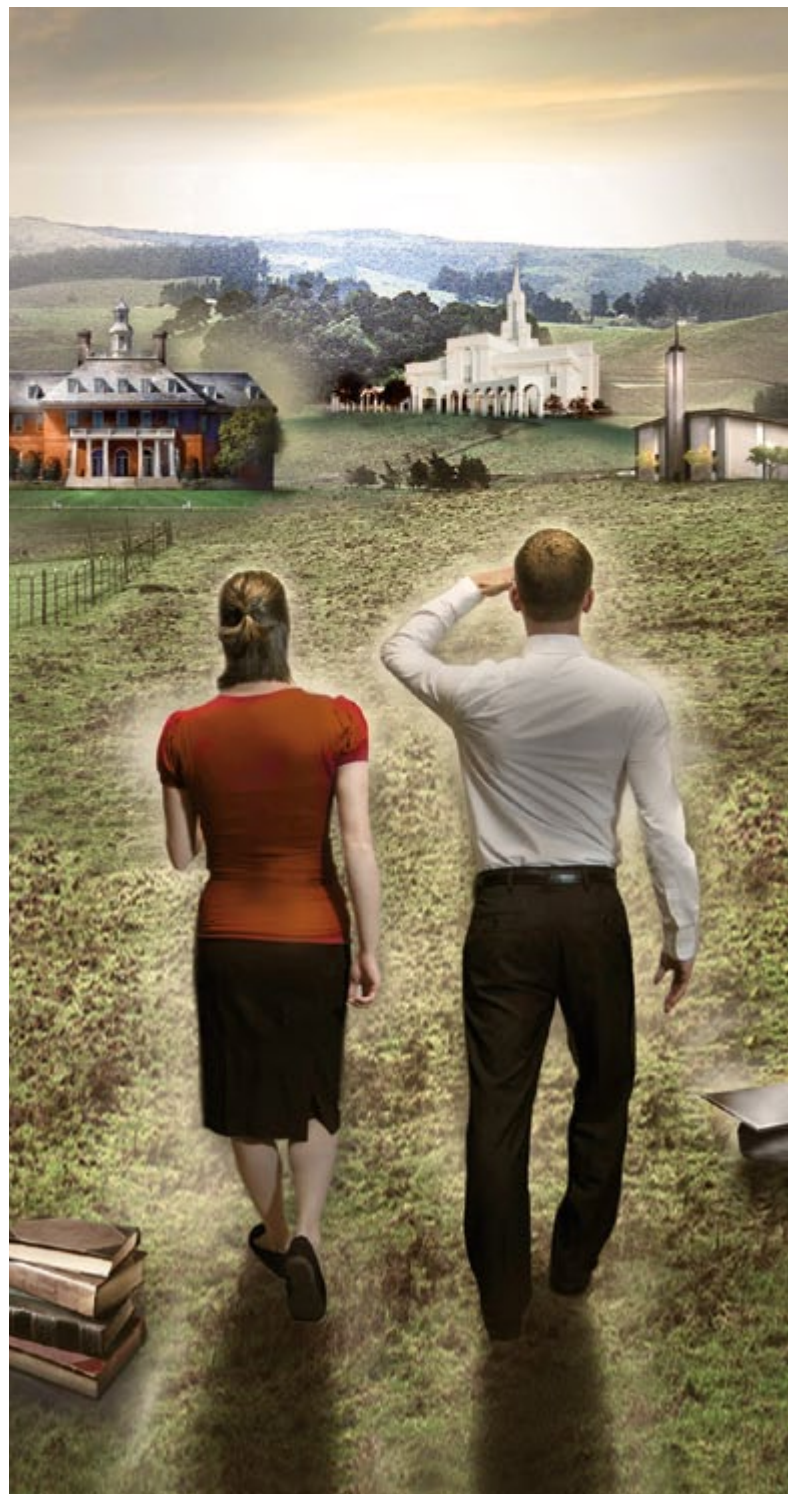

Дивіться виступ у повному обсязі

Дивіться або слухайте виступ президента Пекера у повному обсязі на сайті seminary.lds.org/history/centennial.

**Не марнуйте своїх років навчання в семінарії.
Скористайтеся своїм великим благословенням
вивчати доктрини Церкви та вчення пророків.
Пізнавайте те, що є найціннішим.**

Я МОЛИЛАСЯ, ЩОБ МАТИ СМІЛИВІСТЬ

Мої батьки були членами Церкви, однак неактивними. Іноді це призводить до конфліктів, оскільки моя сім'я вважає, що сімейні заходи є найважливішими—важливішими за відвідування церкви, звеличування церковних покликань і участь у інших заходах.

Оскільки я провідник Початкового товариства і співаю в хорі приходу, мої Церковні збори іноді стають на заваді виконанню моїх сімейних обов'язків. Одного дня, коли я готувалася іти на трансляцію генеральної конференції у нашому домі зборів в Атананаріву, батьки нагадали, що до нас приходять гості.

“Тобі доведеться вибирати між сім'єю і Церквою,—сказала мама.—Або ти залишаєшся тут з нами і не йдеш на конференцію, або йдеш на конференцію, але будеш покарана”.

Я вирішила не сперечатися з мамою. Натомість я вибрала хвилинку, щоб попросити у Небесного Батька сміливості й сили. Я також попросила Його допомогти мені дізнатися, що ж робити. Чи залишатися мені вдома із сім'єю, чи йти до церкви і слухати голос пророка?

Як тільки я закінчила молитву, то відчула Святого Духа. Я відчула, що Дух заохочує мене сказати мамі,

наскільки важливо для мене піти й послухати пророка. Я відчула спонукання сказати їй, що отримаю пораду не лише для мого сьогоденного життя, але й для майбутнього.

Бог може творити дивовижні речі, і Він пом'якшив серця батьків. Тож вони дозволили мені піти на генеральну конференцію без покарання. То був надзвичайний випадок у моєму житті. Він підтвердив мені істинність вірша з Писань,

Як тільки я закінчила молитву, то відчула, що Святий Дух заохочує мене сказати мамі, наскільки важливо для мене піти й послухати пророка.

у якому сказано: “Силою Святого Духа [ми] мож[емо] пізнати правду про все” (Мороній 10:5).

Я знаю, що якщо ми у своїх вчинках керуємося євангельськими принципами і слухаємося Духа, ми завжди можемо мати радість від свого вибору. Цей випадок зміцнив моє свідчення про те, що Бог поруч з нами і що Святий Дух допомагає в нашому житті. ■

Фай Тіанарівело, Мадагаскар

МОЄ МІСЦЕ

До того, як я приєдналася до Церкви, моє життя було дуже нещасливим. Після розлучення батьків, коли мені було сім років, батько потрапив до в'язниці. Моя мати була алкоголіком і втратила все, що було для неї важливим. Мене віддали на виховання в іншу сім'ю.

Через усі ці події я дорослішала набагато швидше, ніж мої однолітки. У мене ніколи не було відчуття, що я зможу знайти своє місце, і згодом я мала постійне бажання бунтувати. У досить ранньому віці я почала курити й робити інші речі, які, як я зараз розумію, суперечили Слову мудрості. Я була впевнена, що приречена стати невдахою.

Єдине, що приносило мені радість—допомагати іншим людям. Я могла прибирати чи просто слухати їхні історії з життя. Я відчайдушно хотіла, щоб люди знали, що можуть на мене розраховувати. Якось я поїхала у відпустку і познайомилася з літньою жінкою. Я вирішила служити їй, слухаючи її. Вона була християнкою і почала говорити зі мною про релігію.

Я ніколи по-справжньому не вірила в Бога. Часом, коли я думала, що *можливо* Він існує, я звинувачувала Його за все лихо, яке я пережила. Однак коли ця жінка розповіла про важливість віри в Бога, я була заінтригована. Перед тим як я мала йти, вона сказала те, що мене особливо зацікавило: “Мормони виконують Божі заповіді”.

Я ніколи не чула про мормонів, тож прийшовши додому, зайшла в Інтернет і почала шукати. Я зайшла

на сайт Mormon.org і замовила безкоштовний примірник Книги Мормона. Через кілька днів місіонери принесли її.

Я не була впевнена, що могла повірити в Бога, однак місіонери допомогли зрозуміти, що я можу не лише повірити в Нього, але також і пізнати Його. Коли я почала молитися і читати Книгу Мормона, то опинилася на чудовому шляху до щастя. Я перестала курити. Я перестала звинувачувати Бога і почала дякувати Йому за все хороше, що є у моєму житті. Я прийшла до пізнання, що Його Син відстраждав за мої гріхи, за весь біль, який я колись пережила. 28 жовтня 2007 року я охристілася в Його Церкві.

Якби я сама особисто не пережила цю зміну від розчарування до щастя, я б не повірила, що вона можлива.

Сьогодні я люблю своє покликання у Початковому товаристві і вдячна за нагоду допомагати в організації проекту служіння під час молодіжної конференції для дорослої молоді в Польщі. Можливість постійно допомагати іншим шляхом служіння в Церкві збільшує радість, яку я знайшла в євангелії Ісуса Христа. Усе, що я зараз роблю, я роблю з щирою любов'ю завдяки Ісусу Христу. Я вірю, що життя прекрасне і що навіть маючи випробування, ми не загубимося, якщо йдемо за Спасителем.

Жінка, з якою я познайомилася, була права: наявність віри в Бога *дійсно* є життєво важливою. Ми не можемо знайти свого місця у цьому світі, якщо не пізнаємо Його. Я вдячна за те, що нарешті знайшла те місце, яке, як я знаю, є моїм. ■ Дорота Мусіаль, Польща

Вона сказала те, що мене особливо зацікавило: “Мормони виконують Божі заповіді”.

РОЗКАЖІТЬ НАМ ПРО СВОЮ ЦЕРКВУ

Під час подорожі до свого брата я сиділа в задній частині літака, де сидять стюардеси. Два ряди місць у тій частині повернуті один до одного.

Я назвала людям, які сиділи поруч, своє ім'я, а потім сказала, що буду навчатися в Університеті Бригама Янга. Чоловік, який сидів навпроти, сказав, що його дочка має хорошу подругу, яка щойно поїхала на місію. Його дочка трохи знала про Церкву, але він майже нічого не знав. Стюардеса відразу ж заявила, що не хотіла б належати до “тієї церкви”, бо вона не підтримує жінок. Чоловік сказав, що також чув щось подібне—що жінки-святі останніх днів вважаються менш важливими за чоловіків, що вони не можуть мати священства або головувати на зборах, і що у Церкві чоловіки займають панівне становище.

Потім, звернувшись до мене, він запитав: “А що *ви* думаете про все це?” Усі семеро чоловік дивилися на мене в очікуванні.

Мое серце закалатало. Ще дитиною я вивчила напам'ять Уложення віри саме для такої нагоди, а коли я була в підлітковому віці та вже дорослою, я вчилася складати свідчення про видіння Джозефа Сміта і про Книгу Мормона. Але у мене не було найменшої ідеї про те, як відповісти на запитання того чоловіка. Я мовчки помолилася Небесному Батькові, щоб Він мене спрямував.

Потім я сказала перші слова, що спали мені на думку: “Ви просто не

знаєте про Товариство допомоги”. Вираз на їхніх обличчях свідчив, що не знали.

“Священство діє у поєднанні з жінками, а всі жінки є членами Товариства допомоги,—пояснила я.— Ми маємо жінку, яка є президентом Товариства допомоги. Вона скеровує діяльність жінок у Церкві по всьому світу. Відповідальність жінок—наповнити ніжністю, милосердям життя членів Церкви, особливо життя своїх сімей”.

Люди навколо уважно слухали.

“Ми живемо в дивний час, коли деякі жінки хочуть, аби жінки діяли, думали і були, як чоловіки. Однак ми віримо, що Бог розділив завдання. Ми сподіваємося, що жінки

будуть провідниками для жінок і разом з чоловіками керуватимуть у домі. Чоловіки великою мірою покладаються на нашу пораду у цій сфері. Це праведна рівновага. Завдяки їй церковні організації та наші домівки функціонують успішно.

І ми дійсно віримо, що в Господі ні чоловік без жінки, ні жінка без чоловіка (див. 1 Коринтянам 11:11). Ми віримо, що не можемо бути одним цілим одне без одного. Ми віримо, що були створені не для того, щоб змагатися один з одним, а щоб доповнювати один одного”.

Я почувала себе дуже благословенною в кінці розмови. Я знала, що слова, які промовляла, були від Духа. Здавалося, що всім

Я сказала перші слова, що спали мені на думку: “Ви просто не знаєте про Товариство допомоги”.

сподобалося моє пояснення. Тоді чоловік сказав: “Розкажіть нам більше про свою церкву”.

Тоді упродовж наступних двох годин я мала радісну нагоду поговорити про Відновлення, відповідаючи на запитання і складаючи свідчення про євангелію, яку я люблю. ■

Шона Моор, Вірджинія, США

ЩО МЕНІ ВИБРАТИ: РОБОТУ ЧИ ЦЕРКВУ?

Ми з дружиною одружилися в 1981 році в Токійському Японському храмі. Спочатку наше життя після шлюбу не було легким. Я був вдячний за роботу, але нам не вистачало грошей на всі наші витрати. Ми просили Небесного Батька про допомогу й робили все, що могли, аби зводити кінці з кінцями і сплачувати десятину.

Ми знали, що коли будемо покласти довіру на Господа, Він про нас попіклується.

Одного тижня моя дружина і ще один друг принесли однакову вирізку з газети. То було оголошення про вакансію вчителя англійської мови.

Я надіслав своє резюме в компанію і мене запросили

прийти на співбесіду. У кінці співбесіди чоловік, який проводив її, сказав: “У резюме ви написали, що служили місіонером-волонтером для Церкви Ісуса Христа Святих Останніх Днів. Тож це означає, що ви ходите до церкви кожної неділі, чи не так? Якби вам довелося вирішувати, йти до церкви чи працювати в неділю, що б ви обрали?”

То було важке запитання, бо мені потрібна була краща робота. Поміркувавши, я все ж відповів: “Я пішов би до церкви”.

З легкою усмішкою чоловік, який вів співбесіду, сказав: “Розумію”. Потім мені дозволили йти, давши обіцяння, що компанія до вечора визначиться з кандидатурою і що мені слід зателефонувати, аби дізнатися про результати. Виходячи з кімнати, я подумав, що мене не візьмуть.

Пізніше того вечора, коли настав час телефонувати, з великим страхом я набрав номер компанії.

“Я хочу дізнатися про результати співбесіди,— сказав я секретарці.— Мене не взяли, це так?”

Я був приголомшений, але щасливий почути її відповідь.

“Ми б хотіли, щоб ви у нас працювали”,— сказала вона.

Приблизно через місяць я дізнався, чому отримав роботу. Секретарка пояснила, що чоловік, який вів співбесіду, жив поруч з місіонерами повного дня, святими останніх днів. Він часто бачив, як місіонери вранці жваво їхали на своїх велосипедах, щоб працювати.

“Він був впевнений, що, оскільки

Чоловік, який проводив співбесіду, запитав: “Якби вам довелося вирішувати, йти до церкви чи працювати в неділю, що б ви обрали?”

ви належите до тієї ж самої церкви, то будете працювати з таким самим заповзяттям, як місіонери працюють для своєї церкви,— сказала вона.— Вам пощастило!”

З того часу в нашій сім’ї завжди було те, що потрібно.

Кожного разу, коли я думаю про цю чудову історію, то відчуваю підбадьорення і вітху. Я знаю, що Бог часто використовує інших людей, щоб благословити Своїх дітей. Я не можу підібрати слів, щоб висловити, наскільки вдячний за свою дружину і друга, які відчували натхнення принести мені те оголошення в газеті, за тих старанних місіонерів та їхній чудовий приклад і за нашого милостивого, люблячого і турботливого Небесного Батька, Який має чудодійну силу освячувати наш досвід нам на благо. ■
Кенья Ішиї, Японія

ЦНОТЛИВІСТЬ

У НЕЦНОТЛИВОМУ СВІТІ

Редакція церковних журналів зустрілася з групою дорослої молоді з різних куточків світу, щоб обговорити випробування і благословення, які ми маємо, залишаючись цнотливими у світі, який не цінує цнотливість і навіть глузує з неї. На наш погляд, їхнє відверте, чесне і зворушливе обговорення надихає, підносить та дає надію, що ви також знайдете у їхніх відповідях дещо, що допоможе вам цінувати священність шлюбу та інтимних стосунків.

Коли так багато людей виправдовують аморальну поведінку, які євангельські істини допомагають вам залишатися статевими чистими.

Мартін Ісаксен, Норвегія:

У Писаннях сказано, що треба бути цнотливими. Цього мені цілком достатньо.

Ліззі Дженкінс, шт. Каліфорнія, США: Цнотливість—це зобов'язання. Ви дотримуєтеся його у житті. Це—спосіб життя.

Ліз Уест, Англія: Розуміння того, хто я, розуміння того, що в житті є щось більше за те, що відбувається в цю мить і саме цього вечора, дуже мені допомагає. План спасіння—хоча я й не могла пояснити його в усіх подробицях, коли була підлітком,—дуже допомагає. Учення про вічний шлюб є прекрасним! Коли люди розуміють це зобов'язання, то усвідомлюють,

яким неймовірним є те, що Бог помістив нас у сім'ї та дав заповіді, щоб ми не лише були в безпеці, але щоб мали щастя. Коли я живу за цими принципами і ділюся ними зі своїми друзями, кажучи: “Я не п'ю”, або “Я не піду на цю вечірку”, чи “Я не буду цього робити”, вони мене поважають. В дійсності, вони згодом захищають мене. Розуміння того, що я, як дитина Бога, маю гідність, і що Небесний Батько знає, хто я є і по-справжньому цінує мене—це велика сила.

Анна (Аня) Власова, Росія: Мені дуже допомагає думка про те, що я належу до небесної сім'ї. Я люблю і поважаю Бога, тому не хочу, щоб Йому було соромно за мої рішення.

Кайлі Уїтмор, шт. Флорида, США: Безсумнівно, що розуміння святості сімей допомогло мені

прийняти непохитне рішення жити за законом цнотливості. Крім того—це усвідомлення, що коли ми порушуємо заповіді, є негативні наслідки, які я не хочу на собі відчувати.

Фаланд (Фа) Томас, Гаїті:

Я дійсно думала про те, як люди кажуть: “Навіщо чекати, якщо ви можете мати все і зараз?” Але я розмірковувала, як довго таке щастя може тривати. Краще я житиму за законом цнотливості і зрештою матиму спокій.

Гіпполайт (Гіп) Коуадіо,

Кот-д'Івуар: Серед того, що мені дуже допомагає—це Проголошення про сім'ю: “... Ми проголошуємо, що Бог заповідав, аби священна сила породження застосовувалася тільки чоловіком і жінкою, законно одруженими як чоловік і дружина”¹.

Крім того, мені допомагає, коли Брати пояснюють нам цінність цнотливості. Вони застерігають, звідки починається аморальність і навчають, що коли ми ображаємо тіло, ми ображаємо душу. Старійшина Джеффри Р. Холланд навчав, що Спаситель заплатив ціну за нас, щоб одного дня ми мали воскресле тіло. Один зі способів віддячити Йому за ціну, яку Він сплатив—це бути чистими тілом².

“Спаситель заплатив ціну за нас, щоб одного дня ми мали воскресле тіло. Один зі способів віддячити Йому за ціну, яку Він сплатив—це бути чистими тілом”.

Ліз: Я пам’ятаю особливу розмову з однією дівчиною, коли мені було років 15. Ми говорили про те, що я вважаю неправильним мати статеві стосунки до шлюбу, і я пам’ятаю, як та дівчина сказала: “Так, але якщо це станеться? Що, коли однієї ночі ти просто ... ?” Але я знала, що у мене є вибір. Ніщо не “стається” просто так.

Для мене надзвичайним є те, що Небесний Батько дав нам свободу волі і заповіді, аби звільнити нас, і що Сатана робить усе можливе, аби зв’язати нас чи обмежити. Коли моя подруга говорила про те, що щось може “статися”, це відбувалося під час вечірок, де люди вживали алкогольні напої і розділялися на пари. Тож я уникала таких ситуацій. Вибір не слід робити в кінці, коли ви кажете “так” або “ні”. Вибір роблять раніше, коли ви запитуєте себе: “Чи слід іти на цю вечірку?”

Багато людей, якщо вони не обдумують свої вчинки завчасно і не думають про наслідки, робитимуть усе що завгодно, коли настане відповідний момент. Але якщо ви скажете: “Я хочу в кінці мати ось це, тому я буду робити саме такий вибір”, то уникнете багатьох неприємних ситуацій.

Ви згадували про свободу волі й заповіді. Але чи завіти—завіти хрищення або храмові завіти—допомагають вам жити за вашими нормами?

Фа: Я думаю про своє життя до хрищення і про те, наскільки більш змістовним воно стало тепер, після того, як я уклала завіти. Просто дивовижно, як ми можемо отримувати прощення завдяки Спокуті. Коли я

згадую про свої завіти, то думаю, про те, як можу каятися, ставати кращою та рухатися вперед.

Аня: Особливо у храмі ви можете бачити вічну перспективу. Храм допомагає вам думати про вашу вічність, а не лише про сьогоднішнє. Тож ви можете приймати мудріші рішення.

Ліззі: Часто ми думаємо про інтимні стосунки, як щось погане, але це не так. Просто вони мають бути схвалені відповідними повноваженнями, у відповідний час і відповідною особою. У цьому й полягає суть завітів. Ви приймаєте зобов’язання. Ви кажете: “Я дійсно готовий до цього кроку у своєму житті”. Завіти допомагають мені, тому що я знаю—я роблю це в тому порядку, в якому належить. І я знаю, що коли роблю те, чого хоче Небесний Батько, то буду щасливішою.

Джонатан Томасіні, Франція: Я б зрадив собі і зрадив Небесному Батькові, якби порушив свої завіти. Шлюбні завіти допомагають мені бачити, що я хочу запропонувати своїй дружині того, хто вміє себе контролювати, підготував себе, щоб бути хорошим чоловіком, і тримав себе в чистоті.

У світі є багато аргументів—багато з них здаються переконливими і складними—щодо того, чому закон цнотливості вже застарів. Які аргументи ви чули і як ви відповідали тим, хто ставив під сумнів ваші норми?

Ліззі: Я пригадую, як у випускному класі середньої школи одна вчителька давала нам “пораду”. Вона вийшла заміж відразу після школи і шлюб був невдалим, тож

НОРМА І КЛЮЧ

“Нормою
є уникання

статевих стосунків до шлюбу і повна вірність у шлюбі. Якими б далекими не були ми від норм, встановлених суспільством, як би наші норми не зневажалися, якій би спокусі не піддавалися інші, ми не будемо піддаватися, ми не можемо піддаватися спокусі. ...

Ви отримали дар Святого Духа. Кожного разу, приймаючи рішення, ви відчуєте шепіт схвалення або застереження. Святий Дух може відвести вас від зла і повернути назад, якщо ви заблукали і загубили шлях. Ніколи не забувайте, що ви сини і дочки Бога. Сатана не може вічно тримати вас у полоні. Ви завжди тримаєте ключ покаяння, щоб відкрити двері в'язниці”.

Президент Бойд К. Пекер, президент Кворуму Дванадцятьох Апостолів, “Стяг істини піднято”, *Ліягона*, лист. 2003, с. 26.

головним чином вона казала нам, що “у морі є багато риби”. Вона мала на увазі, що є багато всього, що ми можемо спробувати, поміняти багатьох партнерів. Я пригадую, що була шокована сказаним учителькою. З того часу я думаю, що, так, є багато людей, але я не хочу багато людей!

Джонатан: Одна знайома сказала мені, що коли вона з кимось зустрічається, то хоче дізнатися, чи буде у неї статева сумісність із тією людиною. Вона навела приклад, що зустрічалася з одним хлопцем, який їй дуже подобався, але вона відчула, що вони не сумісні, тому стосунки припинилися. Вона користувалася тим прикладом як аргументом, і він був досить переконливим. Зрештою я сказав їй, що вірю в можливість пізнати людину досить добре іншими способами, і якщо ви так зробите і розвинете довіру, живучи за законом цнотливості, то сумісність буде навіть більшою після укладання шлюбу.

Аня: Найпоширеніший аргумент, який я завжди чую, такий: коли двоє людей люблять одне одного—все нормально; інтимні стосунки—це лише вияв любові.

Мартін: Коли я чую таке виправдання: “Ми любимо одне одного”, то на думку спадає цитата Президента Спенсера В. Кімбола. Він каже, що надто часто хтивість прокрадається у двері, коли люди думають, що закохані³. Це стосується багатьох людей, які мають статеві стосунки до шлюбу: Це хтивість, навіть якщо вони думають, що кохають одне одного. Якби вони по-справжньому кохали одне

одного, то ставилися б одне до одного із більшою повагою, більше підтримували одне одного і розуміли, що є час для інтимних стосунків. Як на мене, статеві стосунки до шлюбу показують, що ви не будете підтримувати одне одного настільки, як сподіваєтеся. Оскільки ви не можете допомагати одне одному жити за своїми нормами зараз, то як же ви будете підтримувати одне одного потім?

Кайлі: Люди, які не вірять в Бога, вважають, що Біблія і закон цнотливості застаріли. У школі в мене були друзі, які, переважно були атеїстами або агностиками, а одна подруга не вірила по-справжньому в учення своєї релігії. Вона просто жила як хотіла, так, як, на її думку, було правильним. Інтимні стосунки, з її точки зору, були способом отримання задоволення, а все, що обмежувало б це задоволення, є небажаним.

Мабуть, моя подруга була дуже здивована, що я вірю в Біблію і Божі заповіді, але я намагалася допомогти їй зрозуміти, що для мене заповіді не є обмеженням. Я живу за ними тому, що вони роблять мене щасливішою. Хоча ми в цьому не погоджуємося, вона поважає мене і ми залишаємося хорошими друзями.

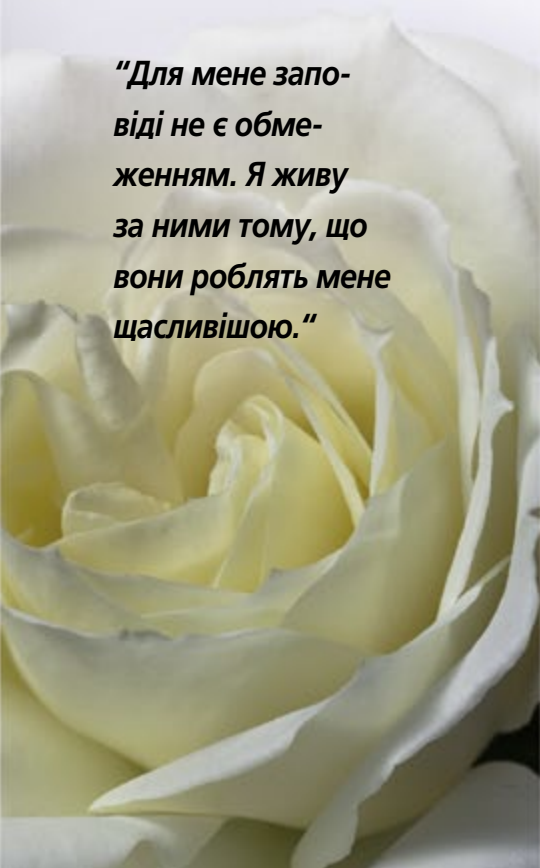
Ліз: Відповіді на всі ці аргументи містяться в основних принципах евангелії. Коли ви вірите, що є Бог, коли ви вірите, що є вищий план, коли ви вірите, що є відповідальність, коли ви вірите, що є людина, яка любить вас і пікається, і коли ви вірите, що маєте велику цінність, бо ви є Божою дитиною,—тоді ви з більшою ймовірністю будете

цінувати себе і поважатимете своє тіло. Коли люди не знають або не вірять цим принципам, вони покладаються на інших людей чи на місця, щоб дізнатися, чого варті.

Вплив або приклад яких людей допоміг вам взяти зобов'язання жити за законом цнотливості?

Гіп: Я жив у одній кімнаті з хлопцем, який заручився. Якось ми розмовляли про його майбутній шлюб, і хтось запитав: “Як ви думаєте, які зобов'язання допоможуть вам обом залишатися сильними?” Його відповідь була такою: “Недотримання закону цнотливості може зруйнувати наші стосунки. Тож ми вирішили, що не будемо робити нічого такого, що нам незручно було б зробити перед єпископом чи нашими батьками”. Я й досі під враженням від цих слів.

“Для мене заповіді не є обмеженням. Я живу за ними тому, що вони роблять мене щасливішою.”

Джонатан: Зараз, коли я вже дорослий, мені легше дослухатися до пророків і думати про те, що кажуть провідники Церкви. Однак до цього, я думаю, велика відповідальність покладається на наших батьків і сім'ї. Церква може надати інформацію і багато чудових матеріалів, але приклад моєї сім'ї дійсно допоміг мені зрозуміти, що євангелія є чимось хорошим і вона робить нас щасливими.

Ліз: Коли я зростала, до найближчого члена Церкви мого віку треба було їхати півтори години. Тож у школі не було інших членів Церкви. Але що я дійсно ціную, це те, що хоча я була одна, мої провідники завжди приїздили на спільний захід; вони завжди приходили на семінарію; вони завжди проводили для мене урок—кожнісінький раз. Вони ніколи не казали: “О, у нас лише одна учениця, тому не будемо сьогодні проводити урок”. Я впевнена, що багато чого засвоїла, але що я дійсно запам'ятала—це те, що мої провідники були послідовними. І завдяки їм я мала можливість відчувати Духа.

Думаю, що ми ніколи повною мірою не можемо оцінити дар Святого Духа. Хоча у мене були батьки, і сім'я, і провідники, та коли я приходила до школи, я була сама. Однак Дух був зі мною. Тому все, що утримує Дух у житті людини, буде чудовим впливом, який допоможе людині дотримуватися закону цнотливості.

Ліззі: Серед усього, що справило на мене найсильніший вплив,—це здобуття особистого свідчення. Якщо ви не тримаєтеся міцно за

євангелію, то дійсно можете легко зійти на інший шлях. Але якщо ви з самого початку зробите все можливе, аби міцно стояти на євангельському вченні, все інше стане на свої місця.

Гіп: Якщо ви хочете бути фізично сильними, то займаєтеся вправами, а якщо ви займаєтеся, то будете мати результат. Якщо ми прикладемо це до духовного розвитку, то нам треба займатися духовно. Є багато всього, що нам треба робити для духовного розвитку, наприклад: читати Писання і робити все необхідне, щоб мати Духа. Ми також маємо встановити праведні цілі й працювати над ними. Але щоб досягнути цих цілей, ми не можемо покладатися лише на себе. Нам потрібно мати поруч Господа. Від Нього ми отримуємо силу й Дух, щоб подолати наші труднощі. Тоді ми зможемо виконувати пораду Президента Томаса С. Монсона:

“Не дозволяйте пристрастям розбити ваші мрії. Опирайтеся спокусі.

Пам'ятайте слова з Книги Мормона: “Злочестивість ніколи не була щастям”⁴. ■

ПОСИЛАННЯ

1. “Сім'я: Проголошення світові”, *Ліягона*, лист. 2010, с. 129.
2. Див. Jeffrey R. Holland, “Of Souls, Symbols, and Sacraments,” in *Brigham Young University 1987–88 Devotional and Fireside Speeches* (1988), 77–79.
3. “Коли ми грішими, чисту любов проганяють через одні двері, в той час як через інші двері прослизає хтивість. Замість любові з'являється жадання плоті й неконтрольована пристрасть. Тоді вважається прийнятним вчення, яке виправдовує недозволені статеві стосунки і яке диявол так прагне поширити (*Teachings of Spencer W. Kimball*, ed. Edward L. Kimball [1982], 279).
4. Томас С. Монсон, “Будь взірцем”, *Ліягона*, трав. 2005, с. 113.

“Що означає шанувати священство Бога?”

Священство—це сила, якою Небесний Батько та Ісус Христос здійснюють Свою роботу. Це найбільша сила на землі. Священством виконуються обряди, надаються благословення, здійснюється храмова робота, проповідується євангелія і творяться дива.

Носії священства представляють Спасителя, тож вони шанують священство, виконуючи те, що виконав би Спаситель, якби був тут. Вони шанують священство, живучи гідно. Вони шанують священство своїм одягом, вчинками, словами, служінням і навіть думками.

Молоді жінки також можуть шанувати священство, дотримуючись своїх заповідей хрищення і благоговійно беручи участь у обрядах священства, таких як причастя чи храмова робота. Вони можуть підтримувати свого батька, братів та інших носіїв священства, допомагаючи їм дотримуватися заповідей і жити гідно виконання обов'язків священства.

Усі ми можемо шанувати священство, вірно служачи у своїх покликаннях, поважаючи тих, хто має священство, поважаючи роботу, яку вони виконують, і поважаючи обряди та завіти, які отримуємо завдяки священству.

Діяти як представник Бога

Якщо ми починаємо розуміти, яким дивовижним є те, що Бог надав нам цей дар, тоді шанувати священство буде просто: дійте із вдячністю і повагою до сили, яку вам було ввірено. Запитайте себе: якби

кожен, хто мене оточує, знав, що я є носієм Божої сили, то думали б вони про Нього більше чи менше? Саме в цьому й полягає шанування священства—це усвідомлювати, що ви є представником Бога і робите все можливе, аби діяти у такий спосіб, що виявлятиме вашу повагу за довіру, виявлену вам Богом.

Мейсон Р., 19 років, шт. Колорадо, США

Будьте чеснотними

Як молода жінка я могла б сказати, що мені не потрібно шанувати священство. Але всім молодим жінкам слід це робити. Ми шануємо священство своєю чеснотністю. Ми шануємо священство, допомагаючи молодим чоловікам мати чисті думки. Ми одягаємося скромно і вживаємо чисту мову. Таким чином ми допомагаємо молодим чоловікам шанувати священство і самі його шануємо.

Маріса Б., 14 років, шт. Аризона, США

Виконуй свій обов'язок перед Богом

Найголовніший спосіб шанувати священство, на мою думку, це робити те, що робив би Сам Господь, якби був на землі, оскільки ми представляємо Ісуса Христа. Це означає, що ми дотримуємося всіх зобов'язань, обов'язків та обіцянь, даних Богові, коли нас висвятили у священство. Шануючи Його священство, ми дотримуємося Його заповіді “уста[ти] і ся[яти] повсюди, щоб [наше] світло могло бути прапором для народів” (УЗ 115:5). Ми допомагаємо іншим дізнатися, що на землі є багато вповноважених служителів Бога.

Бісмарк Б., 18 років, Санто-Домінго, Домініканська Республіка

Виявляйте повагу до священства

Я думаю, що шанувати священство—це виявляти повагу до нього та впевнено його застосовувати. Коли у вас є члени Ааронового священства, які поважають священство і причастя так само, як ми у нашому приході, тоді ви можете здобути надзвичайний

досвід, розносячи й готуючи причастя. Усі ми одягаємо білі сорочки та краватки. Ми знаємо, що це справляє великий вплив на приход, і також на мене. Я знаю, що бути носієм священства—це найкраще, що могло зі мною статися.

Гансен Б., 15 р., шт. Техас, США

Пам'ятати Спасителя

Священство—це єдина істинна сила Бога на землі і вона вказує шлях повернення до Нього. Коли ми думаємо про вшанування священства, то думаємо про наслідування у житті учень Президента Томаса С. Монсона та інших апостолів. Найкращий спосіб шанувати священство—робити те, чого нас навчено. Це дозволить нам пам'ятати Спасителя. Коли ми пам'ятаємо Його, Його Дух буде з нами. А присутність Духа дозволяє нам залишатися на шляху до мети і бути прикладом євангельських норм.

Клас Недільної школи: Кайлі Е., Джасайтен Б., Джозеф Е., Александра Р., Кайлі В., Аліша Ф. і Гайлі В. (немає на фото); штат Айдахо, США.

Не йдіть на компроміс у дотриманні своїх норм

Шанувати священство означає не потрапляти в ситуації, в яких, як ви знаєте, ви можете поставити під загрозу дотримання своїх норм. Коли в семінарії ми вивчали

Старий Завіт, то в книзі Буття 39 знайшли приклад того, як Йосип з Єгипту шанував своє священство, втікши від загравань дружини Потіфара.

Серед способів, у які молоді жінки можуть допомагати шанувати священство—це дотримуватися норм, про які йдеться в брошурі *Заради зміцнення молоді* і скромно одягатися.

Джозеф Б., 16 р., шт. Техас, США

Утримувати священство

На мою думку, шанувати священство означає, що молоді чоловіки поважають і утримують цей дар, даний Господом. Коли я бачу, що юнак поважає священство, то відчуваю набагато більше спокою і з більшою повагою ставлюся до нього. Небесний Батько ввірив йому священство, тож я вважаю, що молодий чоловік має обов'язок

не лише бути носієм священства, але і утримувати його.

Меліна Б., 16 р., шт. Вашингтон, США

ВОНО СВЯТЕ

“Молоді чоловіки й жінки ... мають шанувати [священство] і визнавати його святинею, ... бо саме

силою цього повноваження в усьому світі й у кожному священному місці виконуються обряди євангелії, а без нього їх виконувати неможливо. І ті, хто має це повноваження, мають самі шанувати його. Вони повинні жити достойно ввіреного їм повноваження”.

**Президент Джозеф Ф. Сміт (1838–1918),
Учення Президентів Церкви: Джозеф Ф. Сміт (1999), с.143.**

НАСТУПНЕ ЗАПИТАННЯ

“Що мені сказати нечлену Церкви, який запитує, чому деякі члени Церкви не живуть за нашими нормами?”

Надсилайте свої відповіді до 15 листопада на адресу: liahona@ldschurch.org або:

Liahona, Questions & Answers 11/12
50 E. North Temple St., Rm. 2420
Salt Lake City, UT 84150-0024, USA

Відповіді можуть бути відредаговані для більш стислого і ясного подання інформації.

До свого листа чи електронного послання необхідно додати наступну інформацію й дозвіл: (1) повне ім'я, (2) дату народження, (3) назву приходу або філії, (4) колу або округу, (5) ваш письмовий дозвіл і, якщо вам менше 18 років, письмовий дозвіл батьків (можна в електронному вигляді) на публікацію вашої відповіді та фотографії.

БУДЬ **МУДРИМ**
І БУДЬ
ДРУГОМ

**Старійшина
Роберт Д. Хейлз**

З Кворуму Дванадцятьох Апостолів

Навчайтеся і набувайте мудрості з молодості. А також надихайте і зміцнюйте всіх навколо вас.

Якщо ви дійсно хочете прожити хороше життя, ви матимете бажання наслідувати пораду, що міститься в Писаннях: “Вчися мудрості змолоду; так, вчися змолоду виконувати заповіді Бога” (Алма 37:35). Процес навчання можна коротко описати таким чином:

Усі ми починаємо із найпростіших знань. Ми збільшуємо знання, навчаючись у класі та читаючи книги. До цього ми додаємо життєвий досвід. А потім ми переходимо до четвертого кроку: мудрість. Тут мирські знання закінчуються. Але у нас є те, чого не має світ. Після хрищення і конфірмації ми отримуємо дар Святого Духа. У відповідності до нашої вірності законам, обрядам і завітам, які ми беремо на себе під час хрищення, завдяки регулярному і частому оновленню зобов'язань під час причасних зборів та завітів храму і священства

ми завжди будемо мати дар Святого Духа, щоб навчати нас і скеровувати. Дух спонукає нас діяти і працювати. Усі ми маємо духовні дари й таланти (див. УЗ 46).

Мудрість у поєднанні з духовними дарами дає здатність розуміти серцем. “Початок премудрості—мудрість здобудь: а за весь свій маєток здобудь собі розуму” (Приповіді 4:7). Важливо розвивати мудрість та розуміння змолоду.

Один випадок, що стався зі мною у юності, навчив мене дещому про мудрість. Я жив у місті, тож мій батько послав мене до мого дядька працювати на ранчо у західній частині Юти. Коли я був там, то ніколи не міг зрозуміти, чому худоба, маючи сотні акрів пасовиська, просовувала голови крізь колючий дріт, аби поїсти трави з іншого боку огорожі. Ви ніколи не задумувалися над тим, що часто ми робимо те ж саме? Ми завжди намагаємося подивитися, а що ж там за межею, особливо в молодості. Як людські істоти—природна людина—ми хочемо відсунути колючий дріт і

просунути свою голову. Навіщо ми це робимо?

Ми можемо мати так багато радості в житті, не пересуваючи межі. Пам'ятайте, “початок премудрості—мудрість”, а з цією мудрістю “на стежку безбожних не йди, і не ходи на дорогу лихих,— покинь ти її, не йди нею, усунься від неї й минай” (Приповіді 4:14–15). Не наближайтеся. Не просовуйте свою голову крізь огорожу з колючим дротом.

У вас є хороші друзі?

Ви помітите, що разом з цим ученням про мудрість книга Приповістей також навчає про те, щоб вибирати хороших друзів: “На стежку безбожних не йди, і не ходи на дорогу лихих” (Приповіді 4:14). “Сину мій,—не ходи ти дорогою з ними, спини ногу твою від їхньої стежки, бо біжать їхні ноги на зло” (Приповіді 1: 15–16).

Як ви можете знати, чи маєте хороших друзів? Я дам вам два контрольні запитання. Якщо ви їх застосуєте, то ніколи не потрапите на невідомі дороги і не зійдете з “тісн[ої] і вузьк[ої] путі, яка веде до вічного життя” (2 Нефій 31:18).

1. Коли ви поруч з хорошим другом, то вам легко жити за заповідями.

Справжній друг зміцнює вас і допомагає жити за євангельськими принципами, які допоможуть вам витерпіти до кінця.

2. Справжній друг не буде змушувати вибирати між його дорогами і дорогами Господа,

таким чином зводячи вас з вузької і прямої путі. Супротивник блукає по цій землі і дуже хоче полонити кожного з нас. Якщо ваші друзі зводять вас на шляхи злочестя, відразу ж залишайте їх. Мудро обирайте друзів.

А яким другом є ви?

Зараз я поставлю важке запитання: яким другом є ви?

Життя полягає не лише в тому, щоб спасти себе. Ми взяли зобов'язання надихати і зміцнювати всіх людей навколо себе. Господь хоче, щоб ми повернулися до Нього всі разом.

Ви—маяк, і немає нічого більш небезпечного, ніж загаслий маяк. Пам'ятайте, ким ви є: ви—світло для світу, для своїх друзів, ваших братів і сестер. Ви той, на кого вони рівняються.

У 4 розділі Приповістей дали йдеться:

“А путь праведних—ніби те світло ясне, що світить все більше та більш аж до повного дня!

Дорога ж безбожних—як темність: не знають, об що

Будьте світлом для світу і ведіть та спрямовуйте людей навколо себе на шляхах до праведності. Вони розраховують на вас, як на негасимий маяк.

спотикнуться” (вірші 18–19).

Вони дійсно не знають, чому спотикаються. У них немає ні світла, ні напрямку.

Чи знаєте ви, що означає залежати від маяка, коли немає світла? Нас огортає темрява і ми губимо шлях.

Коли у пілота зникає електричний струм, у нього немає ніяких індикаторів, окрім тих, які працюють без електрики. Він почуває себе абсолютно безпомічним, якщо знаходиться в одномісному винищувачі

на висоті 12200 м над землею, навколо хмари й більш нічого. У нього немає ніякого напрямку. Я побував у такій ситуації, і радий, що зараз я тут. Той випадок я ніколи не забуду. Ви також можете одного дня опинитися в такому становищі. Немає нічого небезпечнішого за згаслий маяк, особливо, якщо ви розраховуєте на його світло.

Чи є людина, яка розраховує на ваше світло, як на дороговказ? Покажіть гарний приклад. Будьте світлом для світу і ведіть та спрямовуйте людей навколо себе до праведності. Вони розраховують на вас, як на негасимий маяк. Будьте поруч, коли хтось вас потребуватиме.

Дух є скеровуючим світлом, яке приносить радість і щастя. Тож не поведьмося так, щоб нам було відмовлено в супроводі Духа. О, як я молюся, щоб ми ніколи не були самотніми і сумними у цьому темному і жахливому світі (див. 1 Нефій 8:4).

Нехай Господні благословення перебувають на вас у вашому прагненні навчатися і здобувати знання та мудрість змолоду. Також здобуйте мудрість і розуміння євангельських істин у своєму серці шляхом послуху, а також світло Духа, Святого Духа. Будьте гарним другом. Надихайте і зміцнюйте всіх навколо. Перетворіть світ на краще місце своєю присутністю. Допомагайте вашим друзям залишатися на тісній і вузькій путі, витерпіти до кінця і повернутися з честю. ■

ОДЯГ *для танців*

Кристал Мартін

Була спокуса піти за натовпом, але тоді я зрозуміла, що натомість маю бути прикладом.

Коли я була підлітком, іноді було нелегко жити за євангелією. В тій місцевості, де я жила, було мало членів Церкви, а з моїми друзями-нечленами Церкви часом було нелегко залишатися на прямому шляху.

“Ти маєш одягнути це, воно підкреслить колір твоїх очей”,—сказала одна подруга перед танцями. Вона тримала сукню, яку хотіла позичити мені, але в ній не було рукавів. Я вирішила, що одягну сукню з жакетом.

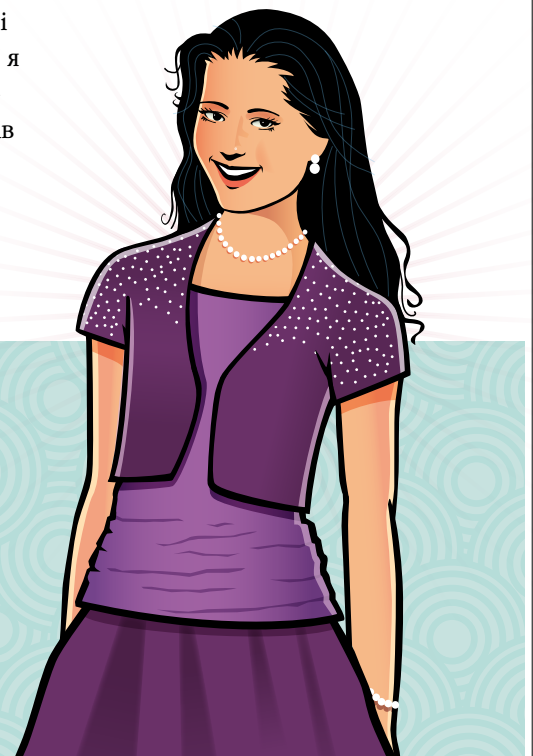
Коли я прийшла на танці, там не було жодної дівчини в сукні з рукавами. Я почувала себе білою вороною. Коли стало жарко, подруги вмовляли мене зняти жакет, бо без нього я навіть краще виглядатиму.

Я вже мало не піддалася вмовлянням зняти жакет, як згадала про патріарше благословення. У благословенні йшлося, що я матиму багато спокус і якщо я піддамся, то багато людей підуть за мною. У цьому я зрозуміла, що маю залишатися на правильному шляху—не лише заради себе, але заради інших, які на мене рівняються. Я вирішила залишатися в жакеті.

Іноді з мене глузували через те, що я не робила те, що роблять усі інші, але я залишалася сильною і мала за це благословення. Потім я дізналася, що багато людей спостерігали за мною. Дехто з друзів навіть казав, що поважає мене за дотримання моїх норм. Вони

вибачалися за те, що створювали мені стільки труднощів через те, що я не робила всього того, що роблять усі в школі.

Дотримання церковних норм і намагання показувати приклад дали мені можливість виконувати місіонерську роботу і навчати інших людей євангелії. Я не змогла б впливати на інших, якби не залишалася на прямій дорозі. ■

НОРМИ ОДЯГУ

“Ніколи не занижуйте норм вашого одягу. Не використовуйте особливі події як виправдання за нескромність. ... Молодим жінкам не слід носити одяг, який не прикриває плечі”.

Заради зміцнення молоді (брошура, 2011), с. 6.

Одяг і ЗОВНІШНІЙ ВИГЛЯД: “ХАЙ НАС ДУХ СВЯТИЙ ВЕДЕ”

Мері Н. Кук

Перший радник
у Генеральному
президентстві
Товариства
молодих жінок

Як представники Христа ми виявляємо повагу до свого тіла “в усі часи і в усьому, і в усіх місцях”, коли дотримуємося певних норм.

Кім постійно носила скромний одяг. Якось я запитала у неї, якою, на її думку, є скромна спідниця, скромна блузка і скромний купальник. Замість того, щоб давати точні виміри довжини й декольте, ми говорили про принципи скромності і про те, як важко знайти скромний одяг, який привабливо виглядає. Ми весело придумували способи того, як збільшити довжину спідниці. У кінці Кім сказала: “Якщо я почуваюся ніяково в одязі, який приміряла вперше, то, як правило, це означає, що він нескромний і я буду себе почувати в ньому незручно. Я навчилася ніколи не купувати такий одяг. Я вішаю його назад”.

Оскільки Кім намагається жити гідно, Святий Дух може скеровувати її у виборі одягу. Вона незмінно живе за нормами скромності й не намагається змінювати правила одягу й зовнішнього вигляду. Вона розуміє, що її тіло—це храм (див. 1 Коринтянам 3:16) і що вона має відповідальність піклуватися про нього, захищати й належним чином одягати.

Коли храм побудовано, докладають

багато зусиль, щоб його захистити і гарно оздобити, як зсередини, так і ззовні. Ключовим у плануванні храмів є розуміння, що храм *представляє* Господа, це—Його дім. Ми *поважаємо* храми як священні споруди, у які можуть увійти лише гідні. Ми з *благоговінням* ставимося до храмів, бо священні обряди і завіти, у яких ми беремо участь, уможливають наше повернення до Небесного Батька.

Ваше тіло—цінніше за найпрекрасніший храм на землі. Ви—улюблений син або улюблена дочка Бога! Ці ж самі принципи—представляти, поважати і благоговіти—ще більше стосуються піклування про ваше тіло і його захист.

Представляти

Кожного тижня, коли ми приймаємо причастя, ми беремо на себе ім'я Ісуса Христа. Ми—його представники на землі. Одна з настанов у брошурі *Заради зміцнення молоді* проголошує: “Своїм одягом і зовнішністю ви можете показати [Господу], що знаєте, яким цінним є ваше тіло. Ви можете показати, що є учнями Ісуса Христа і любите Його”¹.

Коли одна молода жінка прочитала ці слова, то вирішила, що навіть не буде наближатися до межі нескромності. Вона відразу ж прибрала зі свого гардеробу те, що заважало бути представником Спасителя на землі. Вона сказала: “З мого боку

мудро навіть не приміряти в магазині те, що, як я знаю, мені не слід одягати. Навіщо провокувати спокусу?” Принцип представництва допоміг їй прийняти таке тверде рішення.

Поважати

Як представники Христа ми виявляємо повагу до нашого тіла “в усі часи і в усьому, і в усіх місцях” (Мосія 18:9), коли погоджуємося дотримуватися певних норм. Господь вимагає, щоб у храм могли увійти лише ті, хто є чистими. Ваш вибір бути добродіями—це доказ вашої поваги до Господа і свого фізичного тіла.

Ми також повинні виявляти повагу до тіл інших людей і допомагати їм жити добродією. Старійшина М. Рассел Баллард, з Кворуму Дванадцятьох Апостолів, сказав: “[Молодим жінкам] треба зрозуміти, що коли вони носять занадто тісний, чи занадто короткий, чи із занадто глибоким вирізом одяг, вони не тільки передають хибне послання молодим чоловікам, з якими спілкуються, але й зникають до думки, що цінність жінки залежить лише від спокусливості її зовнішнього вигляду. Це ніколи не було і ніколи не буде правильним описанням вірної дочки Бога”².

Молоді жінки, поважайте своє тіло і допомагайте іншим, особливо молодим чоловікам, думати і діяти правильно. Поважайте своє тіло, знаючи, що, живучи праведно щодня, ви здобудете вічну цінність.

Благоговіти

Старійшина Роберт Д. Хейлз, з Кворуму Дванадцятьох Апостолів, нагадав нам: “Так само, як ділянка навколо храму є відображенням святості й благоговіння того, що відбувається в самому храмі, так і наш одяг

є відображенням краси й чистоти нашої внутрішньої сутності. Наш одяг покаже, чи виявляємо ми належну повагу до ... обрядів і вічних завітів і чи ми готуємося отримати їх”³.

Виявляйте благоговіння до спокутної жертви нашого Спасителя, одягаючи “найкращий недільний одяг” для участі в обряді причастя. “Молоді чоловіки мають одягатися з гідністю, коли служать під час обряду причастя”⁴. Молоді жінки, одягайтеся скромно.

Устаньте! Будьте прикладом скромного одягу вдома, у школі, на пляжі, на танцях або коли займаєтеся спортом. Наслідуйте приклад Кім, коли вибираєте собі одяг, даючи можливість Святому Духу вести вас у ваших рішеннях. Запитайте себе: “Чи відчуватиму я себе зручно у такому вигляді, якщо опинюся в присутності Господа?”⁵

Якщо ви живете за цими трьома принципами,— представляти, поважати і благоговіти—підбираючи собі вбрання, тоді ви *будете* сяяти (див. Учення і Завіти 115:5), як улюблені представники Спасителя. ■

ПОСИЛАННЯ

1. *Заради зміцнення молоді* (брошура, 2011), с. 6.
2. М. Рассел Баллард, “Матері і дочки”, *Ліягона*, трав. 2010, с. 20.
3. Роберт Д. Хейлз, “Скромність: благоговіння перед Господом”, *Ліягона*, серп. 2008, с.20.
4. *Заради зміцнення молоді*, с. 8.
5. *Заради зміцнення молоді*, с. 8.

ЗМІЦНЕНІ СЛОВОМ

Підлітки свідчать про ті випадки, коли Писання їх навчали, втішали і скеровували.

Ми попросили молодь розповісти нам про ті випадки, коли уривки з Писань, які вони вивчили напам'ять, допомогли їм, як про це говорив старійшина Річард Г. Скотт, з Кворуму Дванадцятьох Апостолів, на жовтневій генеральній конференції 2011 року (див. вставку збоку). Ось кілька відповідей.

ПИСАННЯ ДОПОМАГАЮТЬ У ЧАС НУЖДИ

“Писання подібні до сполохів світла, що освітлюють наш розум і відкривають шлях до спрямування й натхнення згори. ... Велику силу дає заучування уривків з Писань. Заучувати уривки з Писань—це ніби знаходити нових друзів. Це ніби познайомитися з новою людиною, яка може допомогти в час нужди, надихнути, втішити й спонукати до необхідних змін”.

Старійшина Річард Г. Скотт, з Кворуму Дванадцятьох Апостолів, “Сила Писань”, *Ліягона*, лист. 2011, с. 6.

Спокій у моїй душі

*“Мій сину, мир душі твоєї; твоя скрута і твої страждання будуть лише на короткий час”
(УЗ 121:7).*

Уривок з Писань, який упродовж років приносив мені найбільше заспокоєння,—це Учення і Завіти 121:7, коли Пророк Джозеф Сміт був у в'язниці Ліберті і волав до Небесного Батька по допомогу. Я вивчила цей вірш напам'ять у семінарії й згадувала його, коли потребувала втішення. Він нагадує мені, що Небесний Батько любить мене і знає про мої негаразди. Я зверталася до цього вірша за почуттями миру у миті розпачу й слабкості.

Цей вірш допоміг мені, коли я була на вечірці, на якій склалася така ситуація, де, як я знала, мені не слід було перебувати. Я чемно сказала своїм друзям “ні”, коли вони пропонували мені випити чи закурити. Цей вірш дав мені необхідну силу відстоювати своє вірування.

Цей вірш також допоміг мені прийняти складне рішення. Ми з подругою були нерозлучні п'ять років.

Ми разом грали в спортивні ігри, разом їздили в подорожі й разом кудись ходили кожні вихідні. Але вона почала проводити час з друзями, які були старші за нас, і з якими я не хотіла бути разом. У кінці подруга поставила мене перед вибором: або наша з нею дружба, або моя прихильність до Слова мудрості та закону цнотливості. Це мене просто приголомшило. Я ніколи не думала, що може бути так складно відстоювати свої вірування. Однак я вирішила знайти нових друзів, завжди пам'ятаючи обіцяння Небесного Батька Джозефові Сміту, що все спрацює на благо.

Ніщо не варте того, щоб іти на компроміс заради своїх вірувань, і, вбравши правду, я відчула справжню і тривалу радість. Цей вірш зміцнив моє свідчення і допоміг мені в необхідний момент.

Лорен Дж.,

16 років, шт. Арканзас, США

Слабке стає сильним

За кілька місяців перед вступними іспитами до старших класів я відчував, що не готовий. Я був впевнений, що не зможу їх добре скласти. Тож я звернувся в молитві до Небесного Батька. Під час молитви пригадався такий вірш з Писань: “Якщо люди прийдуть до Мене, Я покажу їм їхню слабкість. Я даю людям слабкість, щоб вони були покірними; і достатньо Моєї благодаті для всіх людей, які упокорюються переді Мною; бо якщо вони упокорюються переді Мною і мають віру в Мене, то Я вчиню так, щоб слабе стало сильним для них” (Етер 12:27).

Я зрозумів, що коли молюся Небесному Батькові з проханням додати сили, щоб вистояти у труднощах та випробуваннях, Він благословляє мене і допомагає подолати мої слабкості. Прийти до Господа зі своїми труднощами—було найкращим рішенням, яке я міг прийняти. Він—найкращий учитель, і я знаю, що Він допомагав мені.

Ірвін О.,

16 років, Сальвадор

Молись завжди

“Молись завжди, щоб ти міг вийти переможцем; так, щоб ти міг перемогти Сатану, і щоб ти міг уникнути рук слуг Сатани, які підтримують його роботу” (УЗ 10:5).

Цей вірш допомагає мені справлятися зі спокусами. Коли я збираюся зробити те, що, як знаю, є неправильним, цей вірш і його послання відразу виникають у моїх думках. Кожного разу, коли я молюся після того, як відчую таке спонукання, то отримую допомогу, необхідну для подолання спокус, що стоять переді мною.

Джесс Ф.,

17 років, шт. Юта, США

Я з тобою

“Будь терпеливим у стражданнях, бо ти матимеш їх багато; але витерпи їх, бо ось, Я з тобою, аж до кінця твоїх днів” (УЗ 24:8).

Заучування напам'ять цього вірша стало благословенням, особливо коли я відчувала страх чи самотність. Кожного разу, згадуючи цей вірш, я сповнювалася сміливістю і краще себе почувала. Ми, молоді чоловіки і молоді жінки, потребуємо скерування і підтримки, особливо тоді, коли стикаємося з важкими випробуваннями і труднощами. І хоча іноді майбутнє здається непевним або бентежним, я знаю, що можу довіряти Господу і відчувати Його теплі обійми.

Коли я була маленькою, мене навчали вдома і в Початковому товаристві, що Господь завжди буде поруч зі мною, якщо я робитиму свою частину. Завдяки цьому навчанню і цьому віршу я знаю, що завжди можу на Нього покладатися.

Софія І.,

15 років, Уругвай

ВИЗНАЧТЕ МЕТУ

Ви можете поставити за мету вивчити напам'ять кілька уривків з Писань. Ви можете вивчити вірші для опанування за програмою семінарії або за програмою Обов'язок перед Богом чи Особистий розвиток.

ДОРОГА

Є ПРЯМОЮ ТА ВУЗЬКОЮ

Є багато доріг, які можна обрати,
та лише одна веде до вічного життя

(Див. 2 Нефій 9:41; 31:17-21; Алма 7:9).

Перехід з Початкового

Ось децю з того, на що ви з радістю можете очікувати, коли настане час переходити до Товариства молодих чоловіків або Товариства молодих жінок!

ЩО ТАКЕ ТОВАРИСТВО МОЛОДИХ ЧОЛОВІКІВ?

Ааронове священство—це служіння іншим від імені Спасителя

Розносити причастя
Збирати пожертвування від посту
Зміцнювати свою сім'ю

Обов'язок перед Богом

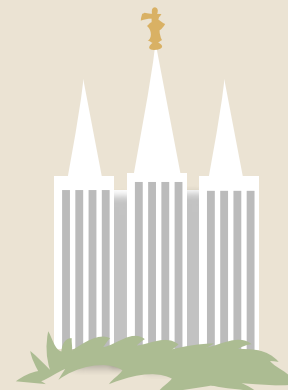
Навчатися і робити щось нове
Ділитися з іншими
Розвивати тісніші стосунки з Небесним Батьком

Заради зміцнення молоді

Норми, які зроблять вас сильними

Самопідготовка

До місії
До шлюбу і до ролі батька

Відвідування храму

Христитися за померлих
Підготуватися до укладання завітів
Відчувати Святого Духа

Заходи

Служіння зі своїм кворумом
Веселі спільні заходи!

Шановні юнаки з Початкового товариства!

Коли вам виповниться 12 років, ви будете достатньо дорослими, щоб отримати Ааронове священство. Це дуже важливо. Коли Бог надасть вам Своє священство, Він казатиме, що довіряє вам. Вашим священним обов'язком буде служити так, як служив би Спаситель.

Зараз настав час розпочати підготовку. Спостерігайте і слухайте, як носії священства, які знаходяться поруч з вами, благословляють і розносять причастя, хрестять, дають благословення, служать на місії і головують у сім'ї. Завжди робіть усе можливе, щоб жити за євангельськими нормами. Тоді ви будете підготовлені до того великого дня, коли отримаєте Ааронове священство.

Щиро Ваш,
Девід Л. Бек
Генеральний президент Товариства молодих чоловіків

ТОВАРИСТВА

ЩО ТАКЕ ТОВАРИСТВО МОЛОДИХ ЖІНОК?

Нові друзі

Навчатися і розважатися разом
Підтримувати одне одного

Збільшувати вашу віру в Ісуса Христа

Стояти за істину й праведність.
Ділитися своїм свідченням

Заради зміцнення молоді

Норми, які зроблять вас сильними

Особистий розвиток

Засвоєння нових знань
Встановлювати цілі й зростати в чесноті

Відвідувати храм

Христитися за померлих
Відчувати Святого Духа
Підготуватися до укладання завітів

Заходи

Служити разом
Веселі спільні заходи!

Готувати себе як дочку Бога

Щоб бути провідником і
хорошим прикладом
Щоб стати вірною дружиною і матір'ю

Шановні дівчатка Початкового товариства!

Ми з такою радістю чекаємо на день, коли ви приєднаєтеся до Товариства молодих жінок! Ви—улюблені дочки Небесного Батька. У Товаристві молодих жінок ви навчитеся бути Його свідком в усі часи, і в усьому, і в усіх місцях. Ви отримаєте медальйон, який буде нагадувати, що вам слід відстоювати істину і праведність та давати можливість світлу Спасителя сяяти в усьому світі. Ваша книга за програмою Особистий розвиток допоможе вивчати Писання, встановлювати особисті цілі й просуватися на шляху до храму. Усе це допоможе вам підготуватися до виконання ролі дружини і матері та стати видатним провідником у світі.

Щиро Ваша,

Елейн Ш. Дальтон

Генеральний президент Товариства молодих жінок

ФОТОГРАФІЯ © BUSATH PHOTOGRAPHY

Люба Атіґа

Привіт з Мексики! Я з такою радістю отримала від тебе листа і дізналася, що наближається твій день народження. Здається, що ти трохи хвилюєшся через те, що треба залишати Початкове товариство. Давай я розповім тобі про те, як я перейшла до Товариства молодих жінок.

Я також хвилювалася, що треба йти з Початкового товариства. Я переживала, що у мене не буде друзів. Я так боялася бути наймолодшою дівчиною після того, як була найстаршою.

Але все склалося дуже добре. Єпископ провів зі мною співбесіду перед моїм днем народження і сказав, що зміна піде мені на користь. У неділю провідників Товариства молодих жінок знайшла мене там. На щастя, одна з "Я знала, що знайду тебе тут! Ходімо, вже настав час іти на урок".

Сестра Діас привітала мене під час вступної частини і дала мені три книги, які я згодом полюбила: Заради зміцнення молоді, Особистий розвиток молодих жінок і щоденник. Коли я обвела кімнату поглядом, то зрозуміла, що знаю кількох дівчат ще з Початкового товариства. Ті з дівчат, яких я не знала, привіталися зі мною. Невдовзі я відчувала спокій, а не страх.

Після цього все пішло краще. Спільні заходи були для мене особливими, бо там я навчалася, як жити за євангелією і як допомагати моїй сім'ї та друзям. А як весело щороку їздити до табору! Зараз я у класі "Лавр" і сподіваюся, що невдовзі закінчу програму "Особистий розвиток". Я вже не дочекаюся, коли зможу одягнути медальйон Товариства молодих жінок, аби він нагадував мені про те, наскільки за ці роки я наблизилася до Небесного Батька.

Тож не бійся, люба подруго. Розправ свої крила і лети до Товариства молодих жінок. Я обіцяю, що ти не пошкодуєш.

З любов'ю,
Марібель

Радіти НОВОМУ етапу ЖИТТЯ

Мерісса Віддісон

Співробітник редакції церковних журналів

Чи живете ви в такій місцевості, де дерева змінюють колір, готуючись до зими?

Ці чотири друга живуть. Ноа Б., Ділан А., Патрик М. і Бен М.— усі живуть на острові Принца Едварда, неподалік східного узбережжя Канади. Як і дерева, ці хлопці готуються до нового етапу життя. Упродовж року усім їм виповнюється по 12 років, і це означає, що треба попроситися з Початковим товариством і перейти до Товариства молодих чоловіків. Ось що вони кажуть про зростання і перехід до іншого Товариства.

Будьте самими собою

Коли Ноа переїхав сюди, нові друзі допомогли йому адаптуватися до життя на острові. Зараз, як найстарший у групі, він допомагає хлопцям звикнути до життя у Товаристві молодих чоловіків.

“Я хвилювався, як мене приймуть і як я познайомлюся з іншими,— розповідає Ноа про те, як почалося його перебування в Товаристві молодих чоловіків.— Дуже допомогло відвідування заходів”. Улюблена пісня Ноа в Початковому товаристві—про армію Геламанову. Саме таким він бачить кворум священства—згуртованим, об’єднаним.

Його порада? “Будьте самими собою”.

Поважати священство

Для Патрика отримання священства не пов’язано з досягненням певного віку. Суть у тому, щоб бути гідним і підготовленим. “Ви отримуєте священство не лише тому, що вам виповнилося 12 років,—каже Патрик.— Ви маєте бути підготовленими”.

Ділан розуміє, як важливо готуватися. Він намагається прийти до церкви на 15 хвилин раніше, щоб духовно підготуватися до рознесення причастя. “Я розносив

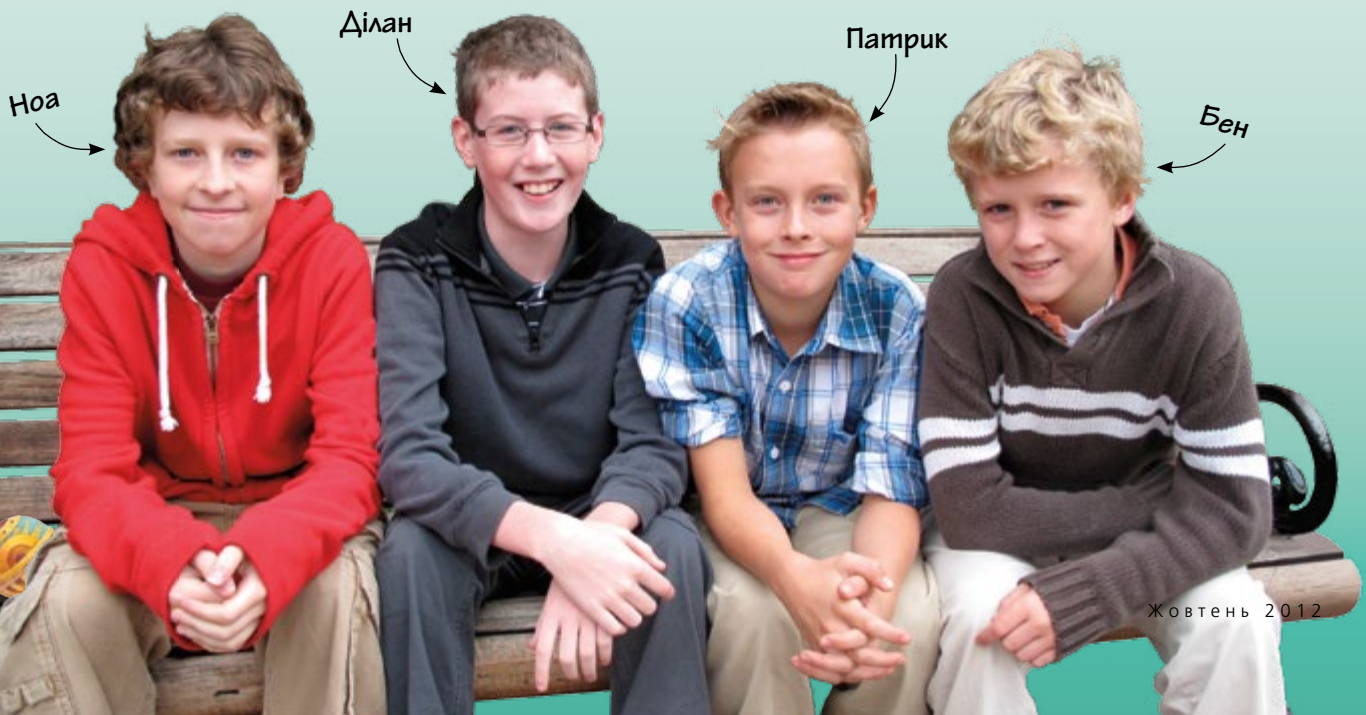
причастя три чи чотири рази, і кожного разу Дух зворушував моє серце. Я не думаю, що колись до цього звикну”,—каже він.

За словами Бена, рознесення причастя нагадує йому про Останню вечерю. “Там був Ісус. Ми зараз робимо те, що робив Ісус, і Він хоче, щоб ми це робили”.

Дивитися на храм

Бен працює над здобуттям нагороди Віра в Бога і з нетерпінням чекає на можливість християнства за померлих. “Я ще не був у храмі, але інші люди завжди свідчать про те, які теплі й приємні відчуття вони мають після відвідування”,—розповідає Бен.

Ноа нещодавно вперше відвідав храм. Він каже, що молоді чоловіки у його кворумі ставляться до нього, як до члена своєї сім’ї. “Можливо, ви будете хвилюватися, але там будуть люди, які допоможуть,—сказав він.— Ви відчуєте, що вам раді”. ■

Прийди Господе, Ісусе

Просто $\text{♩} = 72-84$

Фрагмент з церковної музичної вистави
Спаситель світу: Його народження і воскресіння

1. У хлі-ву Го-сподь ро - див-ся, В я-слах ти - хо Він ле - жав.
2. Прий-ди Гос-по - де, І - су - се; Сер-цем скру-ше-них зці - ли.
3. Прий-ди Гос-по - де, І - су - се; На - че світ-ло на зо - рі.

Тут Тво-рець, не-мов чу - жи - нець, Між я - гня-ток спо-чи - вав.
Ду - ши на - ши, Агн-цю Бо - жий, Ти лю-бов'-ю о - гор - ни.
Ді - ти ми Тво - ї на - ві - ки; Сльо-зи нам з о - чей у - три.

Світ-лом зем - лю о - зо - рив, На-ро-дивсь Е - ма-ну - іл.
В сла-ві пра - ви - ти прий-ди, Ца-рю-ва - ти на зем-лі.
В сла-ві пра - ви - ти прий-ди, Ца-рю-ва - ти на зем-лі.

Прий-ди, Гос - по - де І - су - се; Ца - рю наш, прий - ди!
Під - го - туй Те - бе зу-стрі - ти; Ца - рю наш, прий - ди!
Під - го - туй Те - бе зу-стрі - ти; Ца - рю наш, прий - ди!

Твір Спаситель світу: Його народження і воскресіння був написаний і покладений на музику під керівництвом Першого Президентства та Кворуму Дванадцятьох Апостолів.

© 2003 IRI. Усі права застережено. Цю пісню можна копіювати для разового некомерційного домашнього чи церковного використання. Ця позначка має бути на кожній окремій копії.

*Старійшина
Даллін Х. Оукс,
з Кворуму Два-
надцятьох Апо-
столів, ділиться
своїми думками
з цього приводу.*

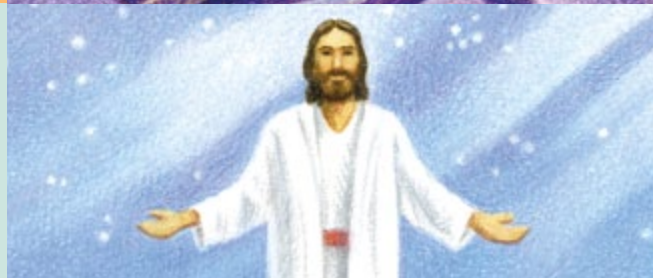
Чому ВАЖЛИВО, щоб я з вірою наслідував ІСУСА ХРИСТА, де б я не був?

Ісус Христос є
Єдинонародженим і
Улюбленим Сином Бога.

Він є нашим Творцем.
Він є Світлом для світу.
Він є нашим Спасителем
від гріхів і смерті.

Це найважливіше знання
на землі, і ви можете
самі дізнатися про це.

Ми—послідовники
Ісуса Христа. Не існує
нейтральної території.

Ви можете скористатися цим уроком і вправою, щоб більше дізнатися про тему Початкового товариства на цей місяць.

Благословення священства ДОСТУПНІ ВСІМ

Коли Джозеф Сміт перекладав Книгу Мормона, у нього і його писаря Олівера Каудері виникло запитання. Вони пішли у ліс, щоб помолитися про це. Коли вони молилися, “з небес зійшов посланець у хмарі світла”. Цим посланцем був Іван

Христитель. Він поклав руки на голову Джозефа і Олівера і дарував їм Ааронове священство. Іван Христитель потім наказав Джозефу і Оліверу христити один одного. Невдовзі на землю зійшли апостоли Петро, Яків та Іван і висвятили Джозефа та Олівера в Мелхиседекове священство. Боже священство знову було на землі. (Див. Джозеф Сміт—Історія 1:68–72).

Завдяки священству ми можемо отримувати прекрасні благословення і обряди. Ці благословення—благословення немовлят, хворих і дітей—надаються батьком або іншими гідними

носіями священства. Ми повинні також отримати певні обряди священства, щоб повернутися до Небесного Батька. Ось деякі з цих обрядів: хрещення зануренням, отримання дару Святого Духа і священні храмові обряди, завдяки яким сім'ї можуть бути запечатані навіки. У храмах також можна виконати обряди для людей, які померли, не отримавши благословень евангелії. Благословення священства доступні всім! ■

Пісня та уривок з Писань

- Виберіть пісню про священство зі *Збірника дитячих пісень*
- Учення і Завіти 84:35

ВПРАВА ВП:
Священство
допомагає людям

Священство—це сила Бога служити і благословляти людей шляхом проведення обрядів і надання благословень. На цих малюнках намалюй себе в кожній ситуації.

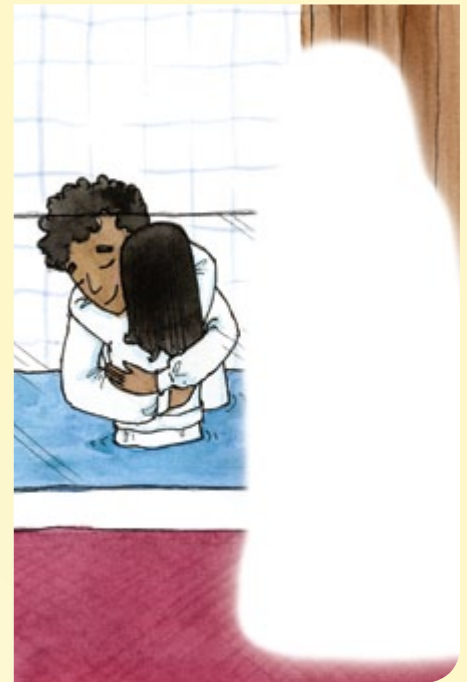
Носії священства благословляють і розносять причастя. Намалюй себе на лаві, готового приймати причастя.

Благословення священства можуть надаватися хворим. Намалюй себе у ліжку, коли ти почуваєш себе не дуже добре.

Зроби сам(а)

У книзі Дорогоцінна Перлина знайди Джозеф Сміт—Історія 1:68–73. Скористайся цими віршами, щоб заповнити пропуски внизу. На іншому аркуші паперу напиши те, про що ти дізнався з цих віршів.

1. "Священство Аарона ... володіє ключами священнослужіння _____ і євангелії _____."
2. _____ був охрищений першим.
3. Олівер Каудері охриститив _____.
4. Іван Христитель діяв під керівництвом _____ і _____.
5. Петро, Яків та Іван пізніше надали _____ священство Джозефу та Оліверу.

Сім'ї можуть бути запечатані разом завдяки храмовим обрядам. Намалюй свою сім'ю на фоні храму.

Хрищення і отримання дару Святого Духа—це обряди священства. Намалюй себе на фоні купелі.

Відповіді: 1. ангелів, покаїння; 2. Олівер Каудері; 3. Джозеф Сміт; 4. Петра, Якова та Івана; 5. Мелхиседекове.

Подвійне благословення

Познайомтеся з Софі та Елоді А. з Атананаріво, Мадагаскар

Річард М. Ромні

Співробітник редакції церковних журналів

Десятирічні сестри-близнючки Софі та Елоді живуть на Мадагаскарі. Це—великий острів біля узбережжя Африки. В їхній сім'ї є улюблена історія. "Як тільки мій тато познайомився з місіонерами, він знав, що Церква істинна,—розповідає Елоді.— Він відразу ж навернувся". За кілька місяців охристалася і мама.

Перш ніж дівчатка народилися, їхні батьки постилися і молилися, щоб у них була дівчинка. "І замість однієї дівчинки, у мами народилося двоє",—розповідає Софі.

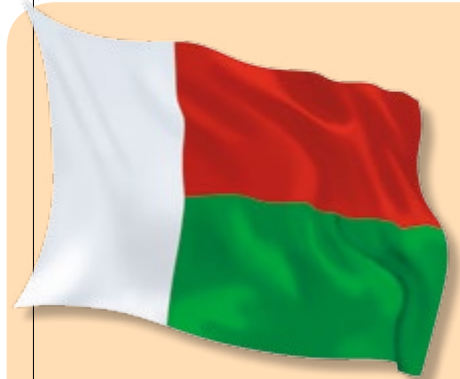
З тих пір це стало подвійним благословенням! ■

Сім'я Софі та Елоді три роки збирала гроші на подорож до Йоганнесбургського Південноафриканського храму, щоб запечататися разом. Їм довелося подолати понад 2000 км і перетнути Індійський океан, щоб туди дістатися.

Мати дівчаток має медичну клініку поряд з їхнім домом. Вони допомагають підмітати й утримувати її в чистоті.

На Мадагаскарському прапорі білий колір символізує чистоту, червоний—незалежність, а зелений—надію.

Софі та Елоді мають двох кішок, і їм подобається тримати їх на руках.

Лемури і хамелеони—дві тварини, яких було знайдено на Мадагаскарі.

Близнючкам подобаються домашні сімейні вечори з їхніми двома братами, племінницею, батьком і матюю.

А можна і мені ХРИСТИТИСЯ?

“Діти будуть охрищені для відпущення їхніх гріхів у вісім років” (УЗ 68:27).

Нуно і Міріам, чи ви будете наслідувати приклад Ісуса Христа і охриститися наступної неділі”, — запитала сестра Сільва.

Пауло не міг повірити своїм вухам. Сестри-місіонерки щойно запропонували його 10-річним брату і сестрі охриститися!

“Так! Так!” — радісно відповіли близнюки.

Міріам все усміхалася. Нуно дав сестрі Лопес “п’ять”. Бабуся просто саяла у своєму великому червоному кріслі у куті кімнати.

Уже кілька тижнів сестри-місіонерки навчали Пауло і його брата й сестру в домі бабусі на зеленому острові Сан-Мігель, де постійно віє бриз, за 1600 км від Португалії. Пауло подобалося відкривати верхню частину бабусиних вхідних дверей і відчувати морський бриз, коли він дивився, як сестра Лопес і сестра Сільва йдуть по вулиці, щоб його навчати про євангелію.

Сестри-місіонерки сказали, що сьогодні буде особливий урок. Тепер Пауло зрозумів, чому. Нуно і Міріам будуть христитися, саме так, як навчав Ісус! Пауло також хотів наслідувати приклад Спасителя.

“Сестри, а можна і мені христитися наступної суботи?” — запитав він нетерпляче, притискуючи до себе ілюстровану Книгу Мормона.

Сестра Сільва усміхнулася, але заперечно похитала головою. “Мені шкода, Пауло. Господь сказав нам, що всім необхідно охриститися, але лише після того, як виповниться вісім років. Оскільки тобі лише шість, ти ще не відповідаєш за свої рішення”.

“Але ж, сестри, — запротестував Пауло. — Я молюся, читаю Книгу Мормона із сім’єю, як ви мене навчали. Я кожного тижня ходжу до Початкового товариства з бабусею і дядьком Маріо. Я знаю, що Церква істинна! Чи можна мені христитися з Нуно і Міріам?”

“Ти чудово виконуєш заповіді й вивчаєш євангелію, — сказала сестра Лопес. — Але тобі все ж доведеться зачекати два роки, перш ніж ти охристишся”.

У горлі Пауло з’явився клубок і гарячі сльози навернулися на очі. Він підстрибнув і побіг до своєї кімнати на горищі, де спав з братом і сестрою.

Після того як він кілька хвилин поплакав у подушку, Пауло почув,

як хтось сходами піднімається на горище. Дядько Маріо сів на ліжку біля Пауло.

“Що сталося?”— запитав дядько Маріо.

“Сестра Сільва і сестра Лопес сказали, що я не можу охриститися, а Нуно і Міріам можуть,— сказав Пауло.— Я хочу бути членом Церкви! Мені подобається співати гімни на причасних зборах і вивчати Писання на Початковому товаристві. Я хочу бути з усіма”.

“Пауло, ти і будеш з усіма в Церкві, хоча ти ще й недостатньо дорослий, щоб христитися”,— лагідно сказав дядько Маріо.

“Як?”— схлипував Пауло у свою подушку.

“Ти знаєш, що Початкове товариство готує програму для причасних зборів,— сказав дядько Маріо.— Твоя вчителька

Початкового товариства сказала, що шукає бажаючих поділитися своїм свідченням під час програми. Це один зі способів брати участь у житті приходу”,— пояснив дядько Маріо.

“Справді?— Пауло сів і подивився на дядька. Він хвильку подумав. “Можливо, я також можу скласти свідчення під час хрищення Нуно і Міріам!”

“Чудова ідея!— сказав дядько Маріо.— Хоча ти й надто малий, щоб христитися, ти можеш свідчити”.

Пауло зіскочив з ліжка і побіг вниз сходами.

“Куди ти йдеш, Пауло?”— покликав дядько Маріо.

“Я збираюся повчитися свідчити місіонеркам!— радісно відповів Пауло.— Я буду ділитися свідченням, поки чекатиму на своє хрищення”. ■

“Терпеливість означає активне очікування і витримку. Вона означає наполегливість і вміння робити все, що в наших силах—працювати, сподіватися і виявляти віру”.

Президент Дітер Ф. Ухтдорф, другий радник у Першому Президентстві, “Продовжуйте з терпінням”, Ліягона, трав. 2010, с. 57.

Одягнутися, як диякон

Гіларі М. Хендрікс

Грунтується на справжніх подіях

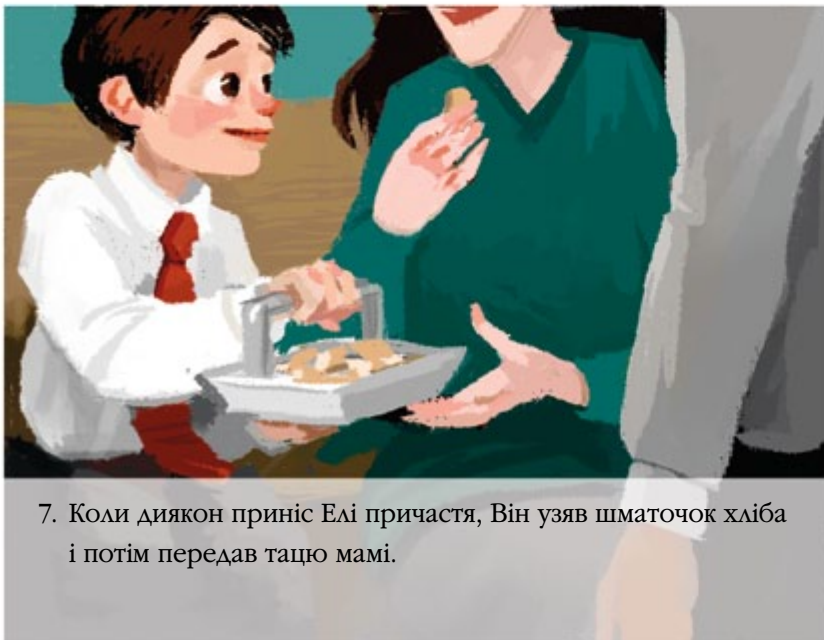
5.

Я хочу одягти білу сорочку і гарні брюки. Я хочу одягатися, як дякон.

Мама допомогла Елі одягнути гарні брюки і білу сорочку та краватку.

6. У церкві Елі склав руки, коли дивився, як дякони розносять причастя.

7. Коли дякон приніс Елі причастя, він узяв шматочок хліба і потім передав тацю мамі.

8. Мама усміхнулася Елі. Він радо допомагав. Він почував себе так, як дякон.

ЗАХОВАНІ МАЛЮНКИ

Елі хоче одягнутися, як диякон. Допоможи знайти речі в кімнаті, що допоможуть Елі одягнутися, як диякон.

РОЗМАЛЬОВКА

Завдяки священству ми отримуємо обряди спасіння.

“Усі ті, хто приймає це священство, приймає Мене, каже Господь” (УЗ 84:35).

Бразильська молодь поєднує сімейно-історичну та храмову роботу

Мелісса Меррілл

Церковні новини та події

Хосе А. Москао помітив одну закономірність: молодь, яка приїздить до храму в Кампінас, Бразилія, має багато вільного часу.

Брат Москао, директор центру сімейної історії, розташованого поруч з храмом, знав, що через велику відстань, яку треба подолати, аби дістатися храму, багато молодих людей приїжджають групами і залишаються на кілька днів. У них є багато вільного часу між сесіями в христильні та споживання їжі. Також доводиться чекати батьків та провідників, які задіяні в інших храмових обрядах.

Однак йому спало на думку, що, можливо, він може запропонувати молоді краще проводити свій вільний час, ніж просто бродити по храмовій ділянці.

Так він і зробив.

Запрошення

Він почав запрошувати молодих людей до центру, щоб навчати, як здійснювати індексування в FamilySearch.

Спочатку молоді люди не наважувалися або не хотіли. Однак, за словами брата Москао, коли він почав говорити про спасіння людей, які перебували в темряві, та пошук їхніх імен, до чого закликає сучасний пророк, це зворушило молодих людей (див. Девід А. Беднар, “І серця дітей повернуться”, *Ліягона* та *Ensign*, лист. 2011, сс. 24–27).

Дуже важливо, що храм і центр сімейної історії знаходяться поруч. Це є матеріальним підтвердженням того, що храм і сімейно-історична робота є двома складовими однієї великої справи. Саме це, як зазначає Джордж А. Оукс,

президент храму в Кампінас, повинна зрозуміти молодь храмового округу.

“До того, як ми почали робити акцент на участі в сімейно-історичній роботі та індексуванні, головна мета подорожей до храму полягала у хрищенні за померлих. Тепер індексування також стало частиною роботи молоді”, — сказав він.

Ознайомлення

Коли молодь приходить до центру, брат Москао та місіонери, які на добровільних засадах служать у центрі, під час неформальної вступної частини пояснюють наступні принципи:

- Молоді люди стають спасителями на горі Сіон (див. Овдій 1:21).
- Вони відгукуються на заклик пророка (див. “І серця дітей повернуться”).
- Вони рятують людей від темряви—темряви давно забутих мікрофільмів та вкритих порохом метричних книг церков і відділів реєстрації. Завдяки індексуванню ці імена стають доступними і їхні родичі можуть їх знайти.
- Приєднавшись до цієї роботи, молоді люди братимуть участь у ще одному аспекті “цьо[го] найславетнішо[го] з усіх питань, яке належить до вічної євангелії, а саме, на хрищенні за мертвих” (УЗ 128:17).
- Вони будуть використовувати свій час для здійснення великої викупительної роботи з викуплення померлих, яка благословляє сім’ї.
- Усі ми належимо до сім’ї Бога, тож, індексуючи імена людей, яких вони не знають, вони все ж допомагають своїй сім’ї.

Між сесіями хрищення молодь округу храму Кампінас, Бразилія, бере участь у індексуванні на FamilySearch.

- Щойно молоді люди зрозуміють, як індексувати, вони отримують можливість навчати свою сім'ю та інших молодих людей у своїх приходах та філіях і також залучати їх до цієї роботи.

Після цього брат Москао та місіонери за допомогою комп'ютерів центру показують підліткам, як почати індексування і як встановлювати програмне забезпечення й користуватися ним після повернення додому. Як тільки молоді люди це зрозуміють, то, за словами брата Москао, "починають працювати з небаченою силою".

Ентузіазм у роботі

Ентузіазм відображається в цифрах. За перші два місяці 2012 року відвідувачі проіндексували 6370 імен; 3305 з них було проіндексовано молоддю віком від 12 до 18 років. Насправді, щоб задовольнити зростаючу зацікавленість до індексування, центр сімейної історії храму Кампінас змінює звичний графік роботи—з 8:00 до 18:00,—подовжуючи години роботи до 22:00.

Але молоді люди не забувають про індексування, коли їдуть з храму. Повертаючись додому, вони продовжують належати, за словами

брата Москао, "до армії з більш ніж 170 тис. активних індексаторів, які є в Церкві на сьогоднішній день". Індексування допомагає багатьом виконувати цілі, поставлені за програмами "Обов'язок перед Богом" і "Особистий розвиток".

Позитивний вплив

На початку цього року 16-річна Ізабела А. з Віла-Вела, шт. Еспіріту-Санту, Бразилія, разом з мамою і сестрою поїхала до храму. Останній день перебування у храмі був першою річницею з дня смерті її бабусі. Ізабела охристилася за бабусю, а мама виконала для неї інші храмові обряди.

"Я відчувала під час цієї подорожі, що маю зробити щось хороше,—розповідала Ізабела.— Я хотіла навчитися індексувати, і мені в цьому допоміг брат Хосе Москао.

Потім, після хрищення за бабусю, Дух сильно зворушив мене. Я зрозуміла, як багато людей за завісою безкінечно чекають, і їм потрібна моя допомога. Я зрозуміла, що можу відіти трохи свого часу, аби служити, і що я можу багато зробити для цих людей. Індексування—це праця любові". ■

Більш докладно про цю історію ви може дізнатися, зайшовши на сайт news.lds.org.

Організовано перший кіл у Індії

Старійшина Е. Джек і сестра Памела Келлерстрасс

Індійська Бангалорська місія

27 травня 2012 року можна було на дотик відчутти радісне збудження і почуття вдячності, коли понад 1500 членів Церкви та їхні друзі зібралися в залі асамблей готелю Новотель у Хайдерабаді, Індія, для створення Хайдерабадського Індійського колу—першого колу в цій країні. Головував старійшина Даллін Х. Оукс, з Кворуму Дванадцятьох Апостолів. Його супроводжували старійшина Дональд

Л. Холлстром, з президентства сімдесятників, і старійшина Ентоні Д. Перкінс, сімдесятник, який служить у президентстві Азійської території. На конференції кожного з провідників супроводжувала дружина.

Джона Гутті підтримали президентом колу. Його першим радником став Суреш Натараджан, а другим—Раджаратнам Буші. Першим патріархом став колишній президент округу Прасад Рао Гуді.

Приблизно 600 представників неодруженої молоді з Індії, Непалу і Шрі-Ланки зібралися на конференцію незадовго до організації першого Індійського колу.

Звертаючись до найбільшого зібрання святих у Індії, Ренді Д. Фанк, президент Індійської Бангалорської місії, сказав: “Яке славетне видовище розгортається перед нами цього історичного дня, незабутнього дня. Ми завжди будемо пам’ятати,

Президентство щойно утвореного Хайдерабадського Індійського колу (зліва направо): Суреш Натараджан, перший радник; Джон Гутті, президент; Раджаратнам Буші, другий радник.

ФОТОГРАФІЇ ДЖЕЙМСА ДЕПРИМПА

що тут був апостол Господа”.

Від імені президентства Азійської території старійшина Перкінс висловив любов до членів Церкви в Індії, сказавши: “Ми бачимо початок славетної роботи на цій землі. Церква зростає, і створення колу відбувається у відповідності до вічних євангельських принципів та встановлених взірців священства”.

Зазначивши, що він був другим свідком покликання нового президента колу, старійшина Холлстром пояснив, як за допомогою одкровення обирається нове провідництво колу. Він розповів, що, як сімдесятник, отримує призначення і прибуває в місцевість, не маючи упередженого ставлення чи симпатій на користь будь-якої людини. Він прибув так, як наказав Господь, щоб, покладаючись на Його Дух, отримати одкровення. “За волею Господа президент Гутті став президентом колу”, — сказав старійшина Холлстром.

Крістен Оукс, яка супроводжувала свого чоловіка, розповідала про те, як виховувати дітей у такий спосіб, щоб вони вірили, бо їхні “матері знали це” (див. Алма 5б:48).

Будучи заключним промовцем на зборах, старійшина Оукс висловив вдячність народів Індії, країні, де є свобода віросповідання, що дозволяє членам Церкви “зустрічатися і говорити про принципи нашої віри”.

Старійшина Оукс сказав, що має свідчення від Духа, що Господь підготував і обрав провідників, яких було покликано. Старійшина Оукс також розповів про нові обов’язки, покладені на кіл.

Він сказав, що у Старому Завіті пророк Ісаї порівняв Ізраїль з наметом, який є прихистком для дітей Ізраїля. “Церква сьогодні є наметом.

благословення,—сказав старійшина Оукс.—Патріарше благословення також проголошує благословення й обіцяння, на які ми можемо претендувати, якщо будемо залишатися вірними.

Церква в Індії продовжуватиме зростати і прийде час, коли пророки отримають натхнення побудувати храм у Індії,—продовжував він.—

Під час відвідування Хайдерабада, Індія, старійшина Оукс та інші провідники Церкви зустрілися з сотнями членів Церкви з Індії, Непалу та Шрі-Ланки.

Усі ми знаємо, що намет повинен триматися на кілках. Зараз, коли Хайдерабад став колом Сіону, вам доведеться зробити крок уперед і забезпечити більшу міцність, сплачуючи десятину і готуючи місіонерів”.

Внаслідок утворення колу члени Церкви в Хайдерабаді зможуть отримувати патріарші благословення. Старійшина Оукс пояснив, що міститься у патріаршому благословенні, називаючи їх “особистими писаннями”.

“У патріарших благословеннях проголошується ваш родовід серед колін Ізраїля, через який отримуються великі

Кожен створений кіл наближає можливість появи храму. Якщо люди будуть гідними і дотримуватимуться взятих зобов’язань, храм обов’язково з’явиться”.

На закінчення старійшина Оукс проголосив благословення: “У цьому першому колі на землі великої Індії я благословляю вас не забувати того, чого вас щойно навчали. Я благословляю вас пам’ятати завіти, укладені під час хрищення. Я благословляю вас пам’ятати заповіді Бога й рішуче їх виконувати, аби ви могли насолоджуватися Його благословеннями”. ■

Апостол освячує новий Центр підготовки місіонерів на Філіппінах

У Філіппінському центрі підготовки місіонерів, який 20 травня 2012 року було освячено старійшиною Расселом М. Нельсоном, з Кворуму Дванадцятьох Апостолів, може проходити підготовку до 144 місіонерів з Філіппін, Камбоджі, Гонконгу, Індії, Індонезії, Монголії, Пакистану, Шрі-Ланки, Тайваню і Таїланду. Ці місіонери проходять навчання мовою країни, з якої приїхали.

Дві будівлі нового центру мають аудиторії, перекладацькі кабінки, комп'ютерний клас, пральню, навчальні кімнати з вбудованим аудіовізуальним обладнанням, спальні приміщення для місіонерів, класи та кабінети.

Під час освячувальної молитви для нових приміщень старійшина Нельсон висловив вдячність за Спокуту Ісуса Христа і за вірних місіонерів та членів Церкви по всьому світу, які люблять Господа і служать Йому. Він прикликав благословення на Республіку Філіппіни, "щоб вона завжди гостинно відкривала двері" всім Господнім служителям, і молився, щоб народ цієї країни було

благословлено "свободою та відповідальністю зростати в праведності як у мирській сфері, так і в духовній".

Храм у Манаусі, Бразилія, є 138 храмом Церкви у світі та шостим у Бразилії

10 червня 2012 року Президент Дітер Ф. Ухтдорф, другий радник у Першому Президентстві, освятив храм у Манаусі, Бразилія, 138 храм Церкви у світі й шостий у Бразилії.

Президент Ухтдорф сказав, що віру і відданість святих останніх днів, які живуть у Бразилії, де нараховується більше мільйона членів Церкви, можна порівняти з рікою Амазонкою, яка є глибокою і сильною.

Упродовж майже 20 років члени Церкви з Манауса—міста, що знаходиться за великими ріками і джунглями,—подорожували групами й відвідували храм у Сан-Пауло. Їхня подорож туди й назад пароплавом і автобусом тривала 15 днів; а пізніше вони їздили до храму в Каракасі, Венесула. Ця подорож автобусом тривала 8 днів.

Старійшина Клаудіо Р. М. Коста, сімдесятник, служив президентом

Бразильської місії в Манаусі, коли її відкрили у 1990 році.

"Я впевнений, що в храмі у Манаусі буде багато відвідувачів кожного дня, тому що ці люди люблять храм,—сказав старійшина Коста.—Вони навчають своїх дітей любити храм. Храм для них є дуже цінним".

Самоанські члени Церкви святкують 50-ту річницю незалежності та створення першого колу

У п'ятницю, 1 червня 2012 року, майже 350 святих останніх днів на Самоа зібралися разом з іншими самоанцями, щоб пройтися парадом по вулицях Апії під час святкування незалежності. 50 років тому, у 1962 році, країна здобула незалежність від Нової Зеландії.

У святкуванні брали участь організації, школи, місцеві церкви та міжнародні організації. Студенти-святі останніх днів розважали десятки тисяч глядачів похідним оркестром.

Але у ті вихідні святі останні днів мали ще одне свято. Також 50 років тому в цій країні в Апії було організовано перший кіл.

У неділю, 3 червня, старійшина Джеймс Дж. Гамула і старійшина Кевін У. Пірсон, сімдесятник, обидва є членами президентства Тихоокеанської території, зверталися до святих останніх днів і гостей на спеціальних зборах, які транслювалися до будинків зборів СОД по всій країні.

За словами старійшини Гамули, який служить у президентстві території, у майбутньому святі останніх днів на Самоа ставлять за мету продовжувати служити й зміцнювати свої сім'ї, села і націю. "Ми як Церква дуже швидко тут зростаємо, і ми зростаємо в сім'ях і особистому житті, коли намагаємося наслідувати вчення та приклад Ісуса Христа",—сказав він. ■

У новому Філіппінському центрі підготовки місіонерів до 144 місіонерів з Філіппін, Камбоджі, Гонконгу, Індії, Індонезії, Монголії, Пакистану, Шрі-Ланки, Тайваню і Таїланду проходять навчання мовою країни, з якої приїхали.

ФОТОГРАФІЯ НОБЕЛЬ МАГПІАК

Вона зміцнює мою віру

Я ретельно читаю і вивчаю *Ліягону* з 1967 року, і вона допомогла мені духовно зрости. Кожного місяця я чекаю на журнал, щоб мати змогу чогось навчитися, відчуті підказки Духа Господа і зміцнити своє свідчення про євангелію. Особливо мені сподобалася стаття “Наслідувати і шанувати наших Небесних Батьків” (*Ліягона*, лют. 2012, с. 80). У мене багато спільного з тим, про що каже автор, бо я також графічний дизайнер.

Фабіо Фахардо, Колумбія

Учитель і друг

Я люблю *Ліягону*, бо вона навчає мене, підтримує і коригує моє життя. Коли я читаю щось хороше зранку, то намагаюся бути кращою весь день. Моя любов і віра міцнішають, коли я читаю цей журнал. Я також дарую *Ліягону* своїм друзям. Дуже дякую за такого хорошого вчителя і друга!

Анастасія Напраснікова, Україна

Будь ласка, надсилайте свої відгуки і пропозиції на адресу: liahona@ldschurch.org. Листки можуть бути відредаговані для більш стислого і ясного подання інформації.

У цьому номері є статті та вправи, якими можна скористатися на домашньому сімейному вечорі. Ось кілька прикладів:

“Завбачливе життя готує нас до майбутнього”, с. 12: Прочитайте про шість сфер, згаданих у статті, в яких ми можемо стати самостійними. Яких непередбачених ситуацій чи проблем можна уникнути, розвиваючи самостійність у цих сферах? Запропонуйте членам сім’ї з молитвою поміркувати, в якій зі сфер їм необхідно покращуватися і встановити цілі, щоб стати більш самостійними у цих сферах.

“Цнотливість у нецнотливому світі”, с. 42: Обговоріть з членами сім’ї запитання, поставлені у статті. Ви можете поділитися принципами та історіями, що зміцнили ваше свідчення про цнотливість. Обговоріть, як можна застосовувати пораду, що міститься у статті.

“Будь мудрим і будь другом”, с. 48: Почніть з того, що прочитаєте тест на визначення хорошого друга. Ви можете обговорити, як важливо бути хорошим другом. Запропонуйте кожному члену сім’ї подумати, як стати кращим другом.

“Люба Amiga”, с. 60 і **“Радіти новому етапу життя”,** с. 61: Прочитайте про цих дітей з Початкового товариства і про те, як вони готуються до переходу в Товариство молодих жінок і Товариство молодих чоловіків. Усією сім’єю ви можете обговорити, що ці діти робили для підготовки. Запропонуйте членам сім’ї прочитати брошуру *Особистий розвиток* або *Обов’язок перед Богом* і знайти певні заходи, які їм буде цікаво виконати в майбутньому.

Один домашній сімейний вечір, два уроки

Одного вечора мої батьки та бабуся й дідусь по маминій лінії прийшли на домашній сімейний вечір. Кожен з трьох моїх дітей любить брати участь, і того вечора урок проводив мій семирічний син, бо була його черга. Ми підготували невеличку презентацію, зібрали малюнки про Сотворіння і вивчили та повторили те, що він мав викладати. Мій син був готовий і відчував радість.

Під час уроку усі ми уважно слухали пояснення сина. Коли він закінчив, Сем’юел, якому було майже три, вирішив, що також хоче провести урок. Тож він узяв малюнки і презентацію та знову розклав їх на столі.

Своїм тихим голосом, іноді не чітко вимовляючи слова, Сем’юел провів для нас урок на домашньому сімейному вечорі. І хоча він не готувався, він слухав. Він пояснив нам, як було створено землю і розповів, як Ісус Христос любить кожного з нас.

Ми були вражені тим, як легко він провів урок—просто повторив те, що зробив його брат. Мої батьки, дідусь і бабуся були здивовані й щасливі. Ми всі могли бачити, як ці малі діти люблять євангелію, і як Ісус Христос любить їх.

Лізбет Санчес Фахардо, Мексика

ХОРОШІ ПОДІЇ НЕОДМІННО ПРИХОДЯТЬ

Кайтлін А. Раш

Був вечір п'ятниці, схожий на всі інші. Ми з найближчими друзями сиділи в моїй квартирі після перегляду фільму, час від часу розмовляли, а потім голосно сміялися. Відчуття повного щастя і задоволення наповнило повітря, і я не могла стримати усмішку, слухаючи історії та ідеї, які водовертю кружляли по кімнаті. З кимось із цих людей я познайомилась лише місяць тому, когось я знала всі 25 років свого життя.

У якусь мить разом з однією давньою подругою ми почали згадувати студентських друзів кількарічної давності. Під час розмови я подумала про те, як сумую за цими друзями, про те, як весело нам було і які тісні були в нас стосунки. Ми вже закінчили навчання і роз'їхалися по різних куточках світу. З нами відбуваються події, про які ми ніколи й подумати не могли. Я зітхнула від миттєвого почуття втрати, а потім обвела поглядом кімнату, відразу ж побачила усмінені обличчя навколо себе, і мене вразила раптова думка: *хороші події неодмінно приходять*.

Та проста думка досить глибоко проникла в мене, особливо з огляду на те, що мені завжди було важко долати випробування і я з неохотою прощалася з хорошим. Я сумувала за минулим, хоча воно все ще тривало в теперішньому, і не вміла повною мірою насолоджуватися миттю, в якій свідомо і

Якщо хтось жалкує, що теперішнє дуже швидко перетворюється в минуле, я була вдячна за нагадування, що слід просто радіти моменту і дивитися в майбутнє.

решуче жила. Я знаю, що коли відбувається щось хороше, я хочу триматися за нього і ніколи не відпускати. Той щасливий і спокійний вечір п'ятниці був одним з таких гарних моментів. Як правило, коли я усвідомлюю, як усе добре, то відразу ж починаю думати про швидкоплинність життя, і що все хороше згодом втратиться в плінні часу чи подій.

Але того вечора відчуття жалю не прийшло. Спокійно сидючи серед людей, яких любила, я знала що хоча, звичайно ж, хороші події закінчуються і що неодмінно буде багато труднощів у майбутньому, хороші події неодмінно наставатимуть. І вони завжди наставатимуть, якщо я дозволятиму. І хоча ті, кого я люблю, роз'їхалися, їхнє місце займуть нові дивовижні люди і події, про які я навіть не мріяла.

Іноді важко йти вперед, але ми повинні. І йти вперед не означає забувати друзів, заглушуючи спогади. Це означає відкривати своє серце для все більшого щастя і ще більшої кількості подій.

Через кілька тижнів після тієї п'ятниці відкликали президентство моєї філії для дорослої молоді. Як може підтвердити кожна людина з невеличкої філії, було важко подумати, що станеться, якщо філія не зможе покладатися на тих чоловіків та їхніх друзин, яких ми полюбили і яким довіряли. Але я заплющила очі й повторила собі слова, які вразили мене тієї п'ятниці: *хороші події неодмінно приходять*. Я заспокоїлася і була готова до змін.

Зміни—це Господній шлях. Він хоче, щоб ми були щасливими і зростали, з радістю йшли по життю. Життя—це подорож, і хоча нам все ще подобається теперішнє і ми готуємось до неминучих випробувань, ми повинні йти вперед, залишатися оптимістами, відкривати серця для нових подій і всього хорошого, яке неодмінно зустрінеться на нашому шляху. ■

Цього року в багатьох номерах *Ліягони* буде вміщено фігурки персонажів з Книги Мормона. Щоб вони були достатньо міцними і ними було легко користуватися, виріжте фігурки і приклейте або прикріпіть клейкою стрічкою до картону, невеличких паперових мішечків або паличок. Зберігайте кожен набір у конверті або мішечку разом із написом, що вкаже, де в Писаннях шукати історію, яка відповідає цим фігуркам.

Каміння

Ісус Христос

Брат Яреда

Барки

Яредійців скеровано до обіцяної землі

Етер 6:1–3, 6

Перше Президентство і Кворум Дванадцятьох Апостолів навчають, що “щасливі шлюби й сім’ї засновуються та зберігаються на принципах віри, молитви, покаяння, прощення, поваги, любові, співчуття, праці, а також здорового відпочинку” (“Сім’я: Проголошення світові”).
Ідеї щодо застосування цих принципів у вашому житті і сім’ї містяться на сс. 4, 16, 20 і 22).

ЦЕРКВА
ІСУСА ХРИСТА
СВЯТИХ
ОСТАННІХ ДНІВ